

II

(Muut kuin lainsäätämisyksikössä hyväksyttävät säädökset)

PÄÄTÖKSET

KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2016/2326,

annettu 21 päivänä lokakuuta 2015,

valtioneusta SA.38375 (2014/C) (ex 2014/NN), jonka Luxemburg on myöntänyt Fiatille

(tiedoksiannettu numerolla C(2015) 7152)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽²⁾ ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

- (1) Komissio pyysi 19 päivänä kesäkuuta 2013 päivätyllä kirjeellä Luxemburgia toimittamaan sille yksityiskohtaisia tietoja verotusta koskevista ennakkoratkaisuista ⁽³⁾ eli veropäätöksistä.
- (2) Luxemburgin viranomaiset vastasivat yleisluonteisesti 17 päivänä heinäkuuta 2013 päivätyllä kirjeellä ja antoivat vain osan pyydetyistä tiedoista. Niiden vastauksessa kuvattiin erityisesti oikeudellisia periaatteita ja kansallisia sääntöjä, jotka sitovat Luxemburgin verohallintoa (Administration des contributions directes) ja joita sen on noudatettava tehdessään yhteisöveroa koskevia ennakkoratkaisuja, jäljempänä 'ennakkoratkaisu' ⁽⁴⁾. Lisäksi vastauksessa selvitettiin ennakkoratkaisun antamisessa noudatettavaa menettelyä sekä tietoja, joita verovelvollisen on toimitettava, ja mainittiin, julkaistaanko verohallinnon ennakkoratkaisut vai ei. Luxemburgin viranomaiset eivät toimittaneet komission pyytämää luetteloa verohallinnon vuosina 2010, 2011 ja 2012 antamista

⁽¹⁾ EY:n perustamissopimuksen 87 artiklasta tuli 1 päivänä joulukuuta 2009 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 107 artikla ja perustamissopimuksen 88 artiklasta SEUT-sopimuksen 108 artikla. Kyseisten artiklojen määräykset ovat asiasisällöltään samat. Viittauksia SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklaan on tässä päätöksessä pidettävä soveltuvin osin viittauksina EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaan. SEUT-sopimuksessa on myös tehty eräitä terminologiaa koskevia muutoksia, esimerkiksi "yhteisö" on korvattu "unionilla" ja "yhteismarkkinat" "sisämarkkinoilla". Tässä päätöksessä käytetään SEUT-sopimuksen mukaista terminologiaa.

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.10.2014, s. 37.

⁽³⁾ Viite HT.4020 – Ennakkoratkaisut.

⁽⁴⁾ Luxemburgin viranomaiset käyttävät kirjeissään ranskankielistä ilmausta "décision anticipative", eivät ilmausta "ruling fiscal". Molemmilla ilmauksilla tarkoitetaan kuitenkin samantyyppistä menettelyä, jossa verovelvollinen saa etukäteen jonkinasteisen varmuuden siitä, miten yhteisöverolainsäädäntöä sovelletaan tietyssä tilanteessa. Todistusvoimaisessa ranskankielisessä päätöksessä käytetty ilmaus "ruling fiscal" ("ennakkoratkaisu") merkitsee samaa kuin "décision anticipative".

ennakkoratkaisuista eivätkä muita tietoja, kuten yritysten nimet ja toimialat, ennakkoratkaisujen päiväykset ja voimassaoloajat sekä liiketoimityypit, joista ennakkoratkaisuja annetaan.

- (3) Komissio pyysi 30 päivänä elokuuta 2013 päivätyllä muistutuksella Luxemburgin viranomaisia toimittamaan luettelon vuosina 2010, 2011 ja 2012 annetuista ennakkoratkaisuista ⁽⁵⁾.
- (4) Luxemburgin viranomaiset pitivät 20 päivänä syyskuuta 2013 ja 23 päivänä syyskuuta 2013 päivätyissä kirjeissään valitettavana sitä, että joitakin komission tietopyyntöä koskevia tietoja oli julkaistu lehdissä. Lisäksi ne kiistivät komission tietopyynnön oikeudellisen perustan.
- (5) Komissio vastasi Luxemburgin viranomaisille 2 päivänä lokakuuta 2013 päivätyllä kirjeellä ilmoittaen oikeudellisen perustan, jonka nojalla sillä oli oikeus aloittaa Luxemburgin ennakkoratkaisukäytäntöä koskeva oma-aloitteinen tutkinta. Komissio antoi Luxemburgin viranomaisille lisäaikaa pyydetyn ennakkoratkaisuluettelon esittämiseen.
- (6) Luxemburgin viranomaisten ja komission välillä pidettiin kokous 11 päivänä lokakuuta 2013. Luxemburgin viranomaiset ilmoittivat kirjeitse 14 päivänä lokakuuta 2013 epäilevänsä, ettei komission esittämällä oikeudellisella perustalla voitu perustella niin laajaa ja yleisluonteista tietopyyntöä. Komissio vastasi kyseiseen kirjeeseen 15 päivänä lokakuuta 2013 päivätyllä kirjeellä.
- (7) Luxemburgin viranomaisten ja komission välillä käytiin jälleen kirjeenvaihtoa (Luxemburgin kirjeet oli päivätty 11 päivänä marraskuuta 2013 ja 2 päivänä joulukuuta 2013, ja komission kirjeet oli päivätty 14 päivänä marraskuuta 2013 ja 12 päivänä joulukuuta 2013). Kirjeenvaihdon aikana Luxemburgin viranomaiset selittivät, etteivät ne voineet vastata tietopyyntöön uuden hallituksen muodostamisen vuoksi. Komissio myönsi viranomaisille sen vuoksi lisäaikaa vastaamista varten 15 päivään tammikuuta 2014 ja täsmensi kahdessa kirjeessään, että se saattaisi joutua tekemään tietojen antamista koskevan välipäätöksen, jos sen tietopyyntöön ei edelleenkaan vastattaisi.
- (8) Luxemburgin viranomaiset toimittivat 15 päivänä tammikuuta 2014 päivätyllä kirjeellä 22 vuosina 2010–2013 annettua ennakkoratkaisua, mutta verovelvollisten nimet oli poistettu asiakirjoista. Luxemburgin viranomaisten mukaan kyseiset 22 ennakkoratkaisua, joista yksi koski FFT-nimiselle yhtiölle osoitettua siirtohinnoittelun ennakkosopimusta (accord préalable en matière de prix, APA), jäljempänä 'FFT:n APA' tai 'kiistanalainen ennakkoratkaisu', olivat edustava otos Luxemburgin ennakkoratkaisukäytännöstä.
- (9) FFT:n APA sisälsi seuraavat asiakirjat ⁽⁶⁾:
 - a) [veroneuvojan] (*) asiakkaansa FFT:n puolesta lähettämä, 14 päivänä maaliskuuta 2012 päivätty kirje, johon sisältyi Luxemburgin verohallinnolle osoitettu siirtohinnoittelun ennakkosopimuksen hyväksyntää koskeva hakemus;
 - b) siirtohinnoittelua koskeva selvitys, jäljempänä 'siirtohinnoitteluselvitys' joka sisälsi FFT:n APA:ta koskevan hakemuksen tueksi esitetyn veroneuvojan laatiman siirtohintaa-analyysin;
 - c) Luxemburgin verohallinnon laatima, 3 päivänä syyskuuta 2012 päivätty kirje, jolla verohallinto hyväksyi veroneuvojan ehdottaman siirtohinnoittelun ennakkosopimuksen.
- (10) Komissio pyysi 7 päivänä maaliskuuta 2014 päivätyllä kirjeellä Luxemburgin viranomaisia vahvistamaan, että Fiat Finance and Trade Ltd oli FFT:n APA:ssa FFT:ksi nimitetty verovelvollinen. Komissio ilmoitti myös, ettei toimitettujen tietojen perusteella voitu sulkea pois sitä mahdollisuutta, että FFT:n APA on FFT:lle myönnettyä valtiontukea, joka ei sovellu sisämarkkinoille. Komissio pyysi Luxemburgin viranomaisia toimittamaan sille lisätietoja FFT:n APA:n arviointia varten. Luxemburgin viranomaiset eivät vastanneet kyseiseen kirjeeseen, joten komissio lähetti niille muistutuksen 7 päivänä huhtikuuta 2014 ⁽⁷⁾.

⁽⁵⁾ Asia nro SA.37267 (2013/CP) – Ennakkoratkaisu – LU.

⁽⁶⁾ Luxemburgin viranomaiset olivat yllivierneet yksittäisiä tietoja, erityisesti yhtiöiden ja tytäryhtiöiden nimiä.

^(*) Osa tekstistä on poistettu luottamuksellisten tietojen suojaamiseksi; nämä kohdat on merkitty hakasulkein.

⁽⁷⁾ Komissio antoi FFT:tä koskevalle tutkinnalleen uuden asianumeron ja merkitsi 7 päivänä huhtikuuta 2014 päivätyn muistutuksen sekä kaiken sen jälkeisen kirjeenvaihdon asianumerolla SA.38375 (2014/CP) – Luxemburg – Väitetty tuki FFT:lle.

- (11) Luxemburgin viranomaiset vastasivat 7 päivänä maaliskuuta 2014 päivätyyn kirjeeseen 24 päivänä huhtikuuta 2014 ja vahvistivat, ettei niillä ollut mitään lisätietoja, joita tarvittaisiin FFT:n APA:n arviointia varten. Luxemburgin viranomaiset eivät vastanneet kysymykseen siitä, tarkoitetaanko FFT:llä Fiat Finance and Trade Ltd:tä, vaan vetosivat Luxemburgin lainsäädännön salassapitosäännöksiin, joiden ne totesivat estävän kyseisen verovelvollisen henkilöllisyyden vahvistamisen.
- (12) Komissio teki 24 päivänä maaliskuuta 2014 neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽⁸⁾ 10 artiklan perusteella tietojen antamista koskevan välipäätöksen ja vaati Luxemburgin viranomaisilta johdanto-osan 2 kappaleessa tarkoitettua luetteloa ennakkoratkaisuista.
- (13) Komissio aloitti 11 päivänä kesäkuuta 2014 antamallaan päätöksellä, jäljempänä 'aloittamispäätös' ⁽⁹⁾, SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun muodollisen tutkintamenettelyn, joka koski FFT:n APA:ta. Aloittamispäätökseen oli liitetty tietojen antamista koskeva välipäätös, jäljempänä 'tietojen antamista koskeva välipäätös', jossa Luxemburg määrättiin toimittamaan kuukauden kuluessa kyseisen päätöksen tiedoksiantamisesta kaikki asiakirjat ja tiedot, joita komissio tarvitsi voidakseen antaa päätöksen väitetyn tuen olemassaolosta sekä tarvittaessa kyseisen tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille. Komissio vaati Luxemburgia erityisesti vahvistamaan toimenpiteen edunsaajan henkilöllisyyden.
- (14) Luxemburg esitti 14 päivänä heinäkuuta 2014 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa aloittamispäätöksestä. Luxemburg ilmoitti myös, ettei sen tarvinnut vastata aloittamispäätöksessä ja tietojen antamista koskevassa välipäätöksessä esitettyihin kysymyksiin, koska komissio ei ollut voinut todeta valtiontuen olemassaoloa.
- (15) Komissio pyysi Luxemburgia 14 päivänä elokuuta 2014 päivätyllä kirjeellä toimittamaan sille aloittamispäätöksessä ja tietojen antamista koskevassa välipäätöksessä tarkoitettua puuttuvaa tietoa. Se pyysi Luxemburgilta lisäksi lupaa ottaa asetuksen (EY) N:o 659/1999 6 a artiklan mukaisesti suoraan yhteyttä FFT:hen esittääkseen tälle kysymykset, joihin se ei ollut saanut vastauksia.
- (16) Luxemburg vastasi 3 päivänä syyskuuta 2014 osittain siihen mennessä vastaamatta olleisiin kysymyksiin ja ilmoitti, että osa pyydetystä tiedosta oli FFT:n liikesalaisuuksia, jotka eivät olleet Luxemburgin hallussa. Lisäksi se vahvisti FFT:n olevan Fiat Finance and Trade Ltd. -niminen yhtiö ja antoi komissiolle luvan esittää kysymykset suoraan FFT:lle.
- (17) Aloittamispäätös julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽¹⁰⁾ 17 päivänä lokakuuta 2014. Komissio kehotti siinä asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa kyseisestä tukitoimenpiteestä. Komissio sai FFT:ltä huomautuksia 30 päivänä lokakuuta 2014 päivätyllä kirjeellä.
- (18) Luxemburg toimitti 22 päivänä joulukuuta 2014 luettelon ennakkoratkaisujen saajista täyttääkseen 19 päivänä kesäkuuta 2013 päivätyssä komission kirjeessä esitetyn tietopyynnön. Luettelo sisälsi Luxemburgin verohallinnon vuosina 2010, 2011 ja 2012 antamat ennakkoratkaisut.
- (19) Luxemburg esitti 5 päivänä tammikuuta 2015 päivätyllä kirjeellä kommenttinsa aloittamispäätöksen perusteella esitetystä huomautuksesta.
- (20) Komissio antoi 12 päivänä helmikuuta 2015 päätöksen, jossa se ilmoitti Luxemburgille todenneensa asetuksen (EY) N:o 659/1999 6 a artiklan mukaisesti, että kiistanalaista ennakkoratkaisua koskeva muodollinen tutkintamenettely oli ollut siihen asti tehoton. Tällä perusteella ja Luxemburgin luvalla ⁽¹¹⁾ komissio saattoi esittää kysymyksensä suoraan FFT:lle.

⁽⁸⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1). Asetus (EY) N:o 659/1999 on kumottu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13 päivänä heinäkuuta 2015 annetulla neuvoston asetuksella (EU) 2015/1589 (EUVL L 248, 24.9.2015, s. 9), joka tuli voimaan 14 päivänä lokakuuta 2015. Kaikissa menettelyn aikana toteutetuissa menettelyllisissä toiminna on sovellettu asetusta (EY) N:o 659/1999. Kaikkia viittauksia asetukseen (EY) N:o 659/1999 on pidettävä viittauksina asetukseen (EU) 2015/1589, ja niitä on tulkittava viimeksi mainitun asetuksen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

⁽⁹⁾ Ks. alaviite 2.

⁽¹⁰⁾ Ks. alaviite 2.

⁽¹¹⁾ Ks. johdanto-osan 16 kappale.

- (21) Komissio lähetti 20 päivänä helmikuuta 2015 päivätyillä kirjeillä tietopyynnot Luxemburgille ja FFT:lle. FFT:lle osoitettu tietopyyntö perustui asetuksen (EY) N:o 659/1999 6 a artiklan 6 kohtaan.
- (22) Luxemburg vastasi 24 päivänä helmikuuta 2015 päivätyllä kirjeellä 12 päivänä helmikuuta 2015 annettuun komission päätökseen ja ilmoitti olevansa yllättynyt kyseiseen asiaan liittyvän menettelyn kulusta ja epäilevänsä menettelyn tehottomaksi julistamisen perusteltavuutta, sillä Luxemburg oli toimittanut komissiolle huomattavan määrän tietoja tutkinnan aikana.
- (23) FFT pyysi 26 päivänä helmikuuta 2015 ja 3 päivänä maaliskuuta 2015 päivätyillä sähköpostiviesteillä selventämään tietopyyntöä ja jatkamaan vastaamisen määräaikaan. Komissio ilmoitti FFT:lle määräajan jatkamisesta 5 päivänä maaliskuuta 2015 päivätyssä sähköpostiviestissä.
- (24) Komissio vastasi 5 päivänä maaliskuuta 2015 päivätyllä kirjeellä 24 päivänä helmikuuta 2015 päivättyyn Luxemburgin kirjeeseen.
- (25) Komissio pyysi 23 päivänä maaliskuuta 2015 ⁽¹²⁾ Luxemburgin 22 päivänä joulukuuta 2014 toimittaman ennakkoratkaisuluettelon perusteella Luxemburgia toimittamaan sille lisätietoja mainituista, vuosina 2010, 2011 ja 2012 annetuista ennakkoratkaisuista. Komissio pyysi Luxemburgia erityisesti täsmentämään, mitkä ennakkoratkaisuista koskivat varainhallintatoimintoa ja mitkä integroitumattomia tai riippumattomia yrityksiä. Komissio pyysi Luxemburgia myös toimittamaan sille joukon tiettyjä yksittäisiä konserneja koskevia ennakkoratkaisuja.
- (26) Luxemburg vastasi 24 päivänä maaliskuuta 2015 päivätyllä kirjeellä 20 päivänä helmikuuta 2015 päivättyyn komission tietopyyntöön ⁽¹³⁾.
- (27) FFT vastasi 31 päivänä maaliskuuta 2015 päivätyllä kirjeellä 20 päivänä helmikuuta 2015 päivättyyn komission tietopyyntöön. Sen vastaukseen sisältyivät muun muassa siirtohinnoittelua koskevat Fiat-konsernin suuntaviivat.
- (28) Luxemburg toimitti 23 päivänä huhtikuuta 2015 lisätietoja 1 900 ennakkoratkaisusta, jotka sisältyivät 22 päivänä joulukuuta 2014 päivättyyn vastaukseen. Se ilmoitti kolmen luetteloon sisältyvän ennakkoratkaisun koskevan varainhallintatoimintoa. Näistä kaksi oli annettu vuonna 2010 ja yksi vuonna 2011. Komissio oli pyytänyt 23 päivänä maaliskuuta 2015 toimittamaan kaksi kyseisistä ennakkoratkaisuista, sillä ne koskivat 23 päivänä maaliskuuta 2015 päivätyssä pyynnössä mainittuja yhtiöitä.
- (29) FFT:n, Luxemburgin viranomaisten ja komission välillä pidettiin kokous 27 päivänä huhtikuuta 2015.
- (30) Luxemburg toimitti 4 päivänä kesäkuuta 2015 komission 23 päivänä maaliskuuta 2015 pyytämät lisätiedot 5 327 ennakkoratkaisusta, jotka sisältyivät 22 päivänä joulukuuta 2014 päivätyn vastauksen luetteloon. Se ilmoitti erityisesti, että kymmenen muuta ennakkoratkaisua koski varainhallintatoimintoja [...]. Lisäksi komissiolle toimitettiin 25 päivänä kesäkuuta 2015 yksi ennakkoratkaisu, joka koski G-nimistä yhtiötä.
- (31) Luxemburg toimitti 18 päivänä kesäkuuta 2015 E-nimistä yhtiötä koskevan ennakkoratkaisun (ennakkoratkaisu vuodelta 2011).
- (32) Luxemburg esitti 10 päivänä heinäkuuta 2015 päivätyssä kirjeessä perusteluja, joiden mukaan komissio ei voisi periä edunsaajalle mahdollisesti myönnettyä valtiontukea takaisin taannehtivasti eli ennakkoratkaisun antamispäivästä lähtien, jos lopullinen päätös olisi kielteinen.
- (33) Fiat S.p.A:n seuraajan Fiat Chrysler Automobiles N.V:n talousjohtajan, Luxemburgin viranomaisten ja komission välillä pidettiin kokous 15 päivänä heinäkuuta 2015.

⁽¹²⁾ Asianumerolla SA.37267 (2013/CP) – Ennakkoratkaisut – Luxemburg.

⁽¹³⁾ Maaliskuun 24 päivänä 2015 päivätty kirje toimitettiin komissiolle 24 päivänä maaliskuuta 2014 ja uudemman kerran 26 päivänä maaliskuuta 2015.

2. TOIMENPITEEN KUVAUS

2.1 Tuensajaan kuvaus

- (34) FFT kuuluu Fiat-konserniin. Ajankohtana, jolloin kiistanalainen ennakkoratkaisu annettiin, Fiat-konsernin muodostivat Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö Fiat S.p.A., jonka kotipaikka oli Torinossa, sekä kaikki Fiat S.p.A:n määräysvallassa olleet yritykset (näistä kaikista käytetään tässä päätöksessä yhteisesti nimitystä "Fiat" tai "Fiat-konserni"). Fiat S.p.A:n ja Fiat Investments N.V:n sulautuessa 12 päivänä lokakuuta 2014 Fiat Chrysler Automobiles N.V:stä tuli Fiat S.p.A:n seuraaja ⁽¹⁴⁾.
- (35) Fiat harjoittaa teollista toimintaa ja tarjoaa rahoituspalveluja autoteollisuuden alalla. Komissio viittaa aloittamis- päätöksen johdanto-osan 20 ja 21 kappaleeseen, jossa on tarkempi kuvaus Fiatin toiminnasta.
- (36) FFT tarjoaa varainhallinta- ja rahoituspalveluja (pääosin) Eurooppaan sijoittautuneille Fiat-konsernin yrityksille (Italiaa lukuun ottamatta). Se hallinnoi lisäksi useita Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, Tanskaan, Belgiaan, Alankomaihin, Sveitsiin, Itävaltaan, Saksaan ja Espanjaan sijoittautuneita rakenteita, jotka vastaavat Fiat-konsernin yritysten konsernitilijärjestelyistä. FFT toimii Luxemburgista käsin, jossa on sen kotipaikka, ja sillä on kaksi sivuliikettä, joista toinen sijaitsee Lontoossa (Yhdistynyt kuningaskunta) ja toinen Madridissa (Espanja).
- (37) Luxemburgin 15 päivänä tammikuuta 2014 komissiolle toimittama siirtohinnoitteluselvitys sisältää FFT:tä koskevat tiedot, jotka on esitetty lyhyesti johdanto-osan 38–51 kappaleessa ⁽¹⁵⁾.
- (38) Fiat päätti keskittää rahoitukseen ja varainhallintaan liittyvät toimintonsa siten, että niin sanotut "varainhallintayhtiöt" hoitavat kaiken rahoitukseen, yhtiöille tarjottaviin rahoituspalveluihin, pankkisuhteisiin, valuutta- ja korkoriskien hallintaan, konsernitilijärjestelyyn, rahamarkkinatoimiin, varainhallintaan, maksutoimeksiantoihin ja maksujen perimiseen sekä maksuihin liittyvän toiminnan.
- (39) Varainhallintayhtiöt järjestettiin seuraavasti:
- Fiat Finance S.p.A., jäljempänä 'FF', on Italiaan sijoittautunut varainhallintayhtiö, jonka tehtävänä on koordinoita Italiaan sijoittautuneiden Fiat-konsernin yhtiöiden rahoitustoimintaa;
 - FFT huolehtii varainhallintatoiminnoista Eurooppaan sijoittautuneiden Fiat-konsernin yhtiöiden puolesta (Italiaa lukuun ottamatta);
 - Fiat Finance North America, Inc., jäljempänä 'FFNA', huolehtii varainhallintatoiminnoista Yhdysvaltoihin sijoittautuneiden Fiat-konsernin yhtiöiden puolesta;
 - Fiat Finance Canada Ltd., jäljempänä 'FFC', huolehtii varainhallintatoiminnoista Kanadaan sijoittautuneiden Fiat-konsernin yhtiöiden puolesta;
 - Fiat Finanças Brasil Ltda, jäljempänä 'FFB', huolehtii varainhallintatoiminnoista Brasiliaan sijoittautuneiden Fiat-konsernin yhtiöiden puolesta.
- (40) Konserniin kuuluvien yhtiöiden väliset rajatylittävät liiketoimet, joihin FFT osallistuu, voidaan jakaa kahteen pääryhmään:
- Varainhallintayhtiöiden väliset liiketoimet (alakohtaiset)
 - T1 – konsernin sisäiset lainat FFT:lta FF:lle: FFT:n rahoituslähteitä ovat joukkovelkakirjat, limiittilliset luottosopimukset ja konsernin sisäiset talletukset;
 - T2 – konsernin sisäiset lainat FFNA:lta FFT:lle: FFNA:n rahoituslähteitä ovat lähinnä joukkovelkakirjat, joihin liittyy takaus.

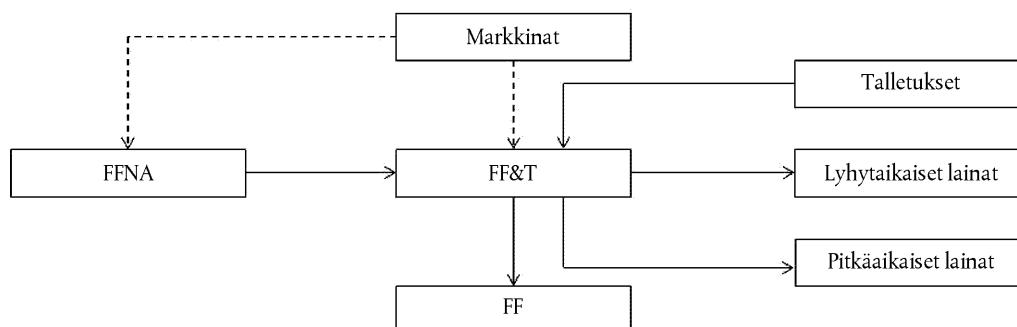
⁽¹⁴⁾ Ks. Fiat Chrysler Automobilesin vuosikertomus tilikaudelta 2014. Viittauksia Fiat S.p.A:han on pidettävä tässä päätöksessä viittauksina Fiat Chrysler Automobiles N.V:hen ja päinvastoin.

⁽¹⁵⁾ Siirtohinnoitteluselvityksessä käytetään samasta yhtiöstä toisinaan nimitystä "FFT" ja toisinaan nimitystä "FF&T".

- Varainhallintayhtiöiden ja Fiat-konsernin yhtiöiden väliset liiketoimet (konsernin sisäiset)
- T3 – FFT:n ja toisissa maissa (lähinnä Euroopan maissa) sijaitsevien konserniin kuuluvien yhtiöiden väliset liiketoimet (lainat/talletukset);
- T4 – Fiat S.p.A:n ⁽¹⁶⁾ antamat takaukset FFT:n ja FFNA:n liikkeeseen laskemille joukkovelkakirjoille, kahdenväliset limiitilliset luottosopimukset ja *ad hoc* -rahoitusohjelmat (erityisesti FFT:n yritystodistukset Ranskassa).

(41) Alla olevassa kaaviossa kuvataan rahoitustoiminta (T1–T3)

Pääasialliset konsernin sisäiset rajatylittävät liiketoimet

- (42) FFT:n harjoittamaan toimintaan kuuluvat markkinarahoitus, maksuvalmiussijoitukset, suhteet rahoitusmarkkinoiden toimijoihin, rahoitukseen liittyvät koordinointi- ja neuvontapalvelut konserniin kuuluville yhtiöille, varainhallintapalvelut konserniin kuuluville yhtiöille, konsernin sisäinen lyhytaikainen, jäljempänä 'LA', ja keskipitkä, jäljempänä 'KP', rahoitus sekä toimien koordinointi muiden rahoitusyhtiöiden kanssa.
- (43) FFT hankkii markkinarahoituksen ja maksuvalmiussijoitusten avulla varoja konserniin kuuluvien yhtiöiden toiminnan ja kasvun tukemiseksi sekä varojen sijoittamiseksi tämän mukaisesti. Rahoitusriskien hallinnassa FFT noudattaa asiaa koskevien konsernin sisäisten toimintalinjojen mukaisesti laadittuja suuntaviivoja (valuutta- ja korkoriskit). FFT saa rahoituksensa esimerkiksi joukkovelkakirjojen liikkeeseen laskemisesta ("Global Medium Term Note" -ohjelman eli GMTN-ohjelman kautta, jossa FFT on liikkeeseenlaskijana FFNA:n ja FFC:n kanssa), määräraikaisista pankkilainoista ja sitovista tai sitomattomista limiitillisistä luottosopimuksista. Maksuvalmiuden hallinnassa FFT sijoittaa ylijäävän käteisen ensimmäisen luokan pankkilaitoksiin tai erittäin arvostettuihin likviditeettirahastoihin.
- (44) Valuuttariskiä FFT hallitsee lähinnä käyttämällä valuuttatermiini- ja valuutanvaihtosopimuksia. Valuuttariskin vaara liittyy suureksi osaksi velkojen ja saamisten eräntymiseroihin sekä riskin hallintaan. FFT käyttää pääasiassa koronvaihtosopimuksia ja korkotermeinejä.
- (45) Suhteissa rahoitusmarkkinoiden toimijoihin FFT hoitaa rahoitusmarkkinoihin ja -laitoksiin liittyvät asiat yhteistyössä FF:n kanssa ja antaa konserniin liittyvää tietoa konsernin varavaraisuuden ja rahoitusaseman vahvistamiseksi.
- (46) Konserniin kuuluville yhtiöille tarjottavissa rahoitukseen liittyvissä koordinointi- ja neuvontapalveluissa FFT:n tehtävänä on antaa kyseisille yhtiöille rahoitusapua, tutkia niiden rahoitustarpeita, selvittää parhaat rahoitusratkaisut, laatia rahoitussopimukset ja valvoa rahoitustuotteilla saatavaa tuottoa konserniin kuuluvien yhtiöiden tarpeiden kannalta.
- (47) FFT seuraa konserniin kuuluvien yhtiöiden rahavirtoja, rahoitustarpeita ja likviditeettiä konsernin oman pääoman hallinnan toimivuuden ja tehokkuuden optimoimiseksi. FFT johtaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa,

⁽¹⁶⁾ Luxemburgin toimittamaan ja aloittamispäätöksessä kuvattuun kiistanalaiseen ennakkoratkaisuun sisältynyt kuvaus Fiat S.p.A:n harjoittamasta toiminnasta oli ylivivattu osittain. Luxemburg toimitti 24 päivänä maaliskuuta 2014 ennakkoratkaisun muokkaamattoman version, jonka perusteella kyseiseen kuvaukseen on lisätty maininta "Fiat S.p.A:n harjoittama".

Belgiassa, Alankomaissa, Sveitsissä, Itävallassa, Saksassa ja Espanjassa sijaitsevia konsernitilijärjestelyrakenteita. Maakohtaiset saldot keskitetään joka päivä FFT:n keskustilille koko rahoitusaseman hallinnoimiseksi. Tarkemmin sanottuna konserniin kuuluvien yhtiöiden (pankeissa sijaitseville) tileille tehdään päivän aikana talletuksia ja tileiltä tehdään maksuja yhtiöiden normaalin toiminnan yhteydessä. Päivän päätteeksi kunkin konserniin kuuluvan yhtiön tilin saldo on joko positiivinen tai negatiivinen. Molemmissa tapauksissa tilit tasoitetaan automaattisesti FFT:n keskustililtä, jollainen on avattu jokaisessa maassa. Tämän jälkeen kansallisten keskustilien saldot tasataan siirtämällä varoja manuaalisesti yhdelle ainoalle keskustilille tai ottamalla varoja kyseiseltä keskustililtä. Näin konserniin kuuluvien yhtiöiden käyttötilien loppusaldo palautuu joka päivä nolleen. Käyttötilien päiväkohtaisen saldon perusteella konsernitilijärjestelyyn osallistuvilta konserniin kuuluvilta yhtiöiltä joko veloitetaan tai niille hyvitetään korot, jotka lasketaan konsernin sisäisen hinnoittelutaulukon mukaisesti.

- (48) Konsernin sisäisten lainojen korko vahvistetaan laskemalla yhteen konsernin keskimääräinen pääomakustannus sekä marginaali. Konsernin maksuvalmiuspolitiikan mukaisesti talletuskoroksi vahvistetaan riskitön korko korotettuna pankkien lyhytaikaisten talletusten talletusmarginaalilla.
- (49) Konsernin sisäisessä lyhytaikaisessa ja keskipitkässä rahoituksessa sekä toimien koordinoinnissa muiden rahoitusyhtiöiden kanssa FFT toimii seuraavasti: Ensin mainitun kohdalla FFT antaa konserniin kuuluvien yhtiöiden käyttöön varoja, jotka on hankittu suurina määrinä tukkurahoituksen ehdoin säännellyiltä markkinoilta (joukkovelkamarkkinat) tai neuvottelemalla rahoituslaitosten kanssa. Jälkimmäisen kohdalla konserniin kuuluvien yhtiöiden rahoitustarpeisiin pyritään vastaamaan rahoitusyhtiöiden välillä tapahtuvien toistuvien varainsiirtojen turvautumatta markkinoihin silloin, kun koko konsernin rahoitusasema on positiivinen.
- (50) Siirtohinnoitteluselvityksessä korostetaan, että varainhallintayhtiöiden pääasiallisia riskejä ovat yleensä seuraavat:
- Markkinariski: FFT arvioi säännöllisesti korko- ja valuuttariskejään (ollakseen täysin suojattu), ja se suojautuu näiltä riskeiltä käyttämällä johdannaisia konsernin riskinhallintapolitiikan mukaisesti. Riskeiltä suojaudutaan pääasiassa tavanomaisilla valuutanvaihtosopimuksilla, valuuttatermiinisopimuksilla ja koronvaihtosopimuksilla.
 - Pankkitalletuksiin ja muihin vastaaviin lyhytaikaisiin sijoituksiin liittyvä luottoriski: Siirtohinnoitteluselvityksessä väitetään luottoriskin olevan pieni, sillä FFT asioi ainoastaan suurten rahoituslaitosten kanssa ja hajauttaa varojen jakaumaa. Luottoriski ei kohdistu konsernin varoihin, sillä on konsernin edun mukaista tukea taloudellisesti kaikkia konserniin kuuluvia yhtiöitä⁽¹⁷⁾. Konsernissa ei ole vuosien varrella ollut yhtään maksukyvyttömyystapausta. Konserniin kuuluvat yhtiöt eivät kirjaa luottotappiovarauksia konsernin velasta.
 - Vastapuoliriski, joka aiheutuu johdannaisvaroista suhteessa kolmansiin osapuoliin (pankkeihin): Riski on pieni, sillä FFT harjoittaa liiketoimintaa ainoastaan suurten rahoituslaitosten kanssa ja johdannaisliiketoimet jakautuvat usean laitoksen välille. Vastapuoliriski ei kohdistu konsernin varoihin edellä mainituista syistä.
 - Operatiivinen riski: FFT harjoittaa rahoitustoimintaansa Fiat S.p.A:n laatimien suuntaviivojen ja menettelyiden mukaisesti. Rahoitustoimintaa seurataan jatkuvasti, ja siihen kohdistetaan riskienhallinnan valvontaa virheiden välttämiseksi päivittäisissä prosesseissa.
- (51) FFT hoitaa huomattavan suurta määrää rahoitusvaroja, jotka liittyvät pääasiassa konsernin sisäisiin lainoihin, konserniin kuuluvien yhtiöiden saataviin ja jonkin verran myös pankkitalletuksiin. FFT käyttää tietojärjestelmiä, jotka ovat välttämättömiä päivittäisen toiminnan hoitamisen ja rahoitusmarkkinoiden tulosten seuraamisen kannalta.

2.2 Kiistanalainen ennakkoratkaisu

- (52) Tämä päätös koskee FFT:n APA:ta, joka on Luxemburgin FFT:n hyväksi 3 päivänä syyskuuta 2012 päivätyllä kirjeellä hyväksymä siirtohinnoittelua koskeva ennakkoratkaisu. Kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa hyväksytään Fiat-konsernin veroneuvojan ehdottama menetelmä, jonka mukaisesti voitot kohdennetaan FFT:lle Fiat-konsernin sisällä ja jonka avulla FFT voi määrittää vuosittain Luxemburgissa maksettavakseen tulevan yhteisöveron määrän.

⁽¹⁷⁾ Siirtohinnoitteluselvityksessä ei perustella tätä väitettä.

2.2.1 FFT:n APA

- (53) Luxemburgin komissiolle toimittamat asiakirjat, jotka sisälsivät sen mukaan kaikki olennaiset seikat kiistanalaisen ennakkoratkaisun tueksi, olivat kaksi kirjettä sekä siirtohinnoitteluselvitys, joka on mainittu johdanto-osan 9 kappaleessa.
- (54) Luxemburgin verohallinto vahvisti 3 päivänä syyskuuta 2012 päivätyssä kirjeessään, että ”jäljempänä oleva siirtohintanalyysi on tehty 28 päivänä tammikuuta 2011 päivätyn yleiskirjeen 164/2 mukaisesti ja markkinaehtoperiaatetta noudattaen” (sic). Luxemburgin verohallinto hyväksyi siis sen, että markkinaehtoinen korvaus suoritetuista toiminnoista ja FFT:hen kohdistuvasta riskistä voitiin määrittää veroneuvojan tekemän, siirtohinnoitteluselvitykseen sisältyneen siirtohinnoitteluanalyysin avulla. FFT:n markkinaehtoinen korvaus, sellaisena kuin se esitettiin siirtohinnoitteluselvityksessä ja hyväksyttiin kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa, on seuraavanlainen: ”Siirtohinnoitteludokumentoinnin perusteella määritetty asianmukainen korvaus riskipääomasta sekä yrityksen harjoittaman toiminnan korvaamiseen käytettävästä pääomasta on 2 542 000 euroa vaihteluvälillä +/- 10 prosenttia.” Kyseiseen korvaukseen perustuvasta FFT:n nettovoitosta peritään Luxemburgin yleinen 28,80 prosentin yhteisövero. Kirjeestä kävi lisäksi ilmi, että verohallinnon tekemä päätös on sitova viiden vuoden ajan (eli tilikaudet 2012–2016) ⁽¹⁸⁾.

2.2.2 Siirtohinnoitteluselvitys

- (55) Siirtohinnoitteluselvityksen mukaan sopivin menetelmä, jolla voidaan määrittää FFT:n verotettava voitto Fiat-konsernin sisällä, on liiketoiminettomarginaalimenetelmä, jäljempänä ’TNMM’. Veroneuvojan mukaan TNMM on erityisen sopiva menetelmä silloin, kun liiketoimen yhden osapuolen osuus ei ole ainutlaatuinen eikä arvokas. Veroneuvojan mukaan kyseistä menetelmää pidetään kaikkein sopivimpana määrittäessä OECD:n siirtohinnoitteluoheiden mukaista markkinaehtoista hintaa, koska FFT tarjoaa ainoastaan rahoituspalveluja. Myöskään sisäinen vertailu ei ole mahdollista, koska FFT tarjoaa palvelujaan ainoastaan Fiat-konserniin kuuluville yrityksille, jotka eivät saa vastaavia palveluja kolmansilta osapuolilta. Veroneuvojan mukaan asianmukaisin ratkaisu on näin ollen tehdä ulkopuolinen vertailu määrittämällä nettokatteet, jotka itsenäiset yhtiöt olisivat saaneet samankaltaisista liiketoimista ⁽¹⁹⁾.
- (56) Veroneuvoja määrittää siirtohinnoitteluselvityksessä FFT:lle kuuluvan korvauksen, josta muodostuu verotettava voitto, suhteessa pääomaan, jota FFT tarvitsee toimintansa harjoittamiseksi ja itseensä kohdistuvien riskien hallitsemiseksi, käytettävät varat huomioon ottaen ⁽²⁰⁾.
- (57) Kyseinen korvaus määritetään seuraavasti: i) arvioidaan FFT:n riskipääoma; ii) selvitetään toiminnan harjoittamiseen ja sijoitusten tekemiseen käytettävä FFT:n pääoma; iii) arvioidaan FFT:n riskipääoman odotettu tuotto käyttämällä pääomahyödykkeiden hinnoittelumallia (Capital Asset Pricing Model), jäljempänä ’CAPM’ ⁽²¹⁾, ja määritetään toimintojen suorittamiseen käytettävän pääoman korvaavan tuoton osuus; sekä iv) lasketaan FFT:lle jätettävä kokonaiskannattavuus, joka korvaa siihen kohdistuvat riskit ja sen harjoittaman toiminnan, yhdistämällä edellä olevien vaiheiden i–iii tulokset.
- (58) Siirtohinnoitteluselvitykseen sisältyneen toimintoarvioinnin perusteella veroneuvoja on katsonut vaiheessa i FFT:hen kohdistuvan seuraavat riskit: operatiivinen riski, luottoriski ja vastapuoliriski. Sitä vastoin veroneuvojan

⁽¹⁸⁾ Kiistanalaisen ennakkoratkaisun voimassaolo päättyy kuitenkin, jos hakemuksessa kuvatut tosiseikat tai olosuhteet osoittautuvat puutteellisiksi tai eivät pidä paikkaansa, jos tosiasialliset liiketoimet poikkeavat olennaisilta osin tietopyynnössä esitetystä kuvauksesta tai jos siirtohinnoittelun ennakkosopimus lakkaa olemasta kansallisen tai kansainvälisen oikeuden mukainen.

⁽¹⁹⁾ Aloittamispäätöksen johdanto-osan 44–46 kappaleessa selitetään perusteellisemmin veroneuvojan esittämiä perusteluja TNMM:n valitsemiselle FFT:n verotettavan voiton määrittämisessä käytettäväksi menetelmäksi.

⁽²⁰⁾ Ks. johdanto-osan 51 kappale.

⁽²¹⁾ CAPM-mallia käytetään arvioitaessa pääomalta, tarkemmin sanottuna omalta pääomalta, vaadittu teoreettinen tuotto. Malli on kuvattu tarkemmin aloittamispäätöksen johdanto-osan 39–42 kappaleessa.

mukaan FFT:hen ei kohdistu lainkaan valuuttariskiä. Veroneuvoja on arvioinut Basel II -säännöstöä⁽²²⁾ analogisesti⁽²³⁾ soveltaen FFT:n vähimmäispääomavaatimukset operatiivisen riskin, vastapuoliriskin, valuuttariskin ja luottoriskin kattamisen osalta seuraavanlaisiksi:

— operatiivinen riski = 15 % * (pankkitalletusten talletuskorot – pankkilainojen korot),

— vastapuoliriski = 20 % * 6 % * (tuleva riski + johdannaisten käypä arvo),

— luottoriski = 20 % * 6 % * saatavat kolmansilta (vuotuinen keskiarvo).

- (59) Veroneuvoja on näiden laskelmien perusteella saanut selville niin kutsumansa "FFT:n riskipääoman", joka vastaa FFT:n veroneuvojan soveltaman Basel II -säännösten mukaista FFT:n hypoteettista sääntömääräistä pääomaa. Se on esitetty taulukossa 1:

Taulukko 1

FFT:n vähimmäispääomavaatimukset

		(tuhatta euroa)
Vähimmäispääomavaatimukset		2011
Operatiivinen riski		938
Vastapuoliriski		2 603
Valuuttariski		0
Luottoriski		24 982
Basel II -säännösten perustuvat vähimmäispääomavaatimukset		28 523

- (60) Siirtohinnoitteluselvityksen vaiheessa ii arvioidaan toiminnan harjoittamiseen käytettäväksi pääomaksi⁽²⁴⁾ kutsuttu osuus vähentämällä FFT:n pääoman kokonaismäärästä veroneuvojan arvioima Basel II -säännösten perustuvien FFT:n vähimmäispääomavaatimusten osuus sekä se FFT:n pääoman osuus, joka käytetään FFNA:han ja FFC:hen tehtyihin sijoituksiin.

- (61) FFT:n veroneuvojan mukaan vuoden 2011 lopussa FFT:n oman pääoman määrä oli 287,5 miljoonaa euroa, josta

— 28,5 miljoonaa euroa vastasi Basel II -säännösten mukaisia vähimmäispääomavaatimuksia, joilla katetaan FFT:hen kohdistuvat riskit; jäljempänä 'vähimmäisriskipääoma'⁽²⁵⁾,

— 165,2 miljoonaa euroa käytetään korvaamaan FFT:n omistussuudet FFNA:ssa ja FFC:ssä⁽²⁶⁾ ("FFNA:han ja FFC:hen tehdyt sijoitukset kattava pääoma"), ja

— 93,7 miljoonaa euroa pääomasta käytetään toiminnan harjoittamiseen ("toiminnan harjoittamisen kattava pääoma"⁽²⁷⁾).

⁽²²⁾ Baselin pankkivalvontakomitea, *International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards: A Revised Framework*, kesäkuu 2004; jäljempänä 'Basel II -säännöstö'.

⁽²³⁾ FFT ei ole säännelty laitos, joten rahoituslaitosten sääntelyviranomainen ei ole tutkinut eikä hyväksynyt tulkintaa, jonka veroneuvoja teki Basel II -säännöstöstä FFT:n tapauksessa, kiistanalaisen ennakkoratkaisun antamista varten.

⁽²⁴⁾ Toiminnan harjoittamiseen käytettävä pääoma ei vaikuta vastaavan mitään sääntömääräistä erikseen määriteltyä oman pääoman luokkaa.

⁽²⁵⁾ Ilmauksia "riskipääoma", "vähimmäispääomavaatimukset", "Basel II -säännösten mukainen vähimmäispääoma", "vähimmäisriskipääoma" ja "vähimmäispääoma" käytetään siirtohinnoitteluselvityksessä erotuksetta, mutta niillä tarkoitetaan yhtä ja samaa käsitettä, eli FFT:n hypoteettista sääntömääräistä pääomaa, jonka veroneuvoja on arvioinut soveltamalla analogisesti Basel II -säännöstöä.

⁽²⁶⁾ FFT:n pääoma on vähennetty sen omistussuosista FFNA:ssa ja FFC:ssä. Kahdesta viimeksi mainitusta saadaan korvaus osinkoina.

⁽²⁷⁾ "Toiminnan harjoittamisen kattava pääoma" on veroneuvojan käyttämä toinen nimitys, jolla tarkoitetaan "toiminnan harjoittamiseen käytettävää pääomaa" ja jota veroneuvoja käyttää selvityksessä.

- (62) Taulukkoon 2 on koottu veroneuvojan siirtohinnoitteluselvityksessä esittämä FFT:n koko oman pääoman jakautuminen.

Taulukko 2

FFT:n oman pääoman jakautuminen

(tuhatta euroa)	
FFT:n oman pääoman jakautuminen veroneuvojan mukaan	Oma pääoma vuonna 2011
Vähimmäisriskipääoma	28 523
FFNA:han ja FFC:hen tehdyt sijoitukset kattava pääoma	165 244
Toiminnan harjoittamisen kattava pääoma	93 710
Oma pääoma yhteensä	287 477

- (63) Veroneuvoja on ehdottanut, että vaiheessa iii määritetään ensin korvaus sille osalle FFT:n omasta pääomasta, jota hän nimittää vähimmäisriskipääomaksi ja joka vastaa FFT:n hypoteettista sääntömääräistä pääomaa. Veroneuvoja on määrittänyt sen vaiheessa i arvioimalla CAPM-mallia käyttäen tuoton, jonka sijoittajat odottavat saavansa omasta pääomasta, jäljempänä 'odotettu tuotto ennen veroja', seuraavasti:

$$\text{Odotettu tuotto ennen veroja} = (\text{riskitön korko} + \beta \times \text{oman pääoman riskilisä}) / (1 - \text{verokanta})$$

- (64) FFT:n veroneuvoja käyttää seuraavia muuttujia CAPM-mallia soveltaessaan:

- riskitön korko: 2,85 prosenttia (Saksan liittovaltion liikkeeseen laskemien kymmenen vuoden joukkovelkakirjojen ("Bund") vuotuinen keskikorko vuonna 2011);
- beetakerroin (β): 0,29, joka on arvioitu ⁽²⁸⁾ 66:n vertailukelpoisen rahoituspalveluja tarjoavan yrityksen tietojen perusteella; tiedot on otettu Damodaran-verkkosivuilta ⁽²⁹⁾;
- oman pääoman riskilisä: Luxemburgissa viisi prosenttia Damodaran-verkkosivuston mukaan (päivitetty heinäkuussa 2011);
- Luxemburgin verokanta: 28,80 prosenttia.

- (65) FFT:n veroneuvoja on käyttänyt näitä muuttujia johdanto-osan 63 kappaleen kaavassa ja saanut "sijoittajien riskien perusteella odottaman oman pääoman tuotoksi" 6,05 prosenttia.
- (66) Taulukossa 3 on luettelo FFT:n veroneuvojan valitsemista rahoituslalla itsenäisesti toimivista yhtiöistä, joita veroneuvoja piti vertailukelpoisina, sekä niiden beetakertoimista, joiden avulla lasketaan CAPM-mallissa käytettävä beetakerroin.

Taulukko 3

Luettelo vertailukelpoisista rahoituspalveluja tarjoavista yrityksistä

Yhtiön nimi	beetakerroin
ING Groep NV (EXTAM:INGA)	3,00
UBS AG (SWX:UBSN)	1,80
Wüstenrot & Württembergische AG (XTRA:WUW)	0,41
Deutsche Börse AG (XTRA:DB1)	1,28

⁽²⁸⁾ Veroneuvoja käyttää CAPM-mallia soveltaessaan 25. persenttiin beetakertoimia, sillä hänen näkemyksensä mukaan FFT:n riskit ovat pienet.

⁽²⁹⁾ Professori A. Damodaranin kokoamat tiedot, saatavina osoitteessa <http://pages.stern.nyu.edu/~adamodar/>

Yhtiön nimi	beetakerroin
Oslo Bors VPS Holding ASA (OTCNO:OSLO)	0,13
London Stock Exchange Group (LSE:LSE)	1,24
Fimalac SA (ENXTPA:FIM)	0,68
International Personal Finance Plc (LSE:IPF)	1,92
GrenkeLeasing AG (XTRA:GLJ)	0,55
Mittel S.p.A (CM:MIT)	0,93
GlobeOp Financial Services SA (LSE:GO)	0,56
KBC Ancora (ENXTBR:KBCA)	3,61
Aktiv Kapital ASA (OB:AIK)	0,25
IG Group Holdings Plc (LSE:IGG)	0,75
IFG Group plc (LSE: IFP)	1,11
Conafi Prestito S.p.A. (CM:CNP)	0,74
NEOVIA Financial Plc (AIM:NEC)	0,60
H&T Group Plc (AIM:HAT)	– 0,11
Hesse Newman Capital AG (XTRA:RTM)	0,29
Acta Holding ASA (OB:ACTA)	1,70
Manx Financial Group PLC (AIM:MFX)	0,30
PLUS Markets Group plc (AIM:PMK)	– 0,05
Law Debenture Corp. Plc (LSE:LVVDB)	0,95
Hypoport AG (DB:HYQ)	0,70
Perrot Duval Holding SA (SWX:PEDP)	0,16
Albemarie & Bond Holdings plc (AIM:ABM)	0,21
MCB Finance Group plc (AIM:MCRB)	Ei tiedossa
Brightside Group plc (AIM:BRT)	0,11
DF Deutsche Forfait AG (DB:DE6)	0,83
Autobank AG (DB:AW2)	Ei tiedossa
Ambrian capital plc (AIM:AMBR)	0,83
Gruppo MutuiOnline S.p.A (CM:MOL)	0,77
Park Group plc (AIM:PKG)	0,09
OVH Holding AG (XTRA:O4B)	– 0,19
Albis Leasing AG (DB:ALG)	0,57
Hellenic Exchanges SA (ATSE:EXAE)	1,42
FORIS AG (XTRA:FRS)	0,20
Creon Corporation Plc (AIM:CRO)	2,03
Investeringsselskabet Luxor A/S (CPSE:LUXOR B)	0,50
Univerma AG	Ei tiedossa
OFL AnlagenLeasing AG (DB:OFL)	0,86

Yhtiön nimi	beetakerroin
Ideal GroupSA (ATSE:INTEK)	Ei tiedossa
Nøtterø SpareBank (OB:NTSG)	0,20
Apulia Prontoprestitio S.p.A. (CM:APP)	1,07
Ultimate Finance Group plc (AIM:UFG)	0,54
Dresdner Factoring AG (XTRA:D2F)	0,42
Heidelberger Beteiligungsholding AG (DB:IPO)	0,14
ABC Arbitrage SA (ENXTPA:ABCA)	0,48
Baydonhill plc (AIM:BHL)	0,04
London Capital Group Holdings plc (AIM:LCG)	0,72
Imarex ASA (OB:IMAREX)	0,48
Toscana Finanza S.p.A. (CM:TF)	0,49
Banca Finnat Euramerica S.p.A. (CM:BFE)	0,79
S&U plc (LSE:SUS)	0,27
Bolsas y Mercados Españoles SA(CATS:BME)	0,97
Banca IFIS S.p.A. (CM:IF)	0,69
Paris Orleans SA (ENXTPA:PAOR)	0,60
SNS Reaal NV (ENXTAM:SR)	2,37
Close Brothers Group plc (LSE:CBG)	0,94
Provident Fiancial plc (LSE:PFG)	0,35
Pohjola Bank plc (HLSE:POH1S)	1,43
Investec plc (LSE:INVP)	1,73
Banque Nationale de Belgique SA (ENXTBR:BNB)	0,49
Credit Suisse Group (SWX:CSGN)	1,43
Deutsche Bank AG (DB:DBK)	1,98
Schweizerische Nationalbank (SWX:SNBN)	0,22

Lähde: Damodaran.

- (67) Taulukossa 4 esitetään valittujen vertailukelpoisten yhtiöiden beetakertoimien ”markkinaehtoinen vaihteluväli”, johon FFT:n veroneuvoja on päätyntä laskelmissaan.

Taulukko 4

Vertailukelpoisten yhtiöiden beetakertoimien markkinaehtoinen vaihteluväli

Markkinaehtoinen vaihteluväli	Beetakerroin
Yhtiöiden määrä	66
Maksimi	3,61

Markkinaehtoinen vaihteluväli	Beetakerroin
90. persentiili	1,79
75. persentiili	1,04
Mediaani	0,64
25. persentiili	0,29
10. persentiili	0,13
Minimi	0,19

- (68) Tämän jälkeen FFT:n veroneuvoja on ehdottanut, että siitä FFT:n oman pääoman osuudesta, jota hän nimittää toiminnan harjoittamisen kattavaksi pääomaksi taulukossa 2 ja joka vastaa vaiheessa ii määritettyä toiminnan harjoittamiseen käytettävää pääomaa, saatava korvaus määritetään käyttämällä lyhytaikaisen talletuksen markkinakorkoa ⁽³⁰⁾, joka on FFT:n veroneuvojan mukaan 0,87 prosenttia.
- (69) Seuraavaksi FFT:n veroneuvoja on ehdottanut, ettei sitä FFT:n oman pääoman osuutta, jota hän kuvaa FFT:n FFNA:han ja FFC:hen tekemät sijoitukset kattavaksi pääomaksi ja nimittää "FFNA:han ja FFC:hen tehdyt rahoitus-sijoitukset kattavaksi pääomaksi" taulukossa 2, korvattaisi lainkaan. Toisin sanoen verotuksen kannalta FFT:n niistä saama korvaus olisi nolla.
- (70) Vaiheessa iv veroneuvoja on vielä laskenut FFT:lle rahoitustoimintaa ja varainhallintaa sekä FFT:hen kohdistuvaa riskiä vastaavan kokonaiskorvauksen. Korvaus muodostuu seuraavista osista, jotka on määritetty edellä vaiheissa i–iii:
- Riskejä vastaava korvaus, joka lasketaan kertomalla FFT:n hypoteettinen sääntömääräinen pääoma, jonka määräksi veroneuvoja arvioi 28 500 000 euroa soveltamalla Basel II -säännöstöä analogisesti vaiheessa ii, odotetulla tuotolla ennen veroja. Odotetun tuoton suuruudeksi veroneuvoja arvioi CAPM-mallin avulla 6,05 prosenttia vaiheessa iii.
 - Toimintoja vastaava korvaus, joka lasketaan kertomalla se FFT:n pääoman osuus, jota veroneuvoja nimittää toiminnan harjoittamiseen käytettäväksi pääomaksi ja jonka suuruudeksi hän arvioi 93 710 000 euroa vaiheessa ii, lyhytaikaisen talletuksen markkinakorolla, jonka FFT:n veroneuvoja katsoo vaiheessa iii olevan 0,87 prosenttia.
- (71) Taulukossa 5 on esitetty veroneuvojan arvio Luxemburgin verotuksessa huomioon otettavasta FFT:lle jätettävästä kokonaiskannattavuudesta.

Taulukko 5

Arvio FFT:n veropohjasta

(tuhatta euroa)	
Omasta pääomasta saatava korvaus	Vuoden 2011 voitto ennen veroja
Riskejä vastaava korvaus	1 726
Toimintoja vastaava korvaus	816
FFNA:han ja FFC:hen tehdyt sijoitukset kattavaa pääomaa vastaava korvaus ⁽¹⁾	0
Kokonaisvoitto ennen veroja	2 542

⁽¹⁾ Omistussuudella tarkoitetaan sijoittamista yrityksen osakkeisiin (pääomaan).

⁽³⁰⁾ Keskimääräinen eoniakorko (Euro Overnight Index Average) vuonna 2011.

- (72) Kokonaismäärä, 2 542 000 euroa, on kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa ilmoitettu määrä, jota Luxemburgin verohallinto pitää markkinaehtoisena korvauksena ⁽³¹⁾.
- (73) Taulukossa 6 on esitetty lyhyesti tulokset, joihin FFT:n veroneuvoja on päätynt edellä johdanto-osan 58–72 kappaleessa luetelluissa vaiheissa i–iv.

Taulukko 6

Vähimmäispääomavaatimuksia ja niiden vaikutusta FFT:n tulokseen ennen veroja koskevat laskelmat

Vähimmäispääomavaatimukset	FFT	
	2011	
(tuhatta euroa)		
Operatiivinen riski	938	a
Vastapuoliriski	2 603	b
Valuuttariski	0	c
Luottoriski	24 982	d
Vähimmäispääomavaatimukset	28 523	e = a + b + c + d
Osinkotuloilla ja -koroilla katettu pääoma	165 244	x
Pääoman ylijäämä	93 710	f = g – e – x
Oma pääoma	287 477	g
Voittoindikaattori		
Oman pääoman odotettu tuotto	6,05 %	h
Lyhyen aikavälin korkokanta	0,87 %	i
Omasta pääomasta saatava korvaus		
Riskejä vastaava korvaus	1 726	k = h * e
Toimintoja vastaava korvaus	816	j = i * f
Kokonaisvoitto ennen veroja	2 542	l = k + j

a = 15 % * (pankkitalletusten rahoitustuotto – pankkilainojen rahoitusmenot)

b = 20 % * 6 % * (tuleva riski + johdannaisten käypä arvo suhteessa kolmansiin osapuoliin)

c = katettu kokonaan johdannaisilla

d = 20 % * 6 % * saatavat kolmansilta (vuotuinen keskiarvo)

h = CAPM-mallia käyttäen tehty arvio

i = keskimääräinen eoniakorko vuonna 2011

Huom. Pääoletuksena on, ettei konserniin kuuluvien yhtiöiden kanssa toteutettaviin liiketoimiin liity luotto- eikä vastapuoliriskiä.

⁽³¹⁾ Johdanto-osan 54 kappale.

2.3 Luxemburgin siirtohinnoittelusääntöjen kuvaus

- (74) FFT:n hyväksi annettu ennakkoratkaisu perustuu Luxemburgin tuloverolain (tuloverosta 4 päivänä joulukuuta 1967 annettu muutettu laki, jäljempänä 'Luxemburgin tuloverolaki') 164 §:n 3 momenttiin sekä Luxemburgin tuloverolaista 28 päivänä tammikuuta 2011 annettuun yleiskirjeeseen nro 164/2, jäljempänä 'yleiskirje' ⁽³²⁾.

2.3.1 Luxemburgin tuloverolain 164 §

- (75) Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momentissa säädetään seuraavaa: "peitelty voitonjako sisältyy verotettavaan tuloon. Peitelty voitonjako on kyseessä silloin, kun osakas, jäsen tai osuudenhaltija saa suoraan tai välillisesti sellaista etua yritykseltä tai yhteisöltä, jota se ei saisi, ellei olisi osakas, jäsen tai osuudenhaltija." Kyseisessä säännöksessä säädetään Luxemburgin vero-oikeudessa noudatettavasta markkinaehtoperiaatteesta, jonka mukaan samaan konserniin kuuluvien yhtiöiden väliset liiketoimet on hinnoiteltava samalla tavoin kuin hinnoiteltaisiin vastaavanlaisessa markkinaehtoisessa tilanteessa neuvottelevien itsenäisten yritysten toteuttamat vastaavat liiketoimet.

2.3.2 Tuloverolakia koskeva yleiskirje nro 164/2

- (76) Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momenttia on selvennetty yleiskirjeessä seuraavasti: Yleiskirjeen 1 osiossa määritellään termit "konserniin kuuluva rahoitusyhtiö" ⁽³³⁾, "konsernin sisäiset rahoitusliiketoimet" ⁽³⁴⁾ ja "etuyhteydessä olevat yritykset" ⁽³⁵⁾.
- (77) Yleiskirjeen 2 osion otsikkona on "Yleistä", ja sen alussa kuvataan yleiskirjeessä käsiteltyjä konsernin sisäisiä palveluja seuraavasti: "Palvelu (konsernin sisäiset rahoitusliiketoimet mukaan lukien) on toteutunut konsernin sisäisesti, jos itsenäinen yritys olisi joutunut vastaavankaltaisissa olosuhteissa maksamaan palvelun suorittamisesta korvauksen toiselle itsenäiselle yritykselle tai olisi suorittanut palvelun itse." Yleiskirjeen 2 osioon sisältyy lisäksi kuvaus markkinaehtoperiaatteesta sellaisena kuin se on määritelty OECD:n siirtohinnoitteluohjeissa ja saatettu osaksi kansallista oikeutta. Yleiskirjeessä todetaan tässä yhteydessä, että "jos palvelu on tarjottu konsernin sisällä, on selvittävää, kuten muidenkin konsernin sisäisten siirtojen kohdalla, onko sovittu korvaus markkinaehtoperiaatteen mukainen, eli vastaako se hintaa, jonka itsenäiset yritykset olisivat asettaneet ja hyväksyneet vastaavankaltaisissa olosuhteissa" ⁽³⁶⁾.
- (78) Yleiskirjeessä täsmennetään vastaavankaltaisten olosuhteiden käsitteestä, että samankaltaisuuden arvioinnissa on otettava huomioon esimerkiksi "siirrettyjen tavaroiden tai palvelujen luonne, osapuolten harjoittamat toiminnot, sopimusehdot, osapuolten taloudellinen tilanne ja niiden noudattamat tuotanto- tai liiketoimintastrategiat" ⁽³⁷⁾.
- (79) Yleiskirjeen 3 osiossa selitetään, miten määritetään markkinaehtoinen korvaus erityisesti konsernin rahoitusyhtiöiden kohdalla. Rahoitusyhtiöiden harjoittaman toiminnan, jonka perusteella kutakin toimintaa vastaava korvaus määräytyy, on yleiskirjeen mukaan oltava samankaltaista kuin finanssialan valvontakomission (Commission de Surveillance du Secteur Financier) valvomien itsenäisten rahoituslaitosten harjoittama toiminta. Harjoitettua toimintaa vastaavan markkinaehtoisen korvauksen (kun huomioon otetaan käytetyt varat ja otetut riskit) tulisi siis perustua korvauksiin, joita tällaiset laitokset pyytävät samankaltaisista lainanantoon liittyvistä liiketoimista ⁽³⁸⁾.
- (80) Lisäksi rahoituslaitokset tekevät ennen lainan tai ennakkomaksun antamista riskianalyysin ja arvioivat erityisesti liiketoimeen liittyvän talousriskin, lainanottajaan liittyvän riskin, lainan antajan yritysrisikin ja rakenteellisen riskin. Lainanantoon liittyvissä menoissa on otettava lisäksi huomioon ylimääräisinä kustannuksina muun muassa vakavaraisuuteen liittyvien vaatimusten noudattamisesta aiheutuvat ylimääräiset menot, luottoriskiin liittyvät

⁽³²⁾ Saatavilla seuraavassa osoitteessa: http://www.impotsdirects.public.lu/legislation/legi11/Circulaire_L_I_R_n__164-2_du_28_janvier_2011.pdf.

⁽³³⁾ "Konserniin kuuluvalla rahoitusyhtiöllä" tarkoitetaan yksikköä, joka toteuttaa pääasiassa konsernin sisäisiä rahoitusliiketoimia, omistussuhteiden hallussapitoa lukuun ottamatta (yleiskirje, s. 1).

⁽³⁴⁾ "Konsernin sisäisillä rahoitusliiketoimilla" tarkoitetaan kaikkia toimia, joissa etuyhteydessä oleville yrityksille myönnetään lainoja tai ennakkomaksuja, jotka rahoitetaan erilaisin varoin ja rahoitusvälinein, kuten julkisilla liikkeeseenlaskuilla, yksityisillä lainoilla, ennakkomaksuilla tai pankkilainoilla (yleiskirje, s. 1).

⁽³⁵⁾ Kaksi yritystä on etuyhteydessä keskenään, jos toinen niistä osallistuu suoraan tai välillisesti toisen yrityksen johtamiseen, valvontaan tai pääomaan tai jos samat henkilöt osallistuvat suoraan tai välillisesti kummankin yrityksen johtamiseen, valvontaan tai pääomaan (yleiskirje, s. 1).

⁽³⁶⁾ Yleiskirje, s. 2.

⁽³⁷⁾ Ibid.

⁽³⁸⁾ Ibid.

ylimääräiset menot, käsittelykulut tai valuuttariskistä johtuvat ylimääräiset maksut ⁽³⁹⁾. Luottoriski määritetään lainasopimuksen ehtojen ja riskianalyysin tulosten pohjalta.

- (81) Yleiskirjeen mukaan itsenäiset rahoituspalvelujen tarjoajat määrittävät korvauksen yleensä joko lainatun rahan määrän tai hoidettavana olevien varojen todellisen arvon perusteella. Itsenäisten palveluntarjoajien tavoin myös konsernin sisäistä lainanantoa harjoittavien konsernin rahoitusyhtiöiden pitäisi analysoida riskit ennen lainan myöntämistä etuyhteisyriyksille. Niiden olisi myös otettava huomioon kaikki mahdolliset tekijät, jotka voivat vaikuttaa niiden siirtohintojen määrittämiseen ⁽⁴⁰⁾.
- (82) Yleiskirjeen 4 osiossa täsmennetään, että veroviranomaiset antavat sitovia neuvoja ainoastaan, jos asianomainen yhtiö harjoittaa tosiasiallisesti toimintaa Luxemburgissa. Yleiskirjeessä luetellaan erilaiset ehdot, jotka konserniin kuuluvien rahoitusyhtiöiden on täytettävä, jotta niiden katsotaan harjoittavan tosiasiallisesti toimintaa tietyssä maassa. Yrityksen oman pääoman on oltava harjoitetun toiminnan kannalta riittävä (kun huomioon otetaan käytetyt varat ja otetut riskit), ja oman pääoman määrän on oltava vähintään yksi prosentti annetun lainan (annettujen lainojen) nimellisarvosta tai kaksi miljoonaa euroa, ellei toisin ilmoiteta.
- (83) Yleiskirjeessä luetellaan myös tiedot ja asiakirjat, jotka on toimitettava verohallintoa sitovien neuvojen saamiseksi. Sitovaan tietopyyntöön tulee sisältyä muun muassa asiaa koskevien OECD:n ohjeiden mukainen siirtohinnoitteludokumentointi, jossa annetaan kattava kuvaus ehdotetusta menetelmästä ja esitetään yksityiskohtaisia tietoja ja analyysejä menetelmän tueksi, kuten luettelo vertailukelpoisista yrityksistä ja odotettu tulosten vaihteluväli ⁽⁴¹⁾. Yleiskirjeessä täsmennetään vielä, että yleensä ennakkoratkaisu on voimassa viisi vuotta, elleivät tosiseikat ja olosuhteet, ennakkoratkaisun perustana olevat lainsäädännön säännökset tai jokin liiketoimen olennainen ominaisuus muutu ⁽⁴²⁾.

2.4 OECD:n siirtohinnoitteluohjeiden kuvaus

- (84) Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö, jäljempänä 'OECD', on laatinut jäsenmailleen verotusta koskevia ohjeita, jotka on koottu siirtohinnoitteluohjeisiin, jäljempänä 'OECD:n siirtohinnoitteluohjeet'. Kysessä on oikeudellinen asiakirja, joka ei ole velvoittava ja jossa annetaan ohjeita siirtohinnoittelusta ⁽⁴³⁾.
- (85) Siirtohinnalla tarkoitetaan hintaa, joka laskutetaan samaan konserniin kuuluvien eri yhtiöiden välisistä liiketoimista. Monikansallisten yhtiöiden on taloudellisesti kannattavaa kohdentaa mahdollisimman vähän voittoja alueille, joilla voittoja verotetaan enemmän. Tämä voi johtaa ylisuuriin siirtohintoihin, joita ei pidä hyväksyä pohjaksi verotettavaa tuloa laskettaessa. Tämän ongelman välttämiseksi verohallintojen pitäisi hyväksyä vain sellaiset samaan konserniin kuuluvien yhtiöiden väliset siirtohinnat, jotka vastaavat samankaltaisissa markkinaehtoisissa olosuhteissa neuvottelevien itsenäisten yritysten välillä vahvistettuja liiketoimien hintoja ⁽⁴⁴⁾. Tätä kutsutaan markkinaehtoperiaatteeksi.
- (86) Markkinaehtoperiaatetta koskeva periaatejulistus sisältyy OECD:n mallisopimuksen 9 artiklan 1 kohtaan. OECD:n jäsenmaiden väliset ja yhä useammin myös muiden maiden väliset kahdenväliset verosopimukset perustuvat OECD:n mallisopimukseen. Sen 9 artiklassa määrätään seuraavaa: "Jos – – [etuyhteydessä olevien] yritysten välillä kauppa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti."

⁽³⁹⁾ Yleiskirje, s. 3.

⁽⁴⁰⁾ Yleiskirje, s. 4.

⁽⁴¹⁾ Yleiskirje, s. 7.

⁽⁴²⁾ Yleiskirje, s. 5–8.

⁽⁴³⁾ OECD:n jäsenmaiden verohallintoja kehoitetaan noudattamaan kyseisiä ohjeita. Yleensä niitä käytetään kuitenkin ohjenuorana ja ne vaikuttavat selvästi OECD:n jäsenmaiden (ja muidenkin maiden) verotuskäytäntöihin.

⁽⁴⁴⁾ Verohallinnot ja lainsäätäjät ovat tietoisia tästä ongelmasta, ja yleensä verolainsäädännössä annetaan verohallinnolle oikeus oikaista siirtohinnoittelua väärin käyttävien integroituneiden yritysten veroilmoitukset korvaamalla siirtohinnat luotettavalla arviolla vastaavalaissa markkinaehtoisissa olosuhteissa neuvottelevien itsenäisten yritysten hyväksymistä hinnoista.

- (87) OECD:n veroasiain komitea hyväksyi OECD:n siirtohinnoitteluohteet alkuperäisessä muodossaan 27 päivänä kesäkuuta 1995 ⁽⁴⁵⁾. Ohjeita päivitettiin huomattavasti heinäkuussa 2010 ⁽⁴⁶⁾. Koska kyseiset ohjeet eivät ole sitovat, OECD:n jäsenmaiden verohallintoja vain kehoitetaan noudattamaan niitä. Yleensä niitä käytetään kuitenkin ohjenuorana ja ne vaikuttavat selvästi OECD:n jäsenmaiden (ja muidenkin maiden) verotuskäytäntöihin. Lisäksi ne ovat saaneet lainvoiman useissa OECD:n jäsenmaissa, tai niitä käytetään ohjenuorana tulkittaessa kansallista verolainsäädäntöä. Komissio mainitsee OECD:n siirtohinnoitteluohteet tässä päätöksessä, koska niitä käytetään alalla eräänlaisena käsikirjana, joka perustuu OECD:ssä käytyihin asiantuntijakeskusteluihin. Ohjeissa täsmennetään keinoja, joiden avulla voidaan vastata niihin yhteisiin haasteisiin, joita markkinaehtoperiaatteen soveltaminen yksittäisessä tilanteessa aiheuttaa. OECD:n siirtohinnoitteluohteissa annetaan siis verohallinnoille ja monikansallisille yhtiöille ohjeita markkinaehtoperiaatteen soveltamisesta. Niistä käy lisäksi ilmi kansainvälinen yhteisymmärrys siirtohinnoittelun alalla.
- (88) OECD:n siirtohinnoitteluohteissa luetellaan viisi menetelmää liiketoimien markkinaehtoisten siirtohintojen arvioimiseksi ja voiton jakamiseksi samaan konserniin kuuluvien yhtiöiden välillä: i) markkinahintavertailumenetelmä, jäljempänä 'CUP-menetelmä' ii) kustannusvoittolismenetelmä iii) jälleenmyyntihintamenetelmä iv) TNMM ja v) voitonjakamismenetelmä. Ohjeissa erotetaan toisistaan perinteiset liiketoimimenetelmät (kolme ensimmäistä menetelmää) ja liiketoimivoittomenetelmät (kaksi jälkimmäistä menetelmää). Monikansalliset yritykset voivat soveltaa siirtohintojen määrittämisessä vapaasti muita kuin ohjeissa kuvattuja menetelmiä, kunhan niiden tuloksena saadaan markkinaehtoinen siirtohintaa.
- (89) CUP-menetelmä ja TNMM ovat olennaisia tämän päätöksen kannalta, joten niitä käsitellään tarkemmin johdanto-osan 90–92 kappaleessa.
- (90) CUP-menetelmässä verrataan keskenään tavaroiden tai palvelujen siirtämisestä etuyhteysliiketoimen (kahden etuyhteydessä olevan yrityksen välisen liiketoimen) yhteydessä laskutettua hintaa sekä vapailla markkinoilla vastaavanlaisissa olosuhteissa (kahden toisistaan riippumattoman yrityksen välillä) tapahtuneen vastaavanlaisen liiketoimen yhteydessä tavaroiden tai palvelujen siirtämisestä laskutettua hintaa.
- (91) TNMM on yksi niin kutsutuista epäsuorista menetelmistä, joilla voidaan arvioida liiketoimen markkinaehtoinen hinta ja voiton jakautuminen samaan konserniin kuuluvien yhtiöiden välillä. Siinä arvioidaan kokonaisuutena tarkastellusta toiminnasta, ei niinkään yksittäisistä liiketoimista, mahdollisesti saatavan voiton määrä markkinaehtoperiaatteen mukaisesti. Sen tavoitteena ei ole määrittää myytyjen tavaroiden hinta, vaan arvioida voitto, jonka itsenäiset yhtiöt voisivat odottaa saavansa tietyistä toiminnasta, kuten tavaroiden myynnistä. Menetelmässä valitaan sopiva tunnusluku (niin sanottu voittoindikaattori), kuten kustannukset, liikevaihto tai kiinteään omaisuuteen tehdyt sijoitukset, johon sovelletaan voittosuuhdetta, joka vastaa vertailukelpoisissa vapailla markkinoilla toteutetuissa liiketoimissa todettua voittosuuhdetta.
- (92) TNMM:ssä ei määritetä yksittäisten liiketoimien hintaa, joten menetelmän soveltamisen kohteena olevan yksikön verotettava tulo ei vaikuta suoraan samaan konserniin kuuluvan toisen yksikön verotettavaan tuloon. Menetelmä eroaa siis CUP-menetelmästä, jossa siirtohintaa määritetään tietyn tavarain tai palvelun hinnaksi, joka luetaan sitten sellaisenaan kyseisen tavarain tai palvelun myyneen konserniin kuuluvan yhtiön sekä sen ostaneen konserniin kuuluvan yhtiön verotettavaan tuloon.

2.5 Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisen jälkeen toimitetut lisätiedot

2.5.1 Luxemburgin kirje 3 päivänä syyskuuta 2014

- (93) Luxemburg vastasi aloittamispäätöksessä esitettyihin kysymyksiin kertomalla komissiolle, että Fiat-konsernin sisällä myönnettyille lainoille ei ollut asetettu enimmäismäärää.
- (94) Luxemburg täsmensi samoin FFT:n antamien ja ottamien konsernin sisäisten lainojen keskihintoja vuosina 2011–2013. FFT:n hyväksymien konsernin sisäisten lainojen korko oli [...]. Vuoden 2011 lopussa korko oli

⁽⁴⁵⁾ Siirtohinnoittelua koskevat OECD:n toimintaohjeet monikansallisia yhtiöitä ja verohallintoja varten, OECD, heinäkuu 1995.

⁽⁴⁶⁾ Siirtohinnoittelua koskevat OECD:n toimintaohjeet monikansallisia yhtiöitä ja verohallintoja varten, OECD, 22 päivänä heinäkuuta 2010.

euribor, johon oli lisätty [6–9 prosentin] marginaali. Konserniin kuuluvien yhtiöiden tilien saldoista kertynyt kesikorko oli vuonna 2012 [6–9 prosenttia] ja vuonna 2013 [6–9 prosenttia]. FFT:n konsernin sisäisistä talletuksista maksama (kiinteä) kesikorko oli vuonna 2011 [0–3 prosenttia], vuonna 2012 [0–3 prosenttia] ja vuonna 2013 [0–3 prosenttia].

- (95) Luxemburg otti kantaa myös kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa hyväksyttyyn pääoman tuottoon. Sen mukaan omistussuosiin sijoitetusta pääomasta maksettiin tuottoa osingonjaolla eivätkä osingot ole luonteensa vuoksi siirtohinna-analyysin kohteena, koska yhtiö saa osingot ainoastaan osakkeenomistajan ominaisuudessa. Osinkoja ei näin ollen oteta huomioon määritettäessä harjoitettujen toimintojen ja otetun riskin suuruutta.
- (96) Luxemburg selitti samoin, että FFT:n osakkeiden osto rahoitettiin kokonaisuudessaan omista varoista ja että tämä rahoitusmuoto merkitsee automaattisesti sitä, etteivät kyseiset varat olleet enää käytettävissä muiden FFT:hen kohdistuvien riskien kattamiseen.
- (97) Luxemburg viittasi myös luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY ⁽⁴⁷⁾ 57 artiklaan, jonka perusteella luottolaitosten konsolidoimattomiin omiin varoihin eivät kuulu yli 10 prosentin omistussuudet muissa luottolaitoksissa.
- (98) Luxemburg viittasi lisäksi Basel II -säännöstössä määriteltyyn peruslähtökohtaan, jonka mukaan kolmelta positiivisen bruttovuositulon kaudelta laskettuun keskiarvoon tulee soveltaa 15 prosentin kerrointa.

2.5.2 Luxemburgin kirje 24 päivänä maaliskuuta 2015

- (99) Komissio oli pyytänyt Luxemburgia toimittamaan esimerkkejä FFT:n kaltaisessa tilanteessa oleville verovelvollisille osoitetuista ennakkoratkaisuista. Luxemburg vastasi 24 päivänä maaliskuuta 2015 päivätyssä kirjeessään tähän, että FFT:n tilanne on hyvin erityinen. Tämä johtuu Luxemburgin mukaan siitä, että FFT on rahoituslaitos, joka kerää varoja markkinoilta, toisin kuin valtaosa Luxemburgin rahoituslaitoksista, jotka lainaavat eteenpäin muiden samaan konserniin kuuluvien yhtiöiden niiden käyttöön antamia varoja marginaalin lisäen.
- (100) Lisäksi jokaisen verovelvollisen tilanne on Luxemburgin verohallinnon mukaan niin erityinen, että verovelvollisten välinen vertailu on mahdotonta. Tästä johtuu sen mukaan se, että Luxemburgin kansallisessa oikeudessa on siirtohinnoista ainoastaan yleinen puitesäännös (Luxemburgin tuloverolain 164 §), jonka ansiosta verohallinto kykenee mahdollisimman tarkasti arvioimaan kunkin tapauksen tosiasiallisen taloudellisen tilanteen riippumatta siitä, onko tapauksesta annettu ennakkoratkaisu.
- (101) Luxemburg toimitti myös jäljempänä olevassa taulukossa 7 esitetyn, FFT:n veroilmoituksiin perustuvan FFT:n veropohjan vuosilta 2009–2013 ⁽⁴⁸⁾.

Taulukko 7

FFT:n veropohja vuosina 2009–2013

	(euroa)
2009	2 643 424
2010	2 424 869
2011	2 600 416
2012	1 684 103
2013	2 095 969

⁽⁴⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1).

⁽⁴⁸⁾ Luxemburg ilmoitti kyseiset tiedot 24 päivänä maaliskuuta 2015 toimitettujen tietojen yhteydessä. Veropohjaan liittyvät tiedot eivät ole täsmälleen samat kuin kirjanpidossa ilmoitetut verotettavat voitot.

- (102) Luxemburgin mukaan vuotta 2013 koskevasta FFT:n veroilmoituksesta käy ilmi, että aloittamispäätöksen johdanto-osan 64 kappaleessa ilmaistu pelko siitä, että veropohja on määritetty vaihteluvälille 2 288 000–2 796 000 euroa, on täysin perusteeton. On selvää, että riidanalaisessa ennakkoratkaisussa hyväksytään ainoastaan valittu menetelmä ja että markkinoiden muuttujat vaihtelevat.
- (103) Luxemburg toimitti komission pyynnöstä vielä kaikki Luxemburgin verohallinnon aiemmin antamat, Fiat-konserniin kuuluvia yhtiöitä koskevat ennakkoratkaisut.
- (104) Ensinnäkin 9 päivänä joulukuuta 2009 päivätyssä ennakkoratkaisuhakemuksessa, jonka Luxemburgin verohallinto oli hyväksynyt, haettiin FFT:n veropohjan vahvistamista [...].
- (105) Toiseksi Luxemburgin verohallinto toimitti kaksi 3 päivänä syyskuuta 2012 päivättyä kirjettä. Ensimmäinen niistä sisälsi kiistanalaisen ennakkoratkaisun, joka perustui 14 päivänä maaliskuuta 2012 päivättyyn ennakkoratkaisuhakemukseen, kuten johdanto-osan 9 kappaleesta käy ilmi. Kyseinen ennakkoratkaisuhakemus toimitettiin komissiolle uudemman kerran kokonaisuudessaan 24 päivänä maaliskuuta 2015 päivätyssä Luxemburgin kirjeessä, joka sisälsi tietoja, jotka Luxemburg oli viivannut aiemmin yli toimittaessaan kyseisen ennakkoratkaisun komissiolle ensimmäisen kerran.
- (106) Toinen kirje oli lähes täysin identtinen, ja se toimitettiin vastauksena Luxemburgin verohallinnolle 18 päivänä huhtikuuta 2012 [F]-nimisen yhtiön puolesta toimitettuun ennakkoratkaisuhakemukseen [...]. Kyseinen yhtiö vaikuttaa vastaavan FFT:tä toisessa konserniin kuuluvien rahoitusyhtiöiden rakenteessa. Jälkimmäisessä ennakkoratkaisuhakemuksessa [F]-nimisen yhtiön] toimintojen kuvaus vastaa täysin FFT:n toimintojen kuvausta, joka on esitetty 14 päivänä maaliskuuta 2012 päivätyssä hakemuksessa. Kyseinen toinen rakenne eroaa ainoastaan siten, että yhtiöllä on vain yksi sivuliike Yhdistyneessä kuningaskunnassa eikä yhtään Espanjassa ja että [F]-niminen yhtiö] ei omista [yhtään tytäryhtiötä].
- (107) Jälkimmäisessä ennakkoratkaisuhakemuksessa, jonka tueksi esitettiin siirtohinnoitteluselvitys, on päätelmä, joka on täsmälleen sama kuin FFT:n ennakkoratkaisuhakemuksessa (toistettu johdanto-osan 54 kappaleessa). Siirtohintaanalyysin tulos on kuitenkin huomattavan erilainen. Siirtohinnoitteluselvityksessä esitetty [F]-nimisen yhtiön] markkinaehtoinen korvaus on seuraavanlainen: ”Siirtohinnoitteludokumentoinnin perusteella määritetty asianmukainen tuotto i) riskipääomasta on 44,6 miljoonaa euroa ja ii) yrityksen suorittamia toimintoja vastaavaan korvaukseen käytettävästä pääomasta 8,8 miljoonaa euroa vaihteluvälillä +/- 10 prosenttia.”
- (108) Kyseiset kaksi ennakkoratkaisua sisältyivät luetteloon, jonka Luxemburg toimitti komissiolle 4 päivänä kesäkuuta 2015 ja johon oli koottu varainhallinnan kattavat ennakkoratkaisut (katso johdanto-osan 29 kappale).
- (109) Kolmanneksi komissiolle toimitettiin myös kaksi muuta ennakkoratkaisuhakemusta [...], jotka Luxemburgin verohallinto oli hyväksynyt. Kyseiset ennakkoratkaisut olivat vuosilta 2002 ja 2012, ja ne koskivat Fiat-konsernin Luxemburgin rakenteen muita seikkoja. Näitä ennakkoratkaisuja ei tutkita tässä päätöksessä.

2.5.3 Fiatin 31 päivänä maaliskuuta 2015 toimittamat tiedot

2.5.3.1 FFT:hen suoraan kytköksissä olevia Fiat-konsernin yhtiöitä koskevat tiedot

- (110) Fiat muistuttaa, että Fiat S.p.A omistaa noin 40 prosenttia ja Fiat S.p.A:n 100-prosenttisesti omistama tytäryhtiö FF omistaa noin 60 prosenttia FFT:stä ⁽⁴⁹⁾. FFT omistaa puolestaan 100 prosenttia FFNA:sta ja FFC:stä ⁽⁵⁰⁾. Fiat muistuttaa vielä, että FFT on yksi Fiat-konserniin kuuluvista rahoitusyhtiöistä, jotka on lueteltu johdanto-osan 39 kappaleessa.
- (111) Fiat toimitti komission pyynnöstä yksityiskohtaiset taloudelliset tiedot konserniin kuuluvista rahoitusyhtiöistä. Se toimitti erityisesti FFT:n, FF:n, FFNA:n, FFC:n ja FFB:n vuosikertomukset vuosilta 2011–2013 sekä kuvauksen kyseisten yhtiöiden toiminnoista. Näiden tietojen mukaan FF:n palveluksessa on 52 henkilöä, joista [20–30] työskentelee rahoitusyksikössä ja [10–20] kirjanpitoyksikössä. FFT:n palveluksessa on 14 työntekijää, joista yksi

⁽⁴⁹⁾ Ks. aloittamispäätöksen johdanto-osan 21 kappale.

⁽⁵⁰⁾ Ks. aloittamispäätöksen johdanto-osan 24 kappale.

on yhtiön johtaja, [0–10] huolehtii suoraan asiakaspalvelusta (Yhdistyneestä kuningaskunnasta käsin), [0–10] vastaa hallinnollisista tehtävistä ja [0–10] hoitaa kirjanpidon ja tarkastukset. FFNA:n palveluksessa on viisi henkilöä, kun taas FFC:n toiminta on hyvin pienimuotoista.

- (112) Fiatin toimittamien tietojen mukaan FFT:n tytäryhtiöiden (FFNA ja FFC) kirjanpitoarvo [...]. FFT:n vuosikertomuksen mukaan FFNA ja FFC ostettiin takaisin Fiat S.p.A:lta ja FF:ltä vuonna 2011. Vuodesta 2011 lähtien FFT on laatinut Luxemburgissa konsolidoidut tilinpäätökset.
- (113) FF ja FFT ovat euroalueella toimivia rahoitusyhtiöitä. Toimitettuihin vuosikertomuksiin perustuvat vuosia 2010–2013 koskevat taloudelliset tiedot on koottu taulukoihin 8 ja 9 ⁽⁵¹⁾.

Taulukko 8

FFT:tä koskevat taloudelliset tiedot vuosilta 2010–2013

	(tuhatta euroa)			
	2010	2011	2012	2013
Korot ja vastaavat tulot	613 561	650 641	664 707	736 561
joista konserniin kuuluvilta yhtiöiltä saatuja	605 880	626 806	648 497	731 462
Muut tulot	72 292	76 910	29 185	10 125
TULOT YHTEENSÄ	685 853	727 551	693 892	746 686
Toimintakustannukset ja poistot	3 419	3 655	2 926	2 499
Korko- ja muut rahoituskulut	625 078	640 207	631 854	666 246
joista konserniin kuuluville yhtiöille maksettuja	59 409	55 520	38 041	20 268
joista obligaatiovelkoihin ja muihin velkasitoumuksiin liittyviä	551 229	574 561	592 099	643 853
Fiat S.p.A:lle maksetut joukkovelkakirjoihin liittyvät takauspalkkiot ⁽¹⁾	3 161	2 851	2 702	3 006
Muut menot	51 709	78 211	54 702	72 805
MENOT YHTEENSÄ (ennen yhteisöveroa)	683 367	724 924	692 185	745 032
Voitto ennen yhteisöveroa	2 485	2 627	1 707	1 652
Verot	748	776	491	508
Nettotulo	1 737	1 851	1 217	1 146

⁽⁵¹⁾ Siirtohinnoitteluselvityksessä esitetyt FFT:tä koskevat taloudelliset tiedot vuosilta 2009–2011 sisältyvät aloittamispäätöksen johdanto-osan 51 kappaleeseen. Taulukko 8 perustuu vuosikertomuksessa ja Fiatin 31 päivänä maaliskuuta 2015 toimittamissa tiedoissa käytettyyn termistöön, joka ei välttämättä vastaa täysin veroneuvojan laatimassa siirtohinnoitteluselvityksessä käytettyä termistöä.

	(tuhatta euroa)			
	2010	2011	2012	2013
Oma pääoma	285 625	287 477	288 693	289 839
Konserniin kuuluville yhtiöille maksettavat määrät	4 354 692	2 275 578	1 530 146	1 661 930
Liikkeeseen lasketut velkapaperit	7 716 844	7 746 301	9 116 345	11 030 180
Muut velat (pankkivelka, menojäämä jne.)	2 470 513	446 444	144 671	158 865
OMA PÄÄOMA JA VELAT YHTEENSÄ	14 827 674	10 755 800	11 079 855	13 140 814
Saatavat konserniin kuuluvilta yhtiöiltä	11 869 312	7 387 279	7 950 092	9 637 038
Likvidit varat ja arvopaperit	2 705 622	3 028 255	2 853 245	3 221 203
Omistussuudet etuyhteydessä olevissa yrityksissä	0	165 244	164 244	165 244
Muut varat (käyttöomaisuus, tulojäämä jne.)	252 740	175 022	112 274	117 329
VARAT YHTEENSÄ	14 827 674	10 755 800	11 079 855	13 140 814

(¹) Luxemburg on täsmentänyt, että vuosina 2011–2013 takausmaksu maksettiin Fiat S.p.A:lle. Vuoden 2010 kyseinen tieto ei käynyt ilmi vuosikertomuksesta.

- (114) Vuosien 2011, 2012 ja 2013 lopussa FFT antoi eri pankeille takauksia konserniin kuuluvien yhtiöiden puolesta. Takauksien arvot olivat kyseisinä vuosina 2 560 802 euroa, 10 772 314 euroa ja 10 155 339 euroa.

Taulukko 9

FF:ää koskevat taloudelliset tiedot vuosina 2010–2013

	(tuhatta euroa)			
	2010	2011	2012	2013
Rahoitustuotot	552 090	752 007	676 177	722 610
joista konserniin kuuluvilta yhtiöiltä saatuja	528 267	672 225	655 576	711 218
Muut tulot (osingot, johdannaisista saadut voitot, vaihtokurssit jne.)	29 708	18 962	18 117	8 935
Konsernille tuotetuista palveluista saadut tulot	6 410	7 616	2 336	2 027
Toimintakustannukset	14 616	13 332	8 594	9 280
Rahoituskulut	550 331	729 851	654 763	706 825
joista konserniin kuuluville yhtiöille maksettuja	523 123	698 009	625 216	687 712
Voitto ennen yhteisöveroa	23 261	35 402	33 273	17 466

	(tuhatta euroa)			
	2010	2011	2012	2013
Verot	5 968	10 112	8 822	6 952
Nettotulo	17 292	25 290	24 450	10 514
Oma pääoma	271 047	268 610	268 837	256 053
Velat	14 878 871	12 567 582	11 277 171	12 758 761
Rahoitusvarat	9 267 614	8 201 011	9 164 768	9 905 386
Likvidit varat ja arvopaperit	5 519 622	4 349 837	2 201 190	2 928 409
Omistussuudet etuyhteydessä olevissa yrityksissä	358 362	264 116	160 833	160 833
Muut varat (käyttöomaisuus, tulojäämä jne.)	4 320	21 228	19 217	20 186
VARAT YHTEENSÄ	15 149 918	12 836 192	11 546 008	13 014 814

- (115) Vuoden 2013 (ja vuoden 2012) lopussa FF:n osuus siihen etuyhteydessä olevien yritysten pääomasta koostui FFT:n osakkeista, joiden arvo oli 157 269 000 euroa (eli 60 prosenttia FFT:n osakepääomasta), ja FFB:n osakkeista, joiden arvo oli 2 013 000 euroa, sekä sen omistamista osuuksista, jotka eivät antaneet lainkaan määräysvaltaa muissa konserniin kuuluvissa yhtiöissä ja joiden arvo oli 725 000 euroa. Vuoden 2011 lopussa 100 prosenttia FFT:n osakkeista oli kirjattu FF:n omistussuuksiin, ja niiden arvo oli 262 102 000 euroa. Vuoden 2010 lopussa, ennen kuin FFNA ja FFC myytiin FFT:lle vuonna 2011, FF omisti 7 213 000 euron arvoisen osuuden FFC:stä, 262 077 000 euron arvoisen osuuden FFT:stä, 87 055 euron arvoisen osuuden FFNA:sta ja 2 013 000 euron arvoisen osuuden FFB:stä. Sen omistussuuksien kokonaisarvo Fiatin kokonaan omistamista tytäryhtiöistä oli siis 358 000 000 euroa, kuten taulukosta 8 käy ilmi.

2.5.3.2 Yksityiskohtaiset tiedot FFT:n varoista ja veloista

- (116) Fiat toimitti niiden 61 konsernin sisäisen vastapuolen nimet, joiden kanssa FFT:llä oli ollut liiketoimia vuosina 2011–2013. Se toimitti tiedot FFT:n ja kyseisten vastapuolten välillä keskimäärin liikkeessä olleista määristä kuuden suurimman velkojan ja velallisen välillä vuosilta 2011, 2012 ja 2013. Vuotta 2013 koskevat tiedot on koottu taulukkoon 10 (komissio on lisännyt keskimääräisestä saldosta kertynyttä korkoa koskevan sarakkeen).

Taulukko 10

FFT:n vastapuolet vuonna 2013

	(tuhatta euroa) (*)		
Varat	Liikkeessä olevat määrät keskimäärin	Korkotuotot	Korot jaettuna liikkeessä olevalla keskimääräisellä määrällä
Fiat-konsernin 1. vastapuoli	[10 000 000]	[500 000]	[...]
Fiat-konsernin 2. vastapuoli	[150 000]	[10 000]	[...]
Fiat-konsernin 3. vastapuoli	[150 000]	[10 000]	[...]
Fiat-konsernin 4. vastapuoli	[100 000]	[5 000]	[...]

(tuhatta euroa) (*)			
Varat	Liikkeessä olevat määrät keskimäärin	Korkotuotot	Korot jaettuna liikkeessä olevalla keskimääräisellä määrällä
Fiat-konsernin 5. vastapuoli	[50 000]	[4 000]	[...]
Fiat-konsernin 6. vastapuoli	[20 000]	[3 000]	[...]
Velat	Liikkeessä olevat määrät keskimäärin	Maksetut korot	Korot jaettuna liikkeessä olevalla keskimääräisellä määrällä
Fiat-konsernin 7. vastapuoli	[450 000]	[10 000]	[...]
Fiat-konsernin 8. vastapuoli	[250 000]	[400]	[...]
Fiat-konsernin 9. vastapuoli	[200 000]	[1 000]	[...]
Fiat-konsernin 10. vastapuoli	[50 000]	[200]	[...]
Fiat-konsernin 11. vastapuoli	[50 000]	[150]	[...]
Fiat-konsernin 12. vastapuoli	[50 000]	[150]	[...]

(*) Sulkeissa olevat luvut ovat suuntaa-antavia arvioita. Luvut on pyöristetty lähimpään 50:llä, 500:lla, 5 000:lla, 500 000:lla tai 5 000 000:lla jaolliseen tasalukuun.

- (117) Fiat toimitti tietoja myös FFT:n vuodesta 2009 lähtien harjoittamasta velkojen liikkeeseenlaskusta, jossa on sovellettu FFT:n pääasiallista tulonlähdetä, EMTN-ohjelmaa ⁽⁵²⁾, sekä sen liikkeeseenlaskuesitteestä. FFT oli suorittanut kyseisenä aikana 14 liikkeeseenlaskua, joissa laina-aika oli enintään seitsemän vuotta. Se oli laskenut liikkeeseen euromääräisiä joukkovelkakirjoja, joihin sisältynyt korko oli 5,75–7,75 prosenttia (lukuun ottamatta yhtä liikkeeseenlaskua, jossa korko oli yhdeksän prosenttia), sekä Sveitsin frangeina olevia joukkovelkakirjoja, joissa korko oli 4–5 prosenttia.
- (118) Fiatin toimittamista tiedoista käy ilmi konsernin sisäisten rahoitustoimien eräntymisaika. Vuoden 2013 lopussa saatavien sopimuksen mukainen eräntymisaika oli alle vuoden 12 613 000 euron suuruisen määrän osalta, kun saatavien kokonaismäärä oli 12 858 000 euroa (likvidit varat ja konsernin sisäiset lainat on esitetty taulukossa 9).
- (119) Konsernin sisäisistä liiketoimista toimitettujen tietojen perusteella monet liiketoimet ovat ”yön yli” -transaktioita. FFT toteuttaa kuitenkin myös liiketoimia, joilla on muu eräntymisaika [...]. FFT myöntää konsernin sisäisiä lainoja eri muodoissa [...]. Vuoden 2013 lopussa lähes kaikkien talletusten eräntymisaika oli [...]. Liikkeeseen laskettujen joukkovelkakirjojen eräntymisaika vaihteli [...].
- (120) Fiat toimitti myös asiakirjan likvidejä varoja koskevista konsernin käytännöistä, joihin on viitattu ennakkoratkaisun perustana olleessa siirtohinnoitteluselvityksessä. Asiakirjassa esitetään konsernin käteissi-joituksiin sovellettavia sisäisiä sääntöjä. [...]

2.5.3.3 Tiedot Fiat-konsernin siirtohinnoittelukäytännöistä

- (121) Komissio pyysi 20 päivänä helmikuuta 2015 päivätyssä kirjeessään Fiatia selvittämään, miten se on päättänyt laskelmissaan muuttumattomana pysyvään oman pääoman osuutta vastaavaan nettotulokseen vuosina 2009, 2010 ja 2011 (kuten aloittamispäätöksen johdanto-osan 51 kappaleessa olevasta taulukosta 4 käy ilmi), vaikka varat ja velat sekä rahoituskulut ja tulot poikkeavat toisistaan merkittävästi.
- (122) Fiat vastasi tähän konsernin sisäisten lainojen ja talletusten hinnoittelun selvittämistä koskevaan pyyntöön toimittamalla siirtohinnoittelukäytäntöä koskevan asiakirjan ”Transfer Pricing Policy”. Kyseisen asiakirjan mukaan Fiat vahvistaa konsernin rahoitusyhtiöiden myöntämien konsernin sisäisten lainojen hinnat siten, että rahoitusyhtiöt saavat niistä ennalta määritetyn tuoton.

⁽⁵²⁾ ”Euro Medium Term Note” -ohjelma eli keskipitkien yritystodistusten liikkeeseenlaskua koskeva eurooppalainen ohjelma.

- (126) Asiakirjassa eritellään lisäksi määräaikaaiset lainat, joista oli sovittu jo aiemmin ja joiden hinnoitteluehtoja ei ollut enää mahdollista muuttaa, sekä tarkistettavissa olevat, vaihtuvakorkoiset konsernin sisäiset lainat. [...]

2.5.4 Luxemburgin kirje 10 päivänä heinäkuuta 2015

- (127) Luxemburg väittää 10 päivänä heinäkuuta 2015 päivätyssä kirjeessään, että komissio toimisi vastoin oikeusvarmuuden periaatetta, jos se määräisi väitetyt tuen perittäväksi takaisin edunsaajalta muodollisen tutkintamenettelyn päätteeksi annettavassa päätöksessä. Luxemburg viittaa aiempiin komission päätöksiin, jotka koskevat tässä yhteydessä merkityksellisiä verotukijärjestelmiä ja joissa komissio on myöntänyt, että kyseinen periaate voi estää tuen takaisinperinnän ⁽⁵³⁾, ja hyväksynyt siirtymäkauden luottamuksensuojan perusteella ⁽⁵⁴⁾.
- (128) Luxemburg väittää lisäksi, että tiettyä täsmällistä tukimäärää on mahdotonta määrätä perittäväksi takaisin, koska OECD:n siirtohinnoitteluohteiden mukaan täsmällistä markkinaehtoista hintaa ei voi eikä pidä määrittää siirtohintaa vahvistettaessa. Luxemburg esittää vielä, että aiempien päätösten mukaisesti ja koska kyseessä on uusi toimenpide, luottamuksensuojan periaate estää komissiota määräämästä tukea takaisin perittäväksi ⁽⁵⁵⁾.

3. MENETTELYN ALOITTAMISEN SYYT

- (129) Komissio päätti aloittaa muodollisen tutkintamenettelyn, koska se katsoi alustavasti, että FFT:n hyväksi annettu kiistanalainen ennakkoratkaisu on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, joka ei sovellu sisämarkkinoille.
- (130) Komissio epäili, ettei kiistanalainen ennakkoratkaisu ole markkinaehtoperiaatteen mukainen. Sen epäilykset kohdistuivat jäljempänä johdanto-osan 131–137 kappaleessa täsmennettyihin seikkoihin.
- (131) Ensinnäkin ennakkoratkaisussa on ilmeisesti hyväksytty FFT:n toiminnalle Luxemburgissa kiinteä 2 542 000 euron (+/- 10 prosenttia) veropohja, joka saattoi muuttua vain hieman ja pysyi ennallaan, vaikka esimerkiksi veropohjan määrittämisen taustalla ollut FFT:n toiminta kasvoi voimakkaasti.
- (132) Toiseksi komissio epäili FFT:n veroneuvojan valitseman menetelmän asianmukaisuutta. Menetelmällä on arvioitu toimintojen suorittamisesta FFT:n saama korvaus. Veroneuvoja käyttää siirtohintaanalyysissään kyseisen korvauksen laskemiseksi epäsuoraa menetelmää (TNMM), mutta komission mukaan on käytettävä mieluummin suoria menetelmiä, erityisesti CUP-menetelmää, kun markkinoilta löytyy vastaavanlaisia liiketoimia. Komissio huomautti tässä yhteydessä, että Fiat-konserniin kuuluva yhdysvaltalainen Chrysler-yhtiö hankkii toimintansa rahoituksen suoraan pääomamarkkinoilta ja että tietyt sen liiketoimista ovat verrattavissa FFT:n liiketoimiin.
- (133) Kolmanneksi komissio epäili, ettei FFT:n veroneuvoja ole soveltanut CAPM-mallia asianmukaisella tavalla käyttäessään sitä omalta pääomalta vaaditun tuoton arvioimiseen. Komissio korosti, että ne kaksi tekijää, joiden perusteella FFT:n saama tuotto määräytyy CAPM-mallissa, eli korvattavan oman pääoman määrä ja kyseiseen oman pääoman määrään sovelletun tuoton taso, oli vahvistettu liian pieniksi.
- (134) Korvattavan oman pääoman määrän osalta ennakkoratkaisussa on hyväksytty CAPM-mallin soveltaminen ainoastaan riskipääomaksi nimettyyn osaan omasta pääomasta, kun taas FFNA:han ja FFC:hen sijoitettu oma pääoma on vähennetty korvattavan pääoman määrästä ilman uskottavaa selitystä ⁽⁵⁶⁾. Lisäksi vaikuttaa siltä, että riskipääomaa koskeva laskelma on johtanut liian pieneen veropohjaan, sillä siihen eivät sisälly konsernin sisäiset varat. Tällekin ei ole esitetty vakuuttavia perusteita. Komissio kyseenalaisti aloittamispäätöksessään oletuksen, jonka mukaan konserniin kuuluvien yhtiöiden kanssa toteutettuihin liiketoimiin ei sisällynyt luottoriskiä. Komissio epäili niin ikään vastapuoliriskin ja luottoriskin osalta laskettuja vähimmäispääomavaatimuksia. Etenkään suhteellisen pienen 20 prosentin riskipainon valitseminen vastapuoliriskille ei ole perusteltua, eikä mistään käy ilmi, miten kävisi, jos sääntelykehys muuttuisi merkittäväällä tavalla. Veroneuvojan laatimassa

⁽⁵³⁾ Komission päätös 2014/200/EU, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2013, valtiontuesta SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) Espanjan soveltama tiettyihin rahoitusleasingosopimuksiin sovellettava verojärjestelmä (Espanjan tax lease -järjestelmä) (EUVL L 114, 16.4.2014, s. 1).

⁽⁵⁴⁾ Komission päätös 2008/283/EY, tehty 13 päivänä marraskuuta 2007, tukiohjelmasta, jonka Belgia on toteuttanut Belgiassa sijaitsevien koordinoitikeskusten hyväksi, ja päätöksen 2003/757/EY muuttamisesta (EUVL L 90, 2.4.2008, s. 7).

⁽⁵⁵⁾ Komission päätös 2006/621/EY, tehty 2 päivänä elokuuta 2004, valtiontuesta, jonka Ranska on myöntänyt France Télécomille (EUVL L 257, 20.9.2006, s. 11).

⁽⁵⁶⁾ Asia selitetään siirtohinnoitteluselvityksessä siten, että FFNA:han ja FFC:hen tehdyistä sijoituksista saadaan tuottoa osinkoina.

siirtohinnoitteluselvityksessä ei selitetä, miten ”pankkitalletuksista kertyvien talletuskorkojen ja pankkilainoista kertyvien korkojen välinen ero” antaa hyvän kuvan operatiivisesta riskistä, eikä siinä selitetä sen enempää, mistä syistä riskipainoksi valittiin 15 prosenttia. Siinä ei selvitetä myöskään, miksi vastapuoliriski on kerrottu kuudella prosentilla eikä kahdeksalla prosentilla, vaikka Basel II -säännösten mukainen vähimmäispääomavaatimus, johon siirtohinnoitteluselvityksessä nimenomaisesti viitataan, on vastapuoliriskin osalta kahdeksan prosenttia.

- (135) Kyseiseen pääoman osuuteen sovelletun tuoton osalta komissio epäili beetakertoimen määrittämistä, sillä beetakerroin vaikuttaa liian pieneltä muiden rahoituspalveluja tarjoavien yritysten beetakertoimiin verrattuna. Komissio kyseenalaisti myös sen, että veroneuvoja on valinnut beetakertoimen laskemista varten 25. persentiiliin eikä mediaania.
- (136) Neljänneksi komissiota epäilytti ennakkoratkaisussa ylijääväksi katsotun oman pääoman osuudesta odotetun tuoton kohdalla se seikka, että ennakkoratkaisussa on hyväksytty hyvin matala 0,87 prosentin tuotto ilman minkäänlaisia perusteluja.
- (137) Koska kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa hyväksytty siirtohintanalyysi ei vaikuta olevan markkinaehtoperiaatteen mukainen, komissio katsoi alustavasti, että FFT sai edun kyseisestä ennakkoratkaisusta. Kyseinen etu katsottiin saadun vuosittain, ja tätä oli jatkunut joka kerta, kun Luxemburgin verohallinto oli hyväksynyt ennakkoratkaisun perusteella lasketun, maksettavaksi tulevan veron. Komission mukaan tämä etu oli myös myönnetty valikoivasti, koska kyseinen hallinnollinen käytäntö suosii nimenomaisesti FFT:tä samankaltaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa oleviin yhtiöihin verrattuna.
- (138) Koska kaikki muut SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrätyt edellytykset täyttyivät eikä ilmennyt selvää syytä, jonka perusteella toimen olisi voitu katsoa soveltuvan sisämarkkinoille, komissio totesi alustavasti, että kiistanalainen ennakkoratkaisu on valtiontukea, joka ei sovellu sisämarkkinoille. Näin ollen komissio päätti aloittaa ennakkoratkaisua koskevan muodollisen tutkintamenettelyn.
- (139) Komissio pyysi aloittamispäätöksessään Luxemburgia asetuksen (EY) N:o 659/1999 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamaan lisäksi kaikki kiistanalaiseen toimenpiteeseen liittyvät tarvittavat asiakirjat ja tiedot, jotta komissio pystyy antamaan päätöksen tuen olemassaolossa sekä tarvittaessa kyseisen tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille. Ellei Luxemburg toimittaisi kaikkia pyydettyjä tietoja, komissio kehotti sitä hyväksymään asetuksen (EY) N:o 659/1999 6 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, että komissio pyytää kiistanalaisen toimenpiteen edunsaajaa, tässä tapauksessa FFT:tä, toimittamaan pyydettyt tiedot.

4. LUXEMBURGIN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET

- (140) Luxemburg lähetti aloittamispäätöstä koskevat huomautuksensa 19 päivänä heinäkuuta 2014. Se väittää ensinnäkin menettelyn olevan epäasianmukainen ja toiseksi komission tehneen asiasisältöön liittyviä virheitä aloittamispäätöksessään.

4.1 Komission menettelyä koskevat Luxemburgin huomautukset

- (141) Luxemburg väittää, ettei asiassa ole noudatettu tietojen antamista koskevaan välipäätökseen liittyvää asianmukaista menettelyä, sillä asetuksessa (EY) N:o 659/1999 ei anneta komissiolle mahdollisuutta tehdä välipäätöstä aloittamispäätöksen yhteydessä. Välipäätöksen tekemistä olisi pitänyt edeltää asetuksen (EY) N:o 659/1999 10 artiklan mukainen menettely.
- (142) Luxemburg väittää lisäksi välipäätöksessä pyydettyjen tietojen osalta, ettei komissio selittänyt, miksi edunsaajan henkilöllisyyden paljastaminen oli välttämätöntä toimenpiteen arvioimiseksi valtiontukisääntöjen perusteella. Luxemburg ei tuolloin voinut paljastaa edunsaajan henkilöllisyyttä useiden tietovuotojen ja komission julkisesti

antamien huolimattomien lausuntojen vuoksi. Välipäätöksessä ei myöskään täsmennetty, mitä muita tietoja olisi erityisesti toimitettava. Komission menettelykäsikirjan mukaan välipäätöksessä olisi kuitenkin selitettävä selkeästi, mitä tietoja kyseisessä menettelyssä tarvitaan.

- (143) Luxemburg väittää myös, että sen oli mahdotonta panna täytäntöönpanokieltoa täytäntöön, sillä aloittamispäätöksessä ei selitetty, mikä osa kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa on tukea. FFT:n on tehtävä veroilmoitus, ja Luxemburgin verohallinto käyttää ennakkoratkaisussa sovittua menetelmää, koska komissio ei täsmentänyt aloittamispäätöksessä, mikä olisi suositeltava menetelmä perittävän veron laskemista varten.
- (144) Luxemburg väittää vielä komission loukanneen lojaalia yhteistyötä, puolueettomuutta ja hyvää hallintotapaa koskevia periaatteita muun muassa siten, ettei se reagoinut mitenkään Luxemburgin ehdottamiin tapaamisiin, joissa Luxemburgin viranomaiset olisivat voineet selvittää komissiolle kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa käytettyä menetelmää.
- (145) Luxemburg ei hyväksy komission päätöstä aloittaa FFT:tä koskeva menettely (uudella asianumerolla SA.38375), joka on erillinen yleisesti Luxemburgin ennakkoratkaisukäytäntöä koskevasta asiasta SA.37267. Luxemburg oli nostanut kanteen komission asiassa SA.37267 antamasta välipäätöksestä unionin yleisessä tuomioistuimessa, joten komissio saattoi keinotekoisesti kiertää kyseisen välipäätöksen kumoamisen aloittamalla uuden tutkinnan.
- (146) Luxemburg väittää vielä, että komissio on ylittänyt toimivaltansa sekoittamalla keskenään harkintavallan käytön ja pelkän yleislainsäädännön säännöksen tulkinnan. Luxemburgin verohallinto ei ole voinut käyttää harkintavaltansa FFT:tä koskevassa ennakkoratkaisussa, vaan ennakkoratkaisu on tehty Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momentin sekä yleiskirjeen mukaisesti. Luxemburgin mukaan kyseisiä säännöksiä sovellettaessa niitä joudutaan väistämättä tulkitsemaan kuhunkin tapaukseen liittyvien tosiseikkojen perusteella, jotta lopulliset ratkaisut määräytyisivät kyseisiin tosiseikkoihin perustuvien erityisten olosuhteiden pohjalta. Komissio ei ole ottanut huomioon yhtäältä harkintavallan ja toisaalta abstrakteja oikeudellisia käsitteitä sisältävien, asiaan sovellettavien säännösten tulkinnan välistä eroa. Lisäksi komissio on asettunut Luxemburgin viranomaisten asemaan tulkitessaan Luxemburgin oikeutta eikä ole tässä ottanut huomioon jäsenvaltioiden toimivaltaa välittömän verotuksen alalla.
- (147) Luxemburgin mukaan komissio ei ole pystynyt osoittamaan, että kiistanalainen ennakkoratkaisu poikkeaisi tavanomaisesta hallinnollisesta käytännöstä, sillä Luxemburgin verohallinto ei käyttänyt harkintavaltansa FFT:n tapauksessa. Luxemburg selittää, että sen hallinnollinen toiminta perustuu laillisuuden ja tasavertaisuuden periaatteille ja kaikkia olennaisilta osin samassa tilanteessa olevia verovelvollisia kohdellaan näin ollen samalla tavalla. Luxemburg väittää, että aloittamispäätöstä on tarkasteltu ainoastaan OECD:n siirtohinnoitteluohteiden kannalta, ei Luxemburgin hallinnollisen käytännön kannalta.

4.2 Luxemburgin huomautukset aloittamispäätöksen asiasisältöön liittyvistä virheistä

- (148) Luxemburg väittää yleisesti komission tehneen asiasisältöön liittyvän virheen käyttäessään valikoivan edun määrittämisessä viitejärjestelmänä OECD:n siirtohinnoitteluohteissa vahvistettua markkinaehtoperiaatetta eikä kansallista lainsäädäntöä ja käytäntöä.
- (149) Lisäksi Luxemburg väittää komission tulkinneen väärin OECD:n siirtohinnoitteluohteita. Aloittamispäätöksen johdanto-osan 65 kappaleessa komissio vaikuttaa esittävän siirtohinnan vahvistamisessa käytettävät menetelmät paremmuusjärjestyksessä väittäen, että suoria menetelmiä ja erityisesti CUP-menetelmää olisi käytettävä mieluummin kuin TNMM:n kaltaisia epäsuoria menetelmiä. Komissio ei siis ole ottanut huomioon sitä seikkaa, ettei menetelmien paremmuusjärjestyksestä ole pidetty OECD:n siirtohinnoitteluohteissa enää vuoden 2010 jälkeen nykyvaatimusten ja -käytäntöjen mukaisena. Luxemburg viittaa kyseisten ohjeiden 1.13 kohtaan ja toteaa ohjeissa myönnettävän, ettei siirtohinnan määrittäminen ole eksaktia tiedettä eikä puhtaasti markkinaehtoisesta hinnan vahvistamiseen valittava menetelmä ole monessakaan tapauksessa täysin selvä. FFT:n veroneuvoja on pitänyt TNMM:n valintaa perusteltuna ja soveltanut Luxemburgin tuloverolain 164 §:ää, joten Luxemburgin verohallinto on pelkästään vahvistanut analyysin oikeudellisen asianmukaisuuden.

- (150) Luxemburgin mukaan komissio on myöntänyt, että markkinaehtoperiaatteen tulkinta ja soveltaminen vaihtelevat verohallinnosta toiseen sekä verohallintojen ja yhtiöiden välillä ⁽⁵⁷⁾. Komissio ei voi siis yhtäältä hyväksyä sitä, että markkinaehtoperiaatetta tulkitaan ja sovelletaan vaihtelevasti, ja katsoa toisaalta, että olisi olemassa yksi ainoa oikea menetelmä, jonka mukaisesti Luxemburgin olisi pitänyt soveltaa markkinaehtoperiaatetta.
- (151) Luxemburg moittii komissiota lisäksi siitä, ettei tämä ole soveltanut asiassa asiaankuuluvaa kansallisen lainsäädännön säännöstä eli Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momenttia ja sen mukaista hallinnollista menettelyä, vaan on ottanut viitteeksi ainoastaan OECD:n siirtohinnoitteluohjeet. Komissio on näin määrittänyt omasta mielestään sopivimman laskentatavan, vaikka Luxemburgin lainsäädännössä ei säädetä tiettyjen siirtohintojen määrittelyä koskevien menetelmien käytöstä. Komissio ei siis ole ottanut lainkaan huomioon asiaan liittyvää Luxemburgin oikeudellista kehystä eikä hallinnollista käytäntöä. Komissio ei myöskään toimenpiteen valikoivuutta arvioidessaan ole verrannut FFT:n verokohtelua tosiasiallisesti ja oikeudellisesti samankaltaisessa tilanteessa olevien yhtiöiden verokohteluun Luxemburgissa.
- (152) Luxemburg moittii komissiota aloittamispäätöksessä ilmaistujen epäilysten osalta siitä, että komissio on keskittynyt liikaa ja liian yksipuolisesti Fiatin väitettyyn verostrategiaan konsernin tasolla ottamatta huomioon sitä seikkaa, että Fiatilla saattoi konsernina olla myös muita syitä järjestellä rakenteensa siten kuin se on tehnyt.
- (153) Ensinnäkään Luxemburgin veroviranomaiset eivät ole missään tapauksessa hyväksyneet ”kiinteää veropohjaa”, kuten aloittamispäätöksen johdanto-osan 64 kappaleessa väitetään. FFT:n verotettava tulo perustuu annettujen lainojen määrään, ja siirtohinnoitteluselvityksessä vain esitetään vaihteluväli, joka koskee peruspisteinä esitettyä tavoiteltavaa marginaalia.
- (154) Toiseksi vaaditun pääoman määrän ja komission tältä osin esittämien epäilysten osalta Luxemburg katsoi, että Basel II -säännösten valitseminen on järkevää, samoin kuin päätös olla ottamatta omistussuosuuksia huomioon. Luxemburgin mukaan on loogista, ettei laskelmissa otettu huomioon omistussuosuuksia, sillä ne eivät liity mitenkään laskelmiin, jotka koskevat ainoastaan konsernin sisäisten lainojen siirtohinnoittelua. Lisäksi siirtohinnoitteluselvityksen mukaan omistussuosuuksien rahoittamiseen käytetty määrä on 165 244 000 euroa, joka vastaa FFT:n omistamien osuuksien hankintahintaa ja jota ei Luxemburgin mukaan voida näin ollen kyseenalaistaa. Samoin koska omistussuosuuksista saatavat tulot on Luxemburgin lainsäädännön mukaan vapautettu verosta, myöskään niihin liittyviä menoja, kuten korkokuluja, ei voida vähentää verotuksessa. Omistussuosuuksista saadaan tuottoa tytäryhtiöiden jakamina osinkoina, joiden määrä vaihtelee tytäryhtiöiden tulosten ja sijoitustarpeiden mukaan, joten marginaalin soveltaminen kyseiseen rahavirtaan ei ole liiketoiminnan kannalta järkevää.
- (155) Kolmanneksi Luxemburg väittää, että myös konsernin sisäisten saatavien jättäminen pois laskelmista on perusteltua, sillä FFT:n velkoihin liittyy FFT:n velkojille annettu erillinen takaus. Kun huomioon otetaan yhtiön toimintastrategia, taloudelliset intressit ja mahdollisesta konkurssista aiheutuva maineriski, FFT:n maksukyvyttömyysriski on hyvin pieni, ja 93 710 000 euron suuruinen ”vapaasti” käytettävissä oleva määrä riittää hyvin kattamaan sen.
- (156) Neljänneksi Luxemburg moittii komissiota siitä, että tämä on kyseenalaistanut riskilisan määrittämisessä käytetyn beetakertoimen laskentatavan. Ensinnäkään kyseiset laskelmat eivät ole puhtaasti matemaattisia, ja erilaiset tulokset voivat olla perusteltuja. Näin ollen siirtohinnoitteluselvityksessä saadut tulokset ovat täysin perusteltavissa ja päteviä. Toiseksi vaikka komissio päätyisikin laskelmissaan toisiin tuloksiin, sen olisi joka tapauksessa tutkittava, aiheutuuko FFT:lle etua verrattuna muihin Luxemburgiin sijoittautuneisiin yrityksiin. Kolmanneksi myös vaihtoehtoisessa arvioinnissa, jossa FFT:lle laskettua riskilisää verrataan pörssiyrityksen osakkeenomistajien saamaan tuottoon ja jonka tulokseksi saadaan 3,5–4 prosenttia, mikä on huomattavasti pienempi kuin FFT:lle laskettu 6,05 prosentin riskilisa, käy ilmi, että 6,05 prosentin riskilisa on täysin perusteltavissa ja täyttää täysimääräisesti Luxemburgin tuloverolain 164 §:n vaatimukset.

⁽⁵⁷⁾ Luxemburg viittaa tässä yhteydessä 4 päivänä kesäkuuta 2014 annettuun komission tiedonantoon Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle EU:n yhteisen siirtohinnoittelufoorummin toiminnasta heinäkuun 2012 ja tammikuun 2014 välisenä aikana (COM(2014) 315 final).

- (157) Luxemburg toteaa vielä, että koska yritysverotuksen käytännesääntöryhmä on vahvistanut nimenomaisesti, että Luxemburgin ennakkoratkaisukäytäntö on käytännesääntöjen ja OECD:n ohjeiden mukainen, luottamuksensuojan periaate edellyttää, että FFT:n täytyy voida tukeutua 3 päivänä syyskuuta 2012 annettuun ennakkoratkaisuun koko sen voimassaolon ajan eli viisi vuotta.

5. ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET

- (158) FFT lähetti aloittamispäätöstä koskevat huomautuksensa 30 päivänä lokakuuta 2014. Sen huomautukset saapuivat kahtena erillisenä asiakirjana.

5.1 FFT:n ensimmäiset huomautukset

- (159) FFT:n ensimmäiset huomautukset on jaettu kahteen osaan. Ensimmäisessä osassa esitetään, miksi FFT katsoo komission soveltaneen epäasianmukaisesti OECD:n siirtohinnoitteluohjeita FFT:n APA:han. Toisessa osassa selvitetään, miksi aloittamispäätöksessä ei noudateta lainsäädännön vaatimuksia, jotka koskevat valikoivuuden toteamista perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

5.1.1 OECD:n ohjeiden epäasianmukainen soveltaminen

- (160) FFT väittää ensinnäkin, ettei se ollut sopinut Luxemburgin verohallinnon kanssa kiinteästä verotettavasta tulosta, toisin kuin komissio väittää aloittamispäätöksessään. Sopimus koski ainoastaan menetelmää, jolla voitiin määrittää FFT:n harjoittamasta varainhallinnasta saatava korvaus. FFT on päivittänyt joka vuosi vuodesta 2011 lähtien kaikki riskipääoman ja oman pääoman tuoton arvioinnissa käytetyt muuttujat tavoitellun voiton laskemiseksi. FFT:n APA on lisäksi voimassa ainoastaan viisi vuotta edellyttäen, etteivät sen taustalla olevat tosiseikat ja olosuhteet muutu. Voimassaoloaika on sama kuin muiden jäsenvaltioiden ennakkoratkaisukäytännöissä.
- (161) Toiseksi mikään ei estä FFT:n veroneuvojaa valitsemasta menetelmäksi TNMM:ää, koska FFT:n liiketoimille ei ole olemassa sisäistä vertailukohtaa, jota voitaisiin käyttää CUP-menetelmän soveltamiseksi. Tämä johtuu siitä, että i) FFT ei anna lainoja kolmansille ja että ii) Fiat-konserniin kuuluvat yhtiöt eivät saa samankaltaisia lainoja kolmansilta. FFT viittaa OECD:n siirtohinnoitteluohjeiden 2.2 kohtaan, jonka mukaan menetelmää valittaessa on pyrittävä aina löytämään kuhunkin yksittäistapaukseen parhaiten soveltuva menetelmä. FFT mainitsee tämän jälkeen samojen ohjeiden 2.4 kohdan, jonka mukaan on olemassa tilanteita, joihin liiketoimivoittomenetelmät soveltuvat perinteisiä liiketoimimenetelmiä paremmin.
- (162) Jos veroneuvoja olisi soveltanut CUP-menetelmää ja käyttänyt FFT:n joukkovelkakirjojen hinnoittelua konsernin sisäisissä lainoissa sovellettavien siirtohintojen vahvistamiseksi, FFT:n mukaan sille olisi aiheutunut tappioita, sillä se ei olisi saanut takaisin konsernin rahoitustarpeiden kattamiseen tarvittavien likvidien varojen kustannuksia. FFT on rakenteeltaan yksinkertaisempi kuin muut konserniin kuuluvat yhtiöt, joiden marginaalit voitaisiin testata TNMM:llä. Kyseistä menetelmää käytetään yhä useammin analysoitaessa siirtohintoja, eikä vuonna 2010 annetuissa OECD:n siirtohinnoitteluohjeissa aseteta menetelmiä minkäänlaiseen paremmuusjärjestykseen.
- (163) FFT:n mukaan oma pääoma voi olla monestikin muodostunut yhtiön toimintaan liittyvien aiempien päätösten tuloksena, eikä sillä välttämättä ole suoraa yhteyttä yhtiön toimintaan liittyvien riskien kattamiseen tarvittavaan oman pääoman määrään.
- (164) FFT huomauttaa vielä, että OECD:n siirtohinnoitteluohjeissa myönnetään, ettei siirtohinnan vahvistaminen ole eksaktia tiedettä. Se viittaa tältä osin kyseisten ohjeiden 1.13 kohtaan ja tarkemmin sanottuna seuraavaan: "On tärkeää pitää mielessä, että tavoitteena on saada aikaan luotettaviin tietoihin perustuva kohtuullinen arvio markkinaehtoisesta tuloksesta. Lisäksi on muistettava, ettei siirtohinnan vahvistaminen ole eksaktia tiedettä, vaan se edellyttää harkintaa sekä verohallinnolta että verovelvolliselta." FFT väittää kuitenkin pyrkineensä arvioimaan kaikin mahdollisin keinoin, mikä olisi markkinaehtoinen korvaus sen harjoittamasta toiminnasta.

- (165) Kolmanneksi FFT:n on osoitettava, että sen oma pääoma riittää kattamaan sen rahoitustoimintaan liittyvät riskit. Yleiskirjeessä ei anneta erityisiä ohjeita, joita olisi noudatettava riskipääoman asianmukaisen tason määrittämisessä. FFT päätti sen vuoksi analysoida oman pääomansa arvioidakseen, mikä osuus sen omasta pääomasta tarvitaan sen toiminnan harjoittamista ja riskien kattamista varten Basel II -säännösten perusteella. Yleiskirjeessä verrataan myös välirahoitustoimintaa harjoittavia yhtiöitä itsenäisiin rahoituslaitoksiin. Yleiskirjeessä todetaan lisäksi, että konsernin sisäiseen rahoitukseen liittyviä liiketoimia suorittavilla verovelvollisilla on oltava riittävästi omia varoja kyseisiin liiketoimiin liittyvien rahoitusriskien kattamiseksi. Osuuksien omistamiseen liittyvää toimintaa ei sitä vastoin ole otettu huomioon FFT:n APA:ssa. Sen vuoksi FFT:n omistusosuudet on perusteltua jättää riskipääoman ulkopuolelle. FFT:n tytäryhtiöihin sijoitettuja varoja vastaavaa oman pääoman määrää ei ole otettu huomioon myöskään siksi, että ne ovat sijoitussalkun ulkopuolisia tytäryhtiöihin tehtyjä sijoituksia, joiden tuotto maksetaan osinkoina. Osingoista ei kuitenkaan laadita siirtohinta-analyysyjä, sillä niissä ei huomioida harjoitetun toiminnan eikä otettujen riskien laajuutta. Niiden vähentäminen on myös Basel II -säännösten⁽⁵⁸⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY⁽⁵⁹⁾, jäljempänä 'CRD III -paketti', 57 artiklan mukaista.
- (166) Neljänneksi FFT väittää komission tekemästä konsernin sisäisten saatavien käsittelyä koskevasta analyysistä sekä siitä, ettei FFT:n APA:ssa oteta huomioon muita kuin kolmansille kuuluvia varoja, että konsernin luottoluokitus on jo otettu huomioon FFT:n antaman rahoituksen kustannuksissa. Koska FFT:n ja kaikkien konserniin kuuluvien etuyhteisyyhtiöiden luottoluokitus on sama kuin Fiat S.p.A:lla⁽⁶⁰⁾, konserniin kuuluville etuyhteisyyhtiöille myönnetty lainat eivät aiheuta FFT:lle ylimääräistä luottoriskiä. FFT:n konserniin kuuluvilta etuyhteisyyhtiöiltä pyytämä korko on siksi muodostettu laskemalla yhteen i) konsernin rahoituskustannukset; ii) Fiat S.p.A:lle maksetut takausmaksut; iii) muille konserniin kuuluville yhtiöille tarjottavista palveluista aiheutuvat toimintakulut; iv) "negatiivinen korkoero", joka johtuu siitä, että FFT:n lainaamat huomattavat määrät on säilytettävä lyhytaikaisina matalampikorkoisina talletuksina, jotta konsernin likviditeettitarpeisiin voidaan vastata lyhyellä aikavälillä, ja v) riskiin perustuva pääoman tuotto, joka liittyy FFT:n hoitamiin konsernin varainhallinnan toimintoihin.
- (167) Viidenneksi FFT pitää perusteltuna kuuden prosentin kertoimen käyttämistä riskipainotettuihin omaisuuseriin, sillä tämä vastaa FFT:n käsitystä siitä, miten paikalliset sääntelyviranomaiset soveltavat Basel II -säännöstöä muihin rahoituslaitoksiin kuin pankkeihin joillakin Euroopan unionin alueilla (esimerkiksi Italiassa) vakavaraisuusdirektiivin mukaisesti. Lisäksi koska FFT:n riskisaamiset kolmansilta ovat pääasiassa pankkitalletuksia, riskipainona on käytetty 20:tä prosenttia Basel II -säännösten peruslähestymistavan mukaisesti⁽⁶¹⁾. FFT viittaa vastaavasti operatiiviseen riskiin sovelletun 15 prosentin riskipainon osalta perusindikaattoria koskevaan lähestymistapaan, jossa Basel II -säännösten 649 kohdan mukaan on sovellettava tällaista riskipainoa. Saman lähestymistavan mukaisesti bruttotulot vastaavat nettokorkotuloja, joihin on lisätty muut nettotulot vähentämättä varauksia ja toimintakustannuksia, ilman poikkeuksellisia tuloja. Koska FFT:llä ei ole muita tuloja kuin korkotuloja, viittaus pankkitalletuksista kertyviin korkoihin, joista on vähennetty pankkilainoista kertyvät nettokorot, on perusteltua, sillä se on paras arvio FFT:n operatiivisista riskeistä. Sääntelykehykseen mahdollisesti tehtävien muutosten osalta
- ⁽⁵⁸⁾ Säännöstöstä lainataan seuraavaa kohtaa: "49(xv). Riskipainotettua omavaraisuusastetta laskettaessa pääomasta tehdään seuraavat vähennykset. Vähennyksiin kuuluvat [...] kansallisessa järjestelmässä konsolidoimattomiin pankki- ja rahoitustoimintaa harjoittaviin tytäryhtiöihin tehdyt sijoitukset. Yleensä tytäryhtiöt konsolidoidaan pankkikonsernien pääoman tason arvioimiseksi. Jos näin ei tehdä, on vähennys tärkeää suorittaa, jotta vältetään saman oman pääoman käyttö useampaan kertaan konsernin eri osissa. Kyseiset sijoitukset vähennetään 37 kohdan mukaisesti. Riskipainotetun omavaraisuusasteen laskennassa käytettyjen varojen kokonaismäärään ei lueta mukaan varoja, jotka vastaavat niissä tytäryhtiöissä, joiden pääoma on vähennetty emoyhtiön pääomasta, omistettuja osuuksia."
- ⁽⁵⁹⁾ Direktiivin 57 artiklassa säädetään, että luottolaitosten konsolidoimattomiin omiin varoihin eivät kuulu "l) omistusosuudet muissa luotto- ja rahoituslaitoksissa, joiden pääomasta se omistaa enemmän kuin 10 prosenttia."
- ⁽⁶⁰⁾ Tämä johtuu siitä, että konsernin toiminta on hyvin pitkälti integroitunutta ja Fiat S.p.A. on tukenut aiemmin tytäryhtiöitään. FFT:n mukaan luottoluokituslaitokset arvioivat Fiat S.p.A:n luottoluokituksen konsernin konsolidoitujen tilien perusteella.
- ⁽⁶¹⁾ FFT käy kauppaa ainoastaan euroalueen maissa sijaitsevien suurten rahoituslaitosten kanssa – erityisesti niiden rahoituslaitosten kanssa, joiden osalta jäsenvaltion valvontaviranomainen on hyväksynyt "vaihtoehdon 1" (vaihtoehdossa sallitaan viittaus lainaa antavan valtion luottoluokituksen pankin luottoluokituksen sijaan). Lisäksi CRD III -paketin mukaan kotimaan valuutan määräisiä obligatioita liikkeeseen laskeviin valtioihin sovelletaan nollariskipainoa niiden luottoluokituksesta riippumatta (liitteessä VI olevan 1 osan 1.2 kohdan 4 alakohta). FFT:n (ja veroneuvojan) käsityksen mukaan Basel II -säännöstössä ja vakavaraisuusdirektiivin säännöksissä annetaan näin ollen mahdollisuus soveltaa asianomaisiin pankkeihin pykälän verran matalampaa riskipainoa kuin sovelletaan maahan, jossa kyseinen pankki toimii. Tällainen Basel II -säännösten soveltaminen johtaa siihen, että FFT:n pankeilta oleviin riskisaamiin sovelletaan 20 prosentin riskipainoa. Tämä päätelmä koskee sekä pankkeihin liittyviä FFT:n luottoriskejä että vastapuoliriskejä.

FFT väittää, että vastaavat kriteerit pätevät edelleen myös Basel III -säännösten⁽⁶²⁾ ja oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁽⁶³⁾, jäljempänä 'CRD IV -paketti', yhteydessä.

- (168) Kuudenneksi FFT väittää käytettyyn beetakertoiimeen liittyneistä komission epäilyksistä, että vaikka vertailun ulkopuolelle jätettäisiin tietyt vertailukohdat (esimerkiksi kansalliset pankit), markkinaehtoinen vaihteluväli säilyy lähes täsmälleen samana. Koska FFT toimii rahoitusyhtiön tavoin eikä sitä voida rinnastaa pankkiin, rahoitusyhtiöiden beetakertoimet ovat FFT:n [ja veroneuvojan] mielestä sopivimmat vertailukohdat. Myös yleiskirjeessä viitataan selkeästi rahoituspalvelujen tarjoajiin. Sopivan beetakertoimen määrittämisessä on siis järkevää ottaa huomioon joukko rahoituspalvelualalla toimivia yrityksiä. Markkinaehtoiselta vaihteluväliltä valittu 25. persentiili on OECD:n siirtohinnoitteluohteiden mukainen, sillä kyseisten ohjeiden mukaan kaikki markkinaehtoisien vaihteluvälin pisteet johtavat markkinaehtoiisiin hintoihin/voittoihin. Lisäksi FFT:hen kohdistuvien riskien arvioidaan olevan vähäisiä, koska FFT palvelee yksinomaan konserniin kuuluvia yhtiöitä, konsernin toiminta on pitkälti integroitunutta ja tytäryhtiöiden toiminnan tukeminen on emoyhtiön edun mukaista.
- (169) Seitsemänneksi FFT ei ole yhtä mieltä komission epäilyksistä, joiden mukaan oman pääoman 0,87 prosentin tuotto olisi liian pieni. Ylijäävä oma pääoma eli pääoma, jota ei tarvita kattamaan FFT:n rahoitustoimintaan liittyviä riskejä, joko lainataan toiselle konserniyhtiölle, joka tarvitsee lisärahoitusta, tai käytetään rahoituspalvelujen tarjoamisen yhteydessä syntyvien FFT:n toimintakustannusten rahoittamiseen. Tuotto on näin ollen mukautettava lyhytaikaisiin likvideihin sijoituksiin.

5.1.2 Komission suorittama toimenpiteen valikoivuuden arviointi

- (170) FFT väittää, että vaikka markkinaehtoperiaatteen noudattamista koskeva komission analyysi oli asianmukainen, aloittamispäätöksessä ei esitetty mitään todisteita siitä, että FFT:n kohtelu olisi ollut suotuisampaa kuin vastaavassa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa olevien muiden Luxemburgin verovelvollisten kohtelu. Aloittamispäätöksessä ei verrattu lainkaan FFT:n asemaa muiden Luxemburgin verovelvollisten asemaan – ei esimerkiksi niiden 21 verovelvollisen asemaan, joiden APA:t komissio tutki.
- (171) FFT oli saanut luvan tehdä APA:n Luxemburgin verohallinnon kanssa, kuten kuka tahansa muu verovelvollinen, joka harjoittaa tosiasiallisesti toimintaa Luxemburgissa.
- (172) Lisäksi FFT:hen Luxemburgissa sovellettu yhteisöverokanta oli kaikkiaan 28,8 prosenttia (verovuonna 2011), kun taas Italiassa yhteisöveron pääkanta oli noin 33 prosenttia, joten FFT:n suurempi voitto olisi johtanut vähennyskelpoisten kulujen määrän kasvuun Italiassa, sillä valtaosa FFT:n lainoista on annettu Fiat Finance S.p.A:lle. Ei siis ole selvää, millaista "tukea" konserni on kokonaisuudessaan saanut, kun FFT on ilmoittanut pienemmän voiton Luxemburgissa, jolloin myös korkovähennykset Italiassa ovat jääneet pienemmiksi.

5.2 FFT:n toiset huomautukset

5.2.1 APA:sta ei aiheudu minkäänlaista etua

- (173) FFT:n esittämät toiset huomautukset alkavat APA:n merkitystä koskevalla yleisellä selvityksellä: APA kuuluu yleiseen verojärjestelmään, ja se on hyväksytty Luxemburgin verojärjestelmässä. FFT:n APA on yleiskirjeessä annettujen ohjeiden mukainen eikä poikkea Luxemburgin yleisestä verojärjestelmästä. Se on voimassa viisi vuotta, mikä vastaa APA:n normaalia voimassaoloaikaa muissa jäsenvaltioissa.

⁽⁶²⁾ Baselin pankkivalvontakomitea, International regulatory framework for banks (Basel III).

⁽⁶³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (174) Siirtohinnoittelua koskevat Luxemburgin säännöt, joihin yleiskirje perustuu, ovat osa yleistä verojärjestelmää, sillä niitä sovelletaan konserniin kuuluvien etuyhteisyyhtiöihin konsernin sisäisten liiketoimien yhteydessä. Siirtohinnoittelua koskevat Luxemburgin säännöt eivät poikkea yleisestä verojärjestelmästä, koska niissä noudatetaan käytännössä OECD:n siirtohinnoitteluohjeita ja niillä pyritään määrittämään puhtaasti markkinaehtoinen voitto.
- (175) Aloittamispäätöksessä ilmaistujen, siirtohinnoittelun vahvistamismenetelmän valintaa koskevien komission epäilysten osalta FFT väittää, että TNMM on OECD:n vahvistama yleisesti hyväksytty menetelmä, joka on Luxemburgin yleisen verojärjestelmän mukainen. Komissio on myöntänyt, että TNMM:ää käytetään laajalti ja että sen käytössä voi ilmetä hankaluuksia ⁽⁶⁴⁾. Muutamia yksittäisiä seikkoja koskevat ohjeet ovat puutteellisia, mutta komissio katsoo oikeudekseen ratkaista siirtohinnoitteluun liittyvät ristiriitaiset kysymykset sen perusteella, mikä on sen oma näkemys TNMM:n soveltamistavasta kyseisessä tapauksessa. Lisäksi FFT:n verotettava voitto vastaa lain mukaan ilmoitettavaa voittoa, mikä vahvistaa jälleen, ettei TNMM:n käytöstä aiheudu minkäänlaista taloudellista etua FFT:lle.
- (176) FFT:n mukaan veroviranomaisilla pitäisi olla jonkinlainen harkintavalta niiden soveltaessa TNMM:ää, sillä verotettavan voiton laskeminen kyseisen menetelmän avulla ei koskaan johda yhteen ainoaan tulokseen vaan joukkoon päteviä tuloksia. Näin ollen FFT:n laskeman (ja Luxemburgin verohallinnon hyväksymän) verotettavan tulon ja komission oletettaman verotettavan tulon välistä eroa ei pitäisi katsoa valtiontukisäännöissä tarkoitetuksi eduksi. Tällainen etu aiheutuu vain, jos toimenpide poikkeaa selvästi siirtohinnan määrittämisestä koskevista vakiosäännöistä ja ylittää verohallinnon käytettävissä olevan harkintavallan ⁽⁶⁵⁾. Jos näin ei ole, komissio puuttuu epäasianmukaisesti jäsenvaltion toimivaltaan verotuksen alalla.
- (177) FFT väittää vielä, että komission olisi pitänyt ottaa edun olemassaoloa arvioidessaan huomioon konserniin kohdistunut kokonaisvaikutus. Fiat-konserni ei saa etua, sillä veropohjan kasvu Luxemburgissa tasoittuu verovähennysten kasvulla muissa Euroopan maissa (viime vuosina lähinnä Italiassa). FFT:n mukaan tämä vaikutus on tunnustettu monissa komission päätöksissä ⁽⁶⁶⁾.

5.2.2 Valikoimattomuus

- (178) FFT:n mukaan toimenpiteen valikoivuuden arvioinnissa huomioon otettavaan viitejärjestelmään voivat sisältyä ainoastaan yhtiöt, joita siirtohinnoittelusäännöt koskevat, eli yhtiöt, jotka toteuttavat liiketoimia ainoastaan niihin etuyhteydessä olevien kolmansien kanssa. Tämä on tunnustettu groepsrentebox-tukiohjelmaa koskevassa komission päätöksessä ⁽⁶⁷⁾, jossa vahvistetaan lainanottoon liittyvän rahoitustoiminnan osalta, ettei etuyhteyksyritysten tosiasiallinen ja oikeudellinen tilanne ole verrattavissa sellaisten yritysten vastaaviin tilanteisiin, jotka eivät ole etuyhteydessä keskenään. Valikoivuuden osoittaakseen komission olisi siis todistettava, että FFT on saanut APA:n erilaisin edellytyksin kuin muut Luxemburgissa rahoitustoimintaa harjoittavat konserniyksiköt. Yleiskirjeessä selitetään kuitenkin, että APA on kaikkien rahoituskonserneihin kuuluvien yhtiöiden käytettävissä. Toimenpide ei siis ole valikoiva.
- (179) Yleensä komissio hyväksyy ennakkoratkaisut keinona tuoda verovelvollisille oikeusvarmuutta ja oikeudellista ennakoitavuutta verotusasemastaan. Luxemburgin verohallinnon antamat ennakkoratkaisut eivät ole harkinnanvaraisia, vaan niissä noudatetaan yleiskirjeen periaatteita. Yleiskirjeessä puolestaan viitataan nimenomaisesti OECD:n mallisopimuksen 9 artiklassa määriteltyn markkinaehtoperiaatteeseen ja annetaan ohjeita ja täsmennyksiä vähimmäispääomavaatimuksista ja siirtohinna-analysistä, joita konsernin sisäistä rahoitustoimintaa harjoittavan luxemburgilaisen yhtiön on noudatettava. Yleiskirjeessä annetut ohjeet rajoittavat siis sitäkin vähäistä harkintavaltaa, joka Luxemburgin verohallinnolla on. Lisäksi tämä verohallinnolle jäävä vähäinen harkintavalta

⁽⁶⁴⁾ FFT viittaa tämän väitteen tueksi yhteisövero sisämarkkinoilla koskevan komission tiedonannon (KOM(2001) 582 lopullinen, 23.10.2001) 5.3.2 kohtaan.

⁽⁶⁵⁾ FFT viittaa tässä yhteydessä Umicoreä koskevaan komission päätökseen (valtiontuesta Umicore SA:n hyväksi (valtiontuki C 76/2003 (ex NN 69/2003) 26 päivänä toukokuuta 2010 tehty komission päätös), jossa komissio on vahvistanut, että veroedun on oltava suhteeton, jotta sitä voidaan tarkastella valtiontukisääntöjen kannalta.

⁽⁶⁶⁾ Erityisesti komission päätös, tehty 28 päivänä lokakuuta 2009, Unkarin toteuttamasta valtiontuesta C 10/07 (ex NN 13/07) – Konserninsisäisten korkomaksujen verovähennykset, jäljempänä 'konserninsisäisten korkojen verojärjestelmää Unkarissa koskeva päätös'.

⁽⁶⁷⁾ Komission päätös 2009/809/EY, tehty 8 päivänä heinäkuuta 2009, groepsrentebox-tukiohjelmasta C 4/07 (ex N 465/06), jonka Alankomaat aikoo toteuttaa (EUVL L 288, 4.11.2009, s. 26), jäljempänä 'groepsrentebox-päätös'.

perustuu olennaisesti OECD:n siirtohinnoitteluohjeiden soveltamiseen. Yksin tämän perusteella ei voida todeta, että kyse olisi valtiontuesta. FFT väittää vielä, että FFT:n APA:ta tarkastellaan säännöllisin väliajoin uudelleen ja se on voimassa enintään viisi vuotta.

- (180) FFT:n mukaan komissio ei myöskään ole osoittanut, että TNMM:n soveltaminen FFT:n APA:ssa eroaisi muista ennakkoratkaisuista, joita on annettu yhtiöille, joiden tilanne on verrattavissa FFT:n tilanteeseen. FFT:n mukaan on kiistatonta, että samankaltaisessa tilanteessa oleva vertailukelpoinen yritys olisi voinut hakea ennakkoratkaisua ja määrittää verotettavan voittonsa TNMM:n avulla. Koska FFT:tä ja vertailukelpoisia yrityksiä koskee sama verotusjärjestelmä, ei ole tarpeen selvittää, onko FFT:hen sovellettu siirtohintojen vahvistamismenetelmä OECD:n siirtohinnoitteluohjeiden mukainen (se on sitä joka tapauksessa).

5.2.3 FFT:n tosiasiallinen tilanne poikkeaa olennaisesti koordinoitikeskuksia koskevassa päätöksessä tarkastellusta tilanteesta

- (181) FFT:n mukaan aloittamispäätös poikkeaa monissa kohdin huomattavasti aiemmista päätöksistä, joissa komissio on epäillyt, että siirtohintojen vahvistamismenetelmän (kustannusvoittolisämenetelmän) soveltaminen on veroimenenpide, josta on aiheutunut valikoivaa etua⁽⁶⁸⁾. Kyseisissä päätöksissä järjestelmä oli ainoastaan tietyt vaatimukset täyttävien verovelvollisten käytössä, kun taas aloittamispäätöksessä komissio kyseenalaistaa ainoastaan TNMM:n soveltamisen, eli erityisesti verotettavan voiton määrittämisen APA-menettelyssä, joka on kaikkien etuyhteysosapuolten kanssa rahoitustoimintaa harjoittavien Luxemburgin verovelvollisten käytettävissä.
- (182) Lisäksi kyseisissä päätöksissä kustannusvoittolisämenetelmällä määritetty tulo saattoi poiketa huomattavasti lain mukaan ilmoitettavasta voitosta, toisin kuin FFT:llä, jonka TNMM:llä määritetty tulo vastaa yhtiön kirjanpidollista tulosta. Vastaavasti siirtohintojen vahvistamismenetelmää ei edellä mainituissa päätöksissä selvästikään sovellettu OECD:n siirtohinnoitteluohjeiden mukaisesti. Nyt tarkasteltavassa tapauksessa kyseisiä ohjeita on noudatettu. Toisin kuin koordinoitikeskuksia koskevissa päätöksissä, OECD:n siirtohinnoitteluohjeisiin ei sisälly myöskään siirtohintojen vahvistamista koskevia selkeitä ohjeita tietyn FFT:n harjoittaman toiminnan (kuten rahoitus-toiminnan ja varainhallinnan) osalta.
- (183) FFT väittää lisäksi, ettei komissio ole ottanut huomioon myöskään sitä, että FFT:n APA perustui OECD:n siirtohinnoitteluohjeiden mukaiseen taloudelliseen selvitykseen. Selvitys kuitenkin osoittaa, ettei voittoa ollut määritetty mielivaltaisesti eivätkä Luxemburgin veroviranomaiset olleet käyttäneet harkintavaltaa.

6. LUXEMBURGIN VASTAUS KOLMANSIEN OSAPUOLTEN HUOMAUTUKSIIN

- (184) Luxemburg ilmoitti 5 päivänä tammikuuta 2015 päivätyssä kirjeessään olevansa yhtä mieltä kaikista Fiatin esittämistä huomautuksista.

7. KIISTANALAISEN TOIMENPITEEN ARVIOINTI

7.1 Valtiontuen olemassaolo

- (185) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

⁽⁶⁸⁾ Komission päätös 2004/77/EY, tehty 24 päivänä kesäkuuta 2003, tukijärjestelmästä, jonka Belgia on toteuttanut yhdysvaltalaisen myyntiyritysten (US Foreign Sales Corporations) verotukseen sovellettavan ennakkopäätösjärjestelmän mukaisesti (EUVL L 23, 28.1.2004, s. 14); komission päätös 2003/755/EY, tehty 17 päivänä helmikuuta 2003, valtiontukiohjelmasta, jonka Belgia on toteuttanut Belgiassa sijaitsevien koordinoitikeskusten hyväksi (EUVL L 282, 30.10.2003, s. 25); komission päätös 2003/501/EY, tehty 16 päivänä lokakuuta 2002, Luxemburgin valtiontukiohjelmasta C 49/2001 (ex NN 46/2000) – Koordinoitikeskukset (EUVL L 170, 9.7.2003, s. 20); komission päätös 2004/76/EY, tehty 13 päivänä toukokuuta 2003, tukiohjelmasta, jonka Ranska on toteuttanut pääkonttoreiden ja logistiikkakeskusten hyväksi (EUVL L 23, 28.1.2004, s. 1); komission päätös 2003/512/EY, tehty 5 päivänä syyskuuta 2002, tukiohjelmasta, jonka Saksa on toteuttanut valvonta- ja koordinoitikeskusten hyväksi (EUVL L 177, 16.7.2003, s. 17).

- (186) Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimenpiteen luokittelu SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tueksi edellyttää, että kaikki kyseisessä määräyksessä tarkoitettut edellytykset täyttyvät ⁽⁶⁹⁾. Toimenpiteen määrittely kyseisessä määräyksessä tarkoitetuksi valtiontueksi edellyttää näin ollen ensinnäkin, että toimenpide on valtion toimenpide tai valtion varoilla toteutettu toimenpide. Toiseksi kyseisen toimenpiteen on oltava omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, kolmanneksi toimenpiteellä on annettava yritykselle valikoiva etu, ja neljänneksi toimenpiteen on vääristettävä tai uhattava vääristää kilpailua ⁽⁷⁰⁾.
- (187) Valtiontuen olemassaoloa koskevan ensimmäisen edellytyksen osalta todetaan, että kiistanalaisen ennakkoratkaisun on antanut Luxemburgin suurherttuakunnan verohallinnon alainen välittömistä veroista vastaava yksikkö (Administration des contributions directes). Kyseisessä ennakkoratkaisussa Luxemburgin verohallinto on hyväksynyt FFT:n veroneuvojan ehdottaman menetelmän, jolla voitto kohdennetaan FFT:lle Fiat-konsernin sisällä. Ennakkoratkaisu sitoo Luxemburgin verohallintoa viiden vuoden ajan, ja FFT laskee sen perusteella joka vuosi Luxemburgissa perittävän yhteisöveron määrän. Kiistanalainen ennakkoratkaisu on siis Luxemburgin antama.
- (188) Toimenpiteen rahoittamisesta valtion varoilla todetaan, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimenpidettä, jolla viranomaiset myöntävät tietyille yrityksille verovapautuksen ja jolla ei tosin siirretä valtion varoja mutta asetetaan edunsaajat taloudellisesti edullisempaan asemaan kuin muut verovelvolliset, on pidettävä valtiontueksi ⁽⁷¹⁾. Komissio osoittaa 7.2 jaksossa, että kiistanalainen ennakkoratkaisu johtaa FFT:ltä Luxemburgissa perittävän veron alentumiseen ja että FFT voi sen avulla välttää veron, joka sen olisi muutoin maksettava Luxemburgin yleisen yhteisöverojärjestelmän mukaisesti. Sen vuoksi on katsottava, että ennakkoratkaisu johtaa valtion varojen menettämiseen, sillä FFT:ltä perittävien verojen alentuminen pienentää verotuloja, jotka olisivat ilman kyseistä veron alennusta olleet Luxemburgin käytössä.
- (189) Valtiontuen olemassaolon toisen edellytyksen osalta todetaan, että FFT kuuluu Fiat-konserniin, joka toimii maailmanlaajuisesti ja harjoittaa toimintaa kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Näin ollen kaikki sille myönnetty tuki on omiaan vaikuttamaan unionin sisäiseen kauppaan. Valtion myöntämän toimenpiteen katsotaan myös vääristävän tai uhkaavan vääristää kilpailua, kun se on omiaan vahvistamaan edunsaajan asemaa muihin, kilpaileviin yrityksiin verrattuna ⁽⁷²⁾. Koska FFT vapautuu kiistanalaisen ennakkoratkaisun ansiosta verosta, jonka se olisi normaalisti ollut velvollinen maksamaan Luxemburgin yleisen yhteisöverojärjestelmän mukaisesti, kyseinen ennakkoratkaisu vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua vahvistamalla FFT:n ja Fiat-konsernin rahoitusasemaa. Näin myös neljäs valtiontuen olemassaoloa koskeva edellytys täyttyy nyt tarkasteltavassa tapauksessa.
- (190) Komissio selittää tuen olemassaoloa koskevan kolmannen edellytyksen osalta 7.2 jaksossa, miksi se katsoo, että kiistanalaisella ennakkoratkaisulla annetaan valikoiva etu FFT:lle siltä osin kuin ratkaisu johtaa FFT:ltä Luxemburgissa perittävien verojen alentumiseen, koska FFT välttää veron, joka sen pitäisi maksaa tavanomaisen yhteisöverojärjestelmän mukaisesti. Näin ollen kaikki SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrätty tuen olemassaolon edellytykset täyttyvät.

7.2 Valikoivan edun olemassaolo

- (191) Vakiintuneessa oikeuskäytännössä todetaan, että SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan ”on ratkaistava, onko tietyssä oikeudellisessa järjestelmässä jokin kansallinen toimenpide omiaan suosimaan ’jotakin yritystä tai tuotannonalaa’ verrattuna muihin, jotka ovat kyseisellä järjestelmällä tavoitellun päämäärän kannalta samankaltaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa. Jos näin on, kyseessä oleva toimenpide täyttää valikoivuutta koskevan edellytyksen” ⁽⁷³⁾.
- (192) Unionin tuomioistuin on käyttänyt verotusta koskevissa tuomioissaan kolmivaiheista tarkastelua sen ratkaisemiseksi, onko jokin verotoimenpide valikoiva ⁽⁷⁴⁾. Aluksi on määritettävä, mikä on asianomaisessa jäsenvaltiossa sovellettava yleinen tai normaali verojärjestelmä, jäljempänä ’viitejärjestelmä’. Sitten on selvitettävä,

⁽⁶⁹⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 2.9.2010, komissio v. Deutsche Post, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

⁽⁷⁰⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 2.9.2010, komissio v. Deutsche Post, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

⁽⁷¹⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 15.11.2011, komissio v. Government of Gibraltar ja Yhdistynyt kuningaskunta, C-106/09 P ja C-107/09 P, ECLI:EU:C:2011:732, 72 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

⁽⁷²⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 17.9.1980, Philip Morris, 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, 11 kohta ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.6.2000, Alzetta, T-298/97, T-312/97 jne., ECLI:EU:T:2000:151, 80 kohta.

⁽⁷³⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 3.3.2005, Heiser, C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130, 40 kohta.

⁽⁷⁴⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 8.9.2011, Paint Graphos ym., C-78/08–C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550.

poikkeako kyseinen verotoimenpide viitejärjestelmästä, koska sillä otetaan käyttöön erilainen kohtelu sellaisten talouden toimijoiden välillä, jotka ovat kyseisen jäsenvaltion verojärjestelmän oman tavoitteen kannalta samankaltaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa. Jos toimenpide poikkeaa viitejärjestelmästä, on kolmannessa vaiheessa määritettävä, onko kyseinen toimenpide perusteltu viitejärjestelmän luonteen tai yleisen rakenteen vuoksi. Verotoimenpide, joka poikkeaa viitejärjestelmästä, voi olla perusteltu, mikäli kyseessä oleva jäsenvaltio voi osoittaa, että toimenpide on suora seuraus jäsenvaltion verojärjestelmän perus- tai pääperiaatteista ⁽⁷⁵⁾. Jos näin on, kyseinen verotoimenpide ei ole valikoiva. Kolmannessa vaiheessa todistustaakka on asianomaisella jäsenvaltiolla.

7.2.1 Viitejärjestelmän määrittäminen

7.2.1.1 Viitejärjestelmä on Luxemburgin yleinen yhteisöverojärjestelmä.

- (193) Tukitoimenpiteen valikoivuutta tarkasteltaessa viitejärjestelmänä pidetään pääsääntöisesti sellaisten yhdenmukaisten sääntöjen kokonaisuutta, joita sovelletaan objektiivisten kriteerien perusteella kaikkiin viitejärjestelmän soveltamisalaan, sellaisena kuin se järjestelmän tavoitteen perusteella määritellään, kuuluviin yrityksiin.
- (194) Komissio katsoo, että nyt tarkasteltavassa tapauksessa viitejärjestelmä on Luxemburgin yleinen yhteisöverojärjestelmä, jonka tarkoituksena on kaikkien Luxemburgissa verovelvollisten yhtiöiden voittojen verottaminen ⁽⁷⁶⁾. Luxemburgin yhteisöverojärjestelmää sovelletaan kotimaisiin yhtiöihin sekä Luxemburgissa asuviin ulkomaisiin yhtiöihin, myös ulkomaisten yhtiöiden Luxemburgin sivuliikkeisiin. Yhtiön katsotaan asuvan Luxemburgissa, jos sen sääntömääräinen kotipaikka tai keskushallinto sijaitsee Luxemburgissa. Kotimaiset yhtiöt sekä Luxemburgissa asuvat ulkomaiset yhtiöt ovat velvollisia maksamaan yhteisöveroa maailmanlaajuisesti tekemistään voitoista, ellei sovelleta kaksinkertaista verotusta koskevaa sopimusta. Ulkomailla asuvat yhtiöt ovat velvollisia maksamaan yhteisöveroa vain tietyn tyyppisistä Luxemburgista peräisin olevista tuloista ⁽⁷⁷⁾. Vero maksetaan toteutuneista voitoista, joista vähennetään verovähennyskelpoiset menot ja tappiot. Vähennyksiä voidaan siirtää seuraaville tilivuosille rajattomasti.
- (195) Luxemburgin yhteisövero muodostuu yrityksen tuloista kannettavasta verosta (impôt sur le revenu des collectivités), jäljempänä 'IRC-vero', jonka verokanta on 21 prosenttia, sekä Luxemburgin kaupunkiin sijoittautuneilta yhtiöiltä kannettavasta kunnallisesta liikeyritysten voittoverosta (impôt commercial communal), jonka verokanta on 6,75 prosenttia. Lisäksi 21 prosentin IRC-veroa korotetaan 5 prosenttia, ja kyseiset varat ohjataan työttömyysrahastoon ⁽⁷⁸⁾. Näin ollen Luxemburgissa toimivien yhtiöiden tuloista perittävä kokonaisverokanta on ollut 1 päivästä tammikuuta 2011 lähtien 28,80 prosenttia ⁽⁷⁹⁾ ⁽⁸⁰⁾.
- (196) Verotettava voitto, josta kannetaan Luxemburgin yhteisövero, lasketaan lähtökohtaisesti verovelvollisen liikekirjanpidon perusteella lukuun ottamatta Luxemburgin verolainsäädäntöön perustuvia korjauksia, jotka koskevat lähinnä osinkojen/arvonmuutosten vapauttamista verosta, vähennyskeltottomien menojen ⁽⁸¹⁾ uudelleenkirjaamista, sellaisten liiketoimien nettotulokseen tehtäviä oikaisuja, joissa ei ole noudatettu markkinaehtoperiaatetta, ja toisistaan poikkeavien poistosääntöjen soveltamista kirjanpidossa ja verotuksessa.
- (197) Markkinoilla liiketoimintaa harjoittavien, integroitumattomien/kotimaisten, riippumattomien yhtiöiden verotettava voitto on verrattain helppo laskea, koska se perustuu tulojen ja kilpailumarkkinoilla määräytyvien menojen

⁽⁷⁵⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 8.9.2011, Paint Graphos ym., C-78/08–C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550, 65 kohta.

⁽⁷⁶⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 8.9.2011, Paint Graphos ym., C-78/08–C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550, 50 kohta.

⁽⁷⁷⁾ Tähän ryhmään kuuluvat Luxemburgissa sijaitsevan kiinteän toimipaikan tulot; Luxemburgissa ammatinharjoittajana saadut tulot; osingot; osakkuuslainojen korot ja joukkovelkakirjojen korot, jos maksuasiamiehenä on valtio, Luxemburgissa asuva luonnollinen henkilö tai Luxemburgissa asuva yhtiö. Ryhmään kuuluvat myös arvonnousut, jotka perustuvat vähintään 10 prosentin suurusten osuuksien myyntiin Luxemburgissa asuvien yhtiöiden pääomasta (riskirahastoja lukuun ottamatta).

⁽⁷⁸⁾ Vuonna 2012. Työttömyyskassaa varten tehty korotus nousi viidestä prosentista seitsemään prosenttiin verovuonna 2013.

⁽⁷⁹⁾ Verovuonna 2013 tehdyt muutosten seurauksena yhtiöiden tuloista perittävä kokonaisverokanta nousi Luxemburgin kaupungissa 28,80 prosentista 29,22 prosenttiin.

⁽⁸⁰⁾ Lisäksi yhtiöiltä peritään Luxemburgissa niiden nettovaroista vuotuinen varallisuusvero, joka on 0,5 prosenttia yhtiön maailmanlaajuisesta nettovarallisuudesta kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta.

⁽⁸¹⁾ Esimerkiksi verovapaata tuloa tuottaviin omaisuuseriin liittyvät korkomenot tai johdon palkkiot, jotka eivät kuulu yhtiön päivittäiseen toimintaan.

väliseen eroon. FFT:n kaltaisten monikansalliseen konserniin kuuluvien, verotuksen kannalta integroituneiden yhtiöiden verotettavan voiton laskemisessa on sen sijaan käytettävä epäsuoria tietoja. Integroitumattomat riippumattomat yhtiöt voivat ottaa yhteisöveron veropohjan määrittämisen lähtökohdaksi kirjanpidolliset voitot, sillä nämä voitot perustuvat yhtiön hankkimien tuotantopanosten ja sen myymien tuotteiden ja palvelujen markkinaehdoin määräytyneisiin hintoihin. Sitä vastoin integroitunut yhtiö, joka toteuttaa liiketoimia samaan konserniin kuuluvien yhtiöiden kanssa, joutuu arvioimaan näiden konsernin sisäisten liiketoimien hinnan voidakseen määrittää verotettavan voittonsa. Kyseisen arvion tekee konsernissa määräysvaltaa käyttävä yhtiö, eikä se siis määräydy markkinoiden sanelemin ehdoin.

- (198) Tällainen ero integroitumattomien yhtiöiden, eli konserniin kuulumattomien ja näin ollen riippumattomina pidettävien yhtiöiden, ja integroituneiden yhtiöiden, eli konserniin kuuluvien yhtiöiden, verotettavan voiton laskentatavoissa ei vaikuta kuitenkaan millään tavalla Luxemburgin yhteisöverojärjestelmän päämäärään, joka on kaikkien Luxemburgissa asuvien yhtiöiden voittojen verottaminen riippumatta siitä, ovatko kyseiset yhtiöt integroituneita vai integroitumattomia. IRC-vero koskee Luxemburgissa toimintaa harjoittavia yhteisöverovelvollisia yrityksiä sekä kaikkia taloudellisia yksiköjä, joilta voidaan periä suoraan IRC-veroa. Yhtiömuoto tai sen rakenne (yritysyhmä tai ei) ei ole ratkaiseva Luxemburgin yhteisöveron kantamisen kannalta. Vaikka voitaisiin katsoa, että rahoituspäätökset tehdään koko konsernin edun mukaisesti, Luxemburgin yhteisöveroa kannetaan yksittäisiltä yksiköiltä, ei konserneilta, ja kiistanalainen ennakkoratkaisu koskee ainoastaan FFT:n verotettavaa voittoa. Verotulojen vähentyminen perustuu siis aina yksinomaan kyseisen yhtiön tulokseen. On totta, että verolainsäädännössä on konserneja koskevia erityissäännöksiä (kuten yhteisverotusjärjestelmä⁽⁸²⁾), mutta niiden tavoitteena on varmistaa, että integroitumattomat yritykset ovat tasavertaisessa asemassa konserniksi järjestäytyneiden taloudellisten yksiköiden kanssa, eikä suosia konserneja⁽⁸³⁾.
- (199) Näin ollen se seikka, että integroituneiden yritysten ja integroitumattomien yritysten verotettava tulo lasketaan väistämättä eri tavalla, ei vaikuta mitenkään viitejärjestelmän määrittämiseen arvioitaessa valikoivuutta nyt tarkasteltavassa tapauksessa. Koska Luxemburgin yhteisöverojärjestelmässä verotetaan samalla tavalla kaikkien Luxemburgissa asuvien yhtiöiden voittoja tekemättä minkäänlaista eroa integroituneiden ja integroitumattomien yritysten välillä, näiden kahden tyyppisen yrityksen on katsottava olevan samankaltaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa järjestelmän oman tavoitteen kannalta⁽⁸⁴⁾. Kiistanalaisen ennakkoratkaisun tavoitteena on nimittäin määrittää FFT:n verotettava voitto Luxemburgin yleisen yhteisöverojärjestelmän mukaisen yhteisöveron kantamista varten, joten ennakkoratkaisua on tarkasteltava suhteessa tähän järjestelmään, jotta voidaan selvittää, onko FFT saanut valikoivan edun.
- (200) FFT väittää, etteivät konserniyhtiöt ja riippumattomat yhtiöt kuulu samaan viitejärjestelmään, ja esittää väitteensä tueksi erilaisia argumentteja. Komissio huomauttaa tästä seuraavaa:
- (201) FFT:n mukaan kiistanalaisen ennakkoratkaisun valikoivuuden arvioinnissa huomioon otettavan viitejärjestelmän tulisi sisältää ainoastaan yrityksiä, joita siirtohinnoittelusäännöt koskevat eli jotka toisin sanoen harjoittavat liiketoimintaa ainoastaan etuyhteisyritysten kanssa⁽⁸⁵⁾. Toimenpiteen valikoivuuden osoittaakseen komission

⁽⁸²⁾ Yhteisverotusjärjestelmää sovelletaan, jos tietyt edellytykset täyttyvät: emoyhtiöllä on ollut omistuksessaan suoraan tai välillisesti vähintään 95 prosenttia tytäryhtiön pääomasta sen tilikauden alusta lähtien, jona yhteisverotusjärjestelmän soveltamista koskeva hakemus on tehty; tytäryhtiö on Luxemburgissa asuva pääomayhtiö, joka on täysimääräisesti verovelvollinen Luxemburgissa; myös emoyhtiö on Luxemburgissa asuva ja Luxemburgissa täysimääräisesti verovelvollinen pääomayhtiö tai sellaisen ulkomailla asuvan yhtiön sivuliike, joka on täysimääräisesti velvollinen maksamaan Luxemburgin IRC-veroa vastaavaa tuloveroa siinä maassa, jossa sen kotipaikka sijaitsee; ja yhteisverotusjärjestelmän soveltamista haetaan vähintään viideksi toimintavuodeksi.

⁽⁸³⁾ Integroitunut yritys voi tasoittaa tietyissä yksiköissä aiheutuneita tappioita toisissa yksiköissä saaduilla voitoilla. Yhteisverotusjärjestelmässä yritysten ryhmää kohdellaan kuin yhtä ainoaa verovelvollista. Tämän avulla saadaan poistettua tuloverotukseen liittyvät haitat, joita yritysten ryhmällä on integroituneisiin yrityksiin verrattuna. Yhteisverotusjärjestelmä ei ole tukitoimenpide, jos integroitunutta yritysten ryhmää ei kohdella suotuisammin kuin integroitunutta yritystä.

⁽⁸⁴⁾ Kaikkien tuloja keräävien yritysten katsotaan siis periaatteessa olevan välittömän yhteisöveron kannalta samankaltaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa.

⁽⁸⁵⁾ Menettelyn aloittamispäätöstä koskevat FFT:n huomautukset, 2.1 kohta.

pitäisi näin ollen todistaa, että FFT on saanut ennakkoratkaisunsa ehdoin, jotka poikkeavat muihin Luxemburgissa toimiviin konserniin kuuluihin, rahoitustoimintaa harjoittaviin yksiköihin sovellettavista ehdoista ⁽⁸⁶⁾. FFT:n mukaan tällainen tulkinta on vahvistettu komission päätöksissä, jotka koskevat groepsrentebox-tukiohjelmia ja konsernin sisäisiä korkoja Unkarissa ⁽⁸⁷⁾.

- (202) Komissio muistuttaa aluksi, ettei sen päätöskäytäntö sido sitä. Jokaista mahdollista valtiontukitoimenpidettä on tarkasteltava SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrättyjen objektiivisten edellytysten perusteella, joten mahdollisesti ilmenevä ristiriitainen päätöskäytäntö ei vaikuta tässä päätöksessä esitettyjen päätelmien pätevyYTEEN ⁽⁸⁸⁾.
- (203) Toisin kuin FFT väittää, yhdessä näistä päätöksistä ei kuitenkaan todeta, että viitejärjestelmän tulisi koskea vain integroituneita yrityksiä, kun verotoimenpiteestä hyötyvä yritys on integroitunut yritys. Lisäksi kummassakaan tapauksessa komission päätöksen kohteena olleen verotoimenpiteen tavoite ei ole verrattavissa nyt tarkasteltavassa tapauksessa arvioitun toimenpiteen tavoitteeseen. Kyseisissä päätöksissä esitetyt päätelmät eivät näin ollen myöskään ole sovellettavissa tähän tapaukseen.
- (204) Alankomaiden viranomaiset ottivat groepsrentebox-tukiohjelman käyttöön vähentääkseen omalla ja vieraalla pääomalla tapahtuvan konsernirahoituksen verokohtelussa olevia eroja sekä vähentääkseen näin arbitraasia näiden kahden konsernin sisäisen rahoitusmuodon välillä ⁽⁸⁹⁾. Komissio huomautti lopullisessa päätöksessään, että kun huomioon otetaan toimenpiteen tavoite, joka oli omalla ja vieraalla pääomalla tapahtuvan konsernirahoituksen verokohtelussa olevien erojen ja sitä kautta näiden kahden konsernin sisäisen rahoitusmuodon välisen arbitraasin vähentäminen, "arbitraasi omalla ja vieraalla pääomalla tapahtuvan rahoituksen välillä on mahdollista vain konsernien tapauksessa[, ei siis itsenäisten yritysten tapauksessa]" ⁽⁹⁰⁾. Komissio arvioi tämän huomautuksen perusteella ja ottaen huomioon tukiohjelman tavoitteen, joka oli "vähentää arbitraasin käyttöä pääomankorotuksella ja lainalla tapahtuvan rahoituksen välillä ja varmistaa siltä osin verotuksen tasapuolisuus" ⁽⁹¹⁾, että kyseisessä asiassa viitejärjestelmään kuuluivat ainoastaan yhteisöveron alaiset yritykset, jotka ovat mukana konsernin sisäisissä suhteissa ⁽⁹²⁾.
- (205) Kiistanalaisen ennakkoratkaisun tavoitteena on puolestaan määrittää FFT:n veropohja FFT:ltä perittävän Luxemburgin yhteisöveron laskemista varten. Ensinnäkin vaikka groepsrentebox-päätöksen perusteluissa tarkoitettua tavoitetta voidaan pitää pätevänä ainoastaan, kun kyseessä on konserni (riippumattomilla yhtiöillä ei ole eri rahoitusmuotojen väliseen arbitraasiin liittyvää ongelmaa), veropohjan määrittäminen vuosittain perittävän yhteisöveron laskemista varten koskee yhtä lailla konserniin kuuluvia yksiköjä kuin riippumattomia yhtiöitä.
- (206) Toiseksi FFT harjoittaa rahoitusyhtiötoimintaa ja tarjoaa palvelujaan ainoastaan Fiat-konsernin muille yrityksille. Sen suorittamia liiketoimia voitaisiin kuitenkin suorittaa yhtä hyvin myös muissa yhteyksissä kuin konsernin sisällä. Yleiskirjeessä verrataan tämän tyyppisiä konsernin sisäisiä rahoitustoimia itsenäisten rahoituslaitosten suorittamiin liiketoimiin ⁽⁹³⁾ ja edellytetään, että kyseisiä rahoituspalveluja vastaava korvaus on oikeasuhteinen joko lainattuun rahamäärään tai hoidettavina olevien varojen todelliseen arvoon nähden. Yleiskirjeessä myönnetään siis, että myös konsernin sisällä toteutetut liiketoimet ovat suoraan verrattavissa markkinoilla toteutettaviin tavanomaisiin liiketoimiin.
- (207) Näiden nyt tarkasteltavan tapauksen ominaispiirteiden perusteella vahvistuu, ettei komission groepsrentebox-päätöksessä esittämää huomautusta, jonka mukaan vieraalla pääomalla tapahtuvaan rahoitukseen liittyvän toiminnan yhteydessä keskenään etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät ole oikeudellisesti ja tosiasiallisesti

⁽⁸⁶⁾ Menettelyn aloittamispäätöstä koskevat FFT:n huomautukset, 2.1.3 kohta.

⁽⁸⁷⁾ Ks. alaviitteet 66 ja 67.

⁽⁸⁸⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 20.5.2010, Todaro Nunziatina & C., C-138/09, ECLI:EU:C:2010:291, 21 kohta.

⁽⁸⁹⁾ Konsernin sisäisistä lainoista saatujen korkojen ja konsernin sisäisissä rahoitustoimissa maksettujen korkojen positiivisesta saldosta kannettiin groepsrentebox-ohjelmassa viiden prosentin veroa tuolloin tavanomaisen 25,5 prosentin yhteisöveron sijaan.

⁽⁹⁰⁾ groepsrentebox-päätös, johdanto-osan 85 kappale.

⁽⁹¹⁾ groepsrentebox-päätös, johdanto-osan 101 kappale.

⁽⁹²⁾ groepsrentebox-päätös, johdanto-osan 107 kappale.

⁽⁹³⁾ Yleiskirjeen mukaan konsernin rahoitusyhtiöiden osalta konserniin kuuluville yksiköille annettavien lainojen yhteydessä harjoitettu toiminta on pohjimmiltaan samankaltaista kuin finanssialan valvontakomission (Commission de Surveillance du Secteur Financier, CSSF) valvomien itsenäisten rahoituslaitosten harjoittama toiminta.

samankaltaisessa tilanteessa kuin yhtiöt, joilla ei ole etuyhteyttä, voida yleistää koskemaan tilanteita, joissa ennakkoratkaisun tarkoituksena on määrittää veropohja yhteisöveron kantamiseksi. Liiketoimien samankaltaisuutta koskeva yleiskirjeen toteamus vastaa markkinaehtoperiaatteen taustalla olevia periaatteita, joiden mukaan etuyhteisyritysten väliset kauppa- ja rahoitussuhteet eivät saa erota itsenäisten yritysten välisistä kauppa- ja rahoitussuhteista ⁽⁹⁴⁾. Siirtohinnoittelusääntöjen tarkoituksena on nimenomaan verrata keskenään etuyhteydessä olevien / samaan konserniin kuuluvien yhtiöiden välisiä liiketoimia itsenäisten yhtiöiden välisiin liiketoimiin ja korjata näiden välillä olevat erot. Edellä esitetyn perusteella on todettava, että FFT pyrkii perustelemaan väitteitään virheellisesti groepsrentebox-päätöksellä.

- (208) Sama päätelmä pätee myös konsernin sisäisiin korkoihin Unkarissa sovellettavaa verojärjestelmää koskevaan päätökseen, johon FFT niin ikään tukeutuu. Kyseinen päätös koski järjestelmää, jonka tavoitteena oli vähentää keinottelua (unkarilaisten yritysten välisissä suhteissa) lähentämällä konsernin sisäisten korkojen verotusta konsernin sisäisten osinkojen verotukseen ja lisäämällä näin verojärjestelmän tasapuolisuutta tekniseltä kannalta ⁽⁹⁵⁾. Keinottelun vähentämisen tavoite, jota komissio piti tuolloin konsernin sisäisille suhteille ominaisena, eroaa nyt tarkasteltavan toimenpiteen tavoitteesta, joka on FFT:n veropohjan määrittäminen Luxemburgin yhteisöveron kantamista varten. Viimeksi mainitun tavoitteen kannalta FFT ei eroa konserniin kuuluvana yksikkönä toisesta (riippumattomasta) yksiköstä, joka ottaa yhteyttä Luxemburgin veroviranomaisiin veropohjansa määrittämistä varten. FFT:n kohdalla veropohjan määrittäminen on toki monimutkaisempaa, sillä se edellyttää siirtohinnoittelusääntöjen ja markkinaehtoperiaatteen soveltamista, kun taas riippumattomalla yhtiöllä verotettava tulo vastaa periaatteessa kirjanpidollista tuloa mahdollisia verolainsäädännön mukaisia korjauksia lukuun ottamatta. Yhteisöverotusta koskevan lainsäädännön ja ennakkoratkaisujen tavoitteena on kuitenkin veron kantaminen Luxemburgissa verovelvollisten yhtiöiden kaikista voitoista riippumatta siitä, kuuluuko verovelvollinen yritys konserniin vai ei.
- (209) Komissio toteaa tämän perusteella, että kiistanalaista ennakkoratkaisua on tarkasteltava ottamalla viitejärjestelmäksi Luxemburgin yleinen yhteisöverojärjestelmä, jonka muodostavat edellä johdanto-osan 193–208 kappaleessa kuvatut Luxemburgin IRC-veroa koskevat säännöt. Kyseinen viitejärjestelmä muodostuu erityisesti yhtenäisestä sääntöjen kokonaisuudesta, jota sovelletaan objektiivisten kriteerien perusteella verotettaessa riippumattomien yhtiöiden ja konserniin kuuluvien yhtiöiden voittoja. Riippumattomien yhtiöiden verotettava voitto vastaa tavallisesti kirjanpidollista voittoa (lukuun ottamatta muutamia verolainsäädännössä edellytetyjä korjauksia), kun taas konserniin kuuluvat yhtiöt käyttävät voitonjaossa siirtohinnoittelua. Kyseiseen järjestelmän oman tavoitteen perusteella näiden kahden yhtiötyyppin, integroitumattomien yhtiöiden ja integroituneiden yhtiöiden, on katsottava olevan samankaltaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessä tilanteessa.

7.2.1.2 Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momentti, yleiskirje ja/tai asiaan liittyvä hallinto-käytäntö eivät muodosta asianmukaista viitejärjestelmää

- (210) Luxemburgin mukaan viitejärjestelmän pitäisi käsittää ainoastaan Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momentin soveltamisalaan kuuluvat konserniyhtiöt ⁽⁹⁶⁾. FFT vaikuttaa puolestaan menevän pidemmälle katsomalla, että viitekehyksen tulisi perustua yleiskirjeeseen ja sisältää ainoastaan rahoitustoimintaa harjoittavat konserniyhtiöt ⁽⁹⁷⁾. Näiden näkemysten perusteella toimenpiteen valikoivuuden toteaminen edellyttäisi sen osoittamista, että FFT on hyötynyt siitä, että siihen on sovellettu Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momenttia ja/tai yleiskirjettä eri tavalla kuin muihin FFT:n kanssa samankaltaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa oleviin, rahoitustoimintaa harjoittaviin konserniyksiköihin. Komission olisi siis pitänyt verrata kiistanalaista ennakkoratkaisua sille toimitettuihin 21 muun verovelvollisen kanssa tehtyihin siirtohinnoittelun ennakkosopimuksiin (katso johdanto-osan 8 kappale) ⁽⁹⁸⁾. Luxemburgin ja FFT:n mukaan ennakkoratkaisu ei anna minkäänlaista valikoivaa etua, sillä FFT:n kohtelu on Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momentin, yleiskirjeen ja asiaan liittyvän hallintokäytännön mukaista.

- (211) Komissio ei hyväksy tätä perustelua.

⁽⁹⁴⁾ Ks. OECD:n mallisopimuksen 9 artikla.

⁽⁹⁵⁾ Kyseisessä asiassa yhtiöillä oli toimenpiteen mukaan mahdollisuus vähentää veropohjastaan Unkarissa 50 prosenttia sidosyrityksiltä saatujen nettokorkotulojen määrästä, eli 50 prosenttia sidosyrityksiltä saatujen korkojen ja sidosyrityksille maksettujen korkojen erotuksesta. Näin ollen vain puolet nettokorkotuloista oli veronalaista, kun tavallisesti verojärjestelmässä verotetaan nettokorkotulojen koko määrää. Nettokorkoa maksaneen sidosyrityksen veropohjaan puolestaan lisättiin 50 prosenttia maksetun nettokoron määrästä. Näin yhtiöt saattoivat vähentää veropohjastaan vain puolet nettokoron määrästä sen sijaan, että ne olisivat vähentäneet maksamansa nettokoron määrän kokonaisuudessaan, kuten verojärjestelmässä tavallisesti tehtäisiin. Tukiohjelma koski vain sidosyrityksiltä saatuja ja sidosyrityksille maksettuja korkoja, ja sen tavoitteena oli pienentää pääoman ehtoisen rahoituksen ja konsernin sisäisen lainan muodossa annettavan rahoituksen välistä eroa.

⁽⁹⁶⁾ Menettelyn aloittamispäätöstä koskevat Luxemburgin huomautukset, 73 kohta.

⁽⁹⁷⁾ FFT:n toiset huomautukset, 2.1.3 ja 2.1.4 kohta.

⁽⁹⁸⁾ FFT:n ensimmäiset huomautukset, 60 kohta.

- (212) Kuten johdanto-osan 198 kappaleessa selitetään, Luxemburgin yhteisöverojärjestelmän tavoitteena on kantaa veroa kaikkien sen verotusvaltaan kuuluvien yritysten voitoista riippumatta siitä, onko kyseessä integroitunut vai integroitumaton yhtiö. Kuten johdanto-osan 194 kappaleessa selitetään, Luxemburgin yhteisöveroa kannetaan kotimaisten yritysten ja Luxemburgissa asuvien ulkomaisten yritysten, myös ulkomaisten yritysten Luxemburgin sivuliikkeiden, maailmanlaajuisesti tekemistä voitoista (ellei sovelleta kaksinkertaista verotusta koskevaa sopimusta). Sen sijaan muualla asuvilta yrityksiltä kannetaan veroa ainoastaan tietyn tyyppisistä Luxemburgista peräisin olevista tuloista.
- (213) Jos katsottaisiin Luxemburgin ja FFT:n tavoin, että viitejärjestelmään sisältyvät ainoastaan konserniin kuuluvat yhtiöt, yhtiöiden verotettava voitto määritettäisiin eri tavoin yhtiön rakenteesta riippuen, sillä vain konserniin kuuluvien yhtiöiden on käytettävä markkinaehtoperiaatteen mukaista hinnoittelua veropohjansa määrittämiseksi. Luxemburgin yleisessä yhteisöverojärjestelmässä ei tunnusteta tällaista erottelua verotettaessa Luxemburgin verotusvaltaan kuuluvien yhtiöiden voittoja.
- (214) Kun FFT väittää, että viitejärjestelmään kuuluvat ainoastaan ne yhtiöt, joita yleiskirje koskee, se erottelee toisistaan konsernit ja riippumattomat yhtiöt kyseessä olevan konserniyksikön harjoittaman toiminnan perusteella. Tällainen erottelu ei ole kuitenkaan Luxemburgin yhteisöverojärjestelmän tavoitteen mukainen. Vaikka on totta, että FFT:n toiminta liittyy lähes yksinomaan konsernin sisäisiin liiketoimiin ⁽⁹⁹⁾, sen toteuttamat rahoitustoimet voisivat olla myös itsenäisten rahoituslaitosten konsernin ulkopuolella toteuttamia, kuten yleiskirjeessä todetaan. Luxemburgin yhteisöveron kantamista varten FFT:tä tulisi siis verrata minkä muun tyyppiseen liiketoimintaan harjoittavaan yhtiöön tahansa – joko integroituneeseen tai integroitumattomaan – sillä yhteisöverotusta koskevan Luxemburgin lainsäädännön mukaan itsenäisten rahoituslaitosten voittoja koskevat samat yhteisöverotusta koskevat säännöt kuin konsernin sisäisistä liiketoimista kertyneitä voittoja, jotka on laskettu markkinaehtoperiaatteen mukaisesti. Komissio ei siis hyväksy FFT:n väitettä, jonka mukaan viitejärjestelmään tulisi sisältää ainoastaan konsernin sisäistä rahoitustoimintaa harjoittavat konserniyhtiöt.
- (215) Komissio toteaa näin ollen, että nyt tarkasteltavassa tapauksessa kiistanalaista ennakkoratkaisua on tutkittava käyttäen viitejärjestelmänä johdanto-osan 193–208 kappaleessa kuvattua Luxemburgin yleistä yhteisöverojärjestelmää riippumatta siitä, kannetaanko yhteisöveroa konserniyhtiöiden vai itsenäisten yhtiöiden voitoista, tai siitä, millaista toimintaa kyseiset yhtiöt harjoittavat.

7.2.2 Luxemburgin yleisestä yhteisöverojärjestelmästä poikkeamisesta johtuva valikoiva etu

- (216) Luxemburgin yleistä yhteisöverojärjestelmää pidetään viitejärjestelmänä, jonka perusteella ennakkoratkaisua on tarkasteltava. Näin ollen on selvitettävä, onko kyseisessä ennakkoratkaisussa poikettu viitejärjestelmästä siten, että oikeudellisesti ja tosiasiallisesti samankaltaisessa tilanteessa olevia yrityksiä on kohdeltu eri tavoin.
- (217) Yleensä tässä valikoivuuden arvioinnin toisessa vaiheessa sekä ratkaistaan, onko kyseinen verotoimenpide poikkeus viitejärjestelmästä, että määritellään toimenpiteellä edunsaajalle annettu etu. Kun verotoimenpiteen seurauksena maksettavan veron määrä alenee aiheuttomasti edunsaajilla, joiden pitäisi ilman toimenpidettä viitejärjestelmän mukaisesti maksaa enemmän veroa, kyseinen alennus on sekä viitejärjestelmän poikkeus että verotoimenpiteellä annettu etu.
- (218) Unionin tuomioistuimen mukaan yksittäisen tukitoimenpiteen kohdalla kokonaiseen järjestelmään verrattuna "taloudellisen edun toteaminen mahdollistaa lähtökohtaisesti sen, että toimenpide oletetaan valikoivaksi" ⁽¹⁰⁰⁾. Nyt tarkasteltavassa tapauksessa ennakkoratkaisu, jossa hyväksytään asianomaiselle yhtiölle Fiat-konsernin sisällä harjoitetusta toiminnasta Luxemburgissa kertyneen veronalaisen voiton laskentatapa, on FFT:n hyväksi toteutettu yksittäinen tukitoimenpide. Kyseisellä tavalla lasketuista voitoista kannettiin sitten Luxemburgissa yleisen yhteisöverojärjestelmän mukainen vero.

⁽⁹⁹⁾ Kuten johdanto-osan 206 kappaleessa on todettu.

⁽¹⁰⁰⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 4.6.2015, komissio v. MOL, C-15/14, ECLI:EU:C:2015:362, 60 kohta. Myös unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2015, Orange v. komissio, T-385/12, ECLI:EU:C:2015:117.

7.2.2.1 Markkinaehtoperiaatteesta poikkeamisesta johtuva valikoiva etu

- (219) Ennakkoratkaisun lähtökohtaisena tavoitteena on määritellä erilaisten tapauskohtaisten seikkojen ja olosuhteiden perusteella ennakkoon, miten yleistä verojärjestelmää sovelletaan yksittäistapauksessa tietyssä aikana, edellyttäen, ettei kyseisissä seikoissa tai olosuhteissa tapahdu merkittävää muutosta ennakkoratkaisun voimassaoloaikana. Jos ennakkoratkaisun perustana olevalla arviointimenetelmällä saatu tulos poikkeaa perusteettomasti yleisen verojärjestelmän mukaisesta tavallisesta tuloksesta, sen katsotaan antavan edunsaajalle valikoivan edun, koska tällainen valikoiva kohtelu johtaa kyseisen edunsaajan pienempään veroon kyseisessä jäsenvaltiossa verrattuna samankaltaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa oleviin yrityksiin.
- (220) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu etu on mikä tahansa taloudellinen hyöty, jota yritys ei olisi saanut tavanomaisissa markkinaolosuhteissa eli ilman valtion toimenpidettä ⁽¹⁰¹⁾. Edusta on siis kyse aina, kun yrityksen taloudellinen tilanne paranee valtion toimenpiteen johdosta ⁽¹⁰²⁾. Tilanteen parantuminen voidaan osoittaa vertaamalla kiistanalaisesta toimenpiteestä seurannutta yrityksen taloudellista tilannetta saman yrityksen taloudelliseen tilanteeseen, jos kyseistä toimenpidettä ei olisi tehty ⁽¹⁰³⁾. Etu voi muodostua minkä tahansa positiivisen taloudellisen hyödyn myöntämisestä tai yrityksen talousarvioon tavallisesti kuuluvien menoerien pienentämisestä ⁽¹⁰⁴⁾.
- (221) Kuten johdanto-osan 52 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa selitetään, Luxemburg hyväksyi kiistanalaisen ennakkoratkaisun antaessaan menetelmän, jolla määritettiin FFT:n verotettava voitto Luxemburgissa ja jota FFT:n veroneuvoja ehdotti siirtohinnoitteluselvityksessään. Menetelmän avulla FFT pystyy laskemaan siltä Luxemburgissa vuosittain perittävän yhteisöveron määrän ennakkoratkaisun koko voimassaolon ajan. Koska markkinaehtoisia liiketoimia ei ole, kuten olisi itsenäisellä integroitumattomalla yrityksellä, kiistanalaisella ennakkoratkaisulla hyväksytyssä siirtohinnoitteluselvityksessä määritetään kyseiselle Fiat-konsernin yhtiölle jaettava voitto, joka perustuu kyseisen yhtiön ja konsernin muiden yhtiöiden välillä vahvistettuihin liiketoimien hintoihin.
- (222) Unionin tuomioistuin on todennut aiemmin, että pienentämällä veropohjaa verotuksellisella toimenpiteellä, joka oikeuttaa verovelvollisen käyttämään konsernin sisäisissä liiketoimissa siirtohintoja, jotka eivät ole lähellä sellaisten itsenäisten yritysten välillä sovittuja hintoja, jotka neuvottelevat vastaavanlaisissa markkinaehtoisissa olosuhteissa, annetaan kyseiselle verovelvolliselle valikoiva etu, koska vero, joka kyseisen verovelvollisen on maksettava yleisen verojärjestelmän mukaisesti, on pienempi kuin vero, joka sellaisten itsenäisten yritysten on maksettava, joiden veropohja perustuu niiden todellisuudessa kirjaamiin voittoihin ⁽¹⁰⁵⁾.
- (223) Unionin tuomioistuin on tuomiossaan, joka koskee koordinoitikeskuksiin sovellettavaa Belgian verojärjestelmää ⁽¹⁰⁶⁾, tarkastellut kannetta komission päätöksestä, jossa todettiin, että tämän verojärjestelmän mukaisella verotettavien tulojen määrittämistavalla annettiin valikoiva etu kyseisille keskuksille ⁽¹⁰⁷⁾. Kyseisen verojärjestelmän mukaan näiden keskusten verotettava tulo oli vahvistettu kiinteämääräisesti ja vastasi tiettyä prosenttiosuutta menojen ja toimintakulujen kokonaismäärästä, josta oli vähennetty henkilöstökulut sekä rahoituskulut. Tuomioistuin totesi, että ”sen selvittämiseksi, tuottaako koordinoitikeskusten järjestelmän

⁽¹⁰¹⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 11.7.1996, SFEI ym., C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, 60 kohta; unionin tuomioistuimen tuomio, 29.4.1999, Espanja v. komissio, C-342/96, ECLI:EU:C:1999:210, 41 kohta.

⁽¹⁰²⁾ Hyöty ei saa olla suhteetonta, kuten FFT tuo esille huomautuksissaan (1.7.1 ja 1.7.2 kohta). Edun katsotaan olevan valtiontukea, jos se täyttää muut SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa luetellut edellytykset. FFT:n mainitsema Umicore-päätös (valtiontuesta Umicore SA:n hyväksi (valtiontuki C 76/2003 (ex NN 68/2003)) 26 päivänä toukokuuta 2010 tehty komission päätös) ei ole merkityksellinen nyt tarkasteltavassa tapauksessa, sillä komission päätöskäytäntö ei sido sitä (ks. johdanto-osan 202 kappale). Nyt tarkasteltavan tapauksen ja Umicoren tapauksen välisen eron vuoksi näiden kahden asian välillä ei voida tehdä rinnastuksia. Umicore koskevassa tapauksessa olivat kyseessä Umicoren soveltamat arvonlisäverovapautukset, jotka liittyivät hopean myyntiin muissa jäsenvaltioissa sijaitseville yrityksille. Joulukuussa 2000 Belgian verotarkastusvirasto (Inspection spéciale des impôts, ISI) pääsi sovintosopimukseen kyseisen yrityksen kanssa. Tällainen sovintosopimus kuuluu Belgian veroviranomaisten hallintokäytäntöön, mutta vain siltä osin kuin se liittyy tapauksen tosiseikkoihin, ei verotuksen tasoon: ”Arvonlisäverolain 84 §:n mukaan tällaiset sopimukset ovat kuitenkin mahdollisia ainoastaan silloin, kun niillä ei vapauteta verosta tai pienennetä veroa. Tämän periaatteen mukaisesti sopimus ei voi koskea tosiseikkojen perusteella määrätyn veron määrää vaan tosiseikkoja.” (kyseisen päätöksen johdanto-osan 154 kappale).

⁽¹⁰³⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 2.7.1974, Italia v. komissio, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, 13 kohta.

⁽¹⁰⁴⁾ Esimerkiksi unionin tuomioistuimen tuomio 15.3.1994, Banco Exterior de España, C-387/92, ECLI:EU:C:1994:100.

⁽¹⁰⁵⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 22.6.2006, Belgia ja Forum 187 ASBL v. komissio, C-182/03 ja C-217/03, ECLI:EU:C:2006:416.

⁽¹⁰⁶⁾ Ibid.

⁽¹⁰⁷⁾ Komission päätös, tehty 17 päivänä helmikuuta 2003, valtiontukiohjelmasta, jonka Belgia on toteuttanut Belgiassa sijaitsevien koordinoitikeskusten hyväksi (EUVL L 282, 30.10.2003, s. 25).

mukainen verotettavien tulojen määrittämistapa etua koordinoitikeskuksille, on syytä – kuten komissio esittää riidanalaisen päätöksen 95 kappaleessa – verrata kyseistä järjestelmää yleisesti sovellettavan verolainsäädännön mukaiseen järjestelmään, joka perustuu tulojen ja menojen väliseen erotukseen yhtiössä, joka toimii vapaan kilpailun ympäristössä”. Unionin tuomioistuin on katsonut niin ikään, että ”jos [henkilöstö- ja rahoituskulut] jätetään kyseessä olevien keskusten verotettavan tulon määrittämisperusteena olevien kustannusten ulkopuolelle, ei saada sellaisia siirtohintoja, jotka olisivat lähellä vapaassa kilpailussa vahvistettavia hintoja”, mikä on unionin tuomioistuimen mukaan ”omiaan johtamaan taloudellisen edun antamiseen kyseisille keskuksille” ⁽¹⁰⁸⁾.

- (224) Unionin tuomioistuin on näin ollen myöntänyt, että verotuksellisella toimenpiteellä, jonka ansiosta konserniin kuuluva yhtiö voi laskuttaa siirtohintoja, jotka eivät vastaa markkinaehtoisissa olosuhteissa laskutettavia hintoja, eli sellaisten itsenäisten yritysten välillä sovittuja hintoja, jotka neuvottelevat vastaavanlaisissa markkinaehtoisissa olosuhteissa, aiheutuu kyseiselle yritykselle valikoivaa etua. Tämä johtuu siitä, että toimenpide johtaa kyseisen yrityksen veropohjan kaventumiseen ja sitä kautta yleisessä yhteisöverojärjestelmässä kannettavan veron alentumiseen.
- (225) Tätä periaatetta, jonka mukaan samaan konserniin kuuluvien yritysten väliset liiketoimet on hinnoiteltava samalla tavoin kuin hinnoiteltaisiin vastaavanlaisessa markkinaehtoisessa tilanteessa neuvottelevien itsenäisten yritysten toteuttamat vastaavat liiketoimet, kutsutaan yleensä markkinaehtoperiaatteen viitekehykseksi ratkaistaessa, onko konserniin kuuluva yritys saanut SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua etua siirtohinnoista ja sitä kautta sen veropohjan määrittävästä verotoimenpiteestä.
- (226) Markkinaehtoperiaatteen tarkoituksena on taata, että samaan konserniin kuuluvien yritysten välisen liiketoimien verotuksessa otetaan huomioon voitto, joka olisi syntynyt, jos itsenäiset yritykset olisivat toteuttaneet samat liiketoimet. Jos näin ei tehtäisi, konserniyritykset olisivat edullisemmassa asemassa kuin itsenäiset yritykset laskettaessa niiden yleisen yhteisöverojärjestelmän mukaista veropohjaa. Tämä johtaisi samankaltaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa olevien yritysten eriarvoiseen kohteluun yleisen yhteisöverojärjestelmän tavoitteen kannalta, joka on kaikkien sen verotusvaltaan kuuluvien yritysten voittojen verottaminen.
- (227) Sen arvioimiseksi, onko Luxemburg antanut FFT:lle valikoivan edun, komission on siis selvitettävä, poikkeako menetelmä, jonka Luxemburg on hyväksynyt kiistanalaisella ennakkoratkaisulla Luxemburgissa verotettavan FFT:n voiton määrittämistä varten, menetelmästä, joka johtaa luotettavaan arvioon markkinaehtoisesta tuloksesta, ja poikkeako se näin markkinaehtoperiaatteesta. Mikäli Luxemburgin kiistanalaisella ennakkoratkaisulla hyväksymä menetelmä johtaa Luxemburgin yleisen yhteisöverojärjestelmän mukaisen FFT:n veron pienenemiseen verrattuna integroitumattomiin yrityksiin, joiden verotettava voitto määräytyy kyseisessä järjestelmässä markkinaehtoisesti, ennakkoratkaisulla katsotaan annettavan valikoiva etu FFT:lle SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.
- (228) Markkinaehtoperiaate on siis väistämättä olennainen osa komission suorittamaa, konserniin kuuluvia yrityksiä koskevien verotoimenpiteiden SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaista arviointia riippumatta siitä, onko jäsenvaltio sisällyttänyt markkinaehtoperiaatteen kansalliseen oikeusjärjestelmäänsä. Periaatetta sovelletaan sen ratkaisemiseksi, onko konserniin kuuluvan yrityksen yhteisöveron mukaisesti verotettava voitto laskettu menetelmällä, joka on lähellä markkinaehtoja, jolloin kyseistä yritystä ei yleistä yhteisöverojärjestelmää sovellettaessa aseteta edullisempaan asemaan kuin integroitumattomia yrityksiä, joiden verotettava voitto määräytyy markkinaehtoisesti. Väärinkäsitysten välttämiseksi on todettava, että valtiontukia arvioidessaan komissio ei sovelle OECD:n mallisopimuksen – joka ei ole sitova väline – 9 artiklasta johtuvaa markkinaehtoperiaatetta. Sen sijaan se soveltaa kaikkia jäsenvaltioita sitovan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvaa tasa-arvoista verokohtelua koskevaa yleistä periaatetta. Kyseisessä kohdassa ei suljeta verotusta koskevia kansallisia sääntöjä sen soveltamisalan ulkopuolelle ⁽¹⁰⁹⁾.
- (229) Luxemburg väittää komission tulkitsevan tällaisen arvion tehdessään Luxemburgin oikeutta kansallisen veroviranomaisen sijasta ⁽¹¹⁰⁾. Tähän komissio vastaa muistuttamalla, ettei se tutki, onko kiistanalainen ennakkoratkaisu Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momentissa tai yleiskirjeessä määritellyn markkinaehtoperiaatteen mukainen. Se pyrkii sen sijaan selvittämään, onko Luxemburgin verohallinto antanut FFT:lle SEUT-sopimuksen

⁽¹⁰⁸⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 22.6.2006, Belgia ja Forum 187 ASBL v. komissio, C-182/03 ja C-217/03, ECLI:EU:C:2006:416, 96 ja 97 kohta.

⁽¹⁰⁹⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 22.6.2006, Belgia ja Forum 187 ASBL v. komissio, C-182/03 ja C-217/03, ECLI:EU:C:2006:416, 81 kohta.

⁽¹¹⁰⁾ Menettelyn aloittamispäätöstä koskevat Luxemburgin huomautukset, 38–40 kohta.

107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun valikoivan edun hyväksymällä ennakkoratkaisussa voitonjaon, joka poikkeaa siitä voittojen määrästä, jota olisi verotettu Luxemburgin yleisessä yhteisöverojärjestelmässä, jos samat liiketoimet olisi toteuttanut vastaavanlaisissa olosuhteissa markkinaehtoperiaatteen mukaisesti toimiva itsenäinen yritys.

- (230) Luxemburg ja FFT väittävät, että komission arvio kiistanalaisella ennakkoratkaisulla hyväksytystä siirtohinnoittelun ennakkosopimuksesta on väistämättä rajallinen, sillä siirtohinnan asettaminen ei ole eksaktia tiedettä. Komissio muistuttaa tältä osin, että siirtohintoihin liittyvää epätarkkuutta on tarkasteltava kyseisen tavoitteen kannalta. Vaikka OECD:n siirtohinnoitteluohjeiden 1.13 kohdassa myönnetään, ettei siirtohinnoittelu ole eksaktia tiedettä, samassa kohdassa selitetään myös ensinnäkin, että "on tärkeää pitää mielessä, että tavoitteena on saada aikaan luotettaviin tietoihin perustuva kohtuullinen arvio markkinaehtoisesta tuloksesta". OECD:n siirtohinnoitteluohjeissa pyritään määrittelemään verohallintojen ja monikansallisten yritysten edun kannalta sopivimmat menetelmät, joilla voidaan arvioida sidosyritysten toteuttamien rajatylittävien liiketoimien markkinaehtoinen hinta verotusta varten. Tämä tavoite unohtuisi, jos siirtohinnoittelun epätarkkuutta voitaisiin hyödyntää siten, ettei huomioon otettaisi kyseisistä ohjeista ilmi käyvää yhteisymmärrystä asianmukaisista siirtohintojen määrittämismenetelmistä. Markkinaehtoperiaatteen epätarkkuuteen ei siis voida vedota sellaisen siirtohintaanalyysin perustelemiseksi, joka ei ole menetelmältään johdonmukainen tai johon on valittu epäasianmukaisia vertailukohtia.
- (231) Jos siis voidaan osoittaa, että menetelmä, jonka Luxemburgin verohallinto hyväksyi kiistanalaisella ennakkoratkaisulla FFT:n Luxemburgissa verotettavan voiton määrittämistä varten, poikkeaa menetelmästä, joka johtaa luotettavaan arvioon markkinaehtoisesta tuloksesta, ja että se poikkeaa näin myös markkinaehtoperiaatteesta, katsotaan, että kyseisellä ennakkoratkaisulla on annettu FFT:lle SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valikoiva etu. Tämä johtuu siitä, että se on johtanut Luxemburgin yleisen yhteisöverojärjestelmän mukaisen FFT:n veron pienentymiseen verrattuna integroitumattomiin yrityksiin, joiden veropohja määräytyy markkinaehtoisesti kertyneiden voittojen perusteella.

7.2.2.2 Alkuhuomautus: kiinteää veropohjaa koskevat epäilyt

- (232) Komissio esitti aloittamispäätöksessään ensinnäkin epäilyksiä siitä, että kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa hyväksytty FFT:n veropohja vaikutti asettuvan kiinteämääräiselle vaihteluvälille. Muodollisen tutkintamenettelyn aikana toimitetuista asiakirjoista kävi lisäksi ilmi, että FFT:n veropohja oli vahvistettu 2 miljoonaksi euroksi vuodessa ennen kiistanalaisen ennakkoratkaisun antamista. Vaikka FFT:n piti yleiskirjeen mukaisesti uusia aiempi ennakkoratkaisua koskenut hakemuksensa siirtohinnoitteluselvityksen pohjalta, kiistanalaista ennakkoratkaisua varten laadittu siirtohinnoitteluselvitys johti veropohjan osalta käytännössä täysin samaan kiinteämääräiseen tulokseen, joka oli hyväksytty aiemmin.
- (233) Luxemburg selitti kuitenkin hallinnollisen menettelyn aikana, että kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa hyväksyttiin menetelmä, ei kiinteää vaihteluväliä⁽¹¹¹⁾. Tämän perusteella ja ottaen huomioon tiedot, joiden mukaan FFT:n veropohja alitti vuosina 2012 ja 2013 kyseisellä ennakkoratkaisulla väitetysti hyväksytyn vaihteluvälin⁽¹¹²⁾, komissio katsoo, ettei kyseiseen epäilyyn ole enää aihetta.

7.2.2.3 Kiistanalaisen ennakkoratkaisun taustalla olevien menetelmien, muuttujien ja mukautusten valinta

- (234) Kiistanalaisella ennakkoratkaisulla hyväksyttiin FFT:n veroneuvojan laatimaan siirtohintaanalyysiin perustuva menetelmä, jolla määritettiin FFT:lle kohdennettava voitto. Veroneuvoja laski korvauksen konsernin sisäiseen rahoitukseen ja varainhallintaan liittyvälle FFT:n toiminnalle sekä FFT:hen kohdistuvalle riskille.

⁽¹¹¹⁾ Ks. johdanto-osan 102 kappale.

⁽¹¹²⁾ Ks. taulukko 7.

- (235) Siirtohintaa-analyysin taustalla on useita menetelmiin liittyviä valintoja: i) päätös arvioida FFT:n Luxemburgissa verotettava voitto TNMM:n mukaisesti; ii) pääomien valitseminen voittoindikaattoriksi TNMM:ssä; iii) Basel II -säännösten valitseminen kyseisten pääomien laskemista varten; ja iv) päätös soveltaa osakkeiden hintoihin perustuvaa CAPM-mallia vaaditun oman pääoman tuoton määrittämiseksi.
- (236) Kuten jäljempänä johdanto-osan 241–301 kappaleessa selitetään, edellä i kohdassa mainittu valinta tehtiin OECD:n siirtohinnoitteluohteissa yksityiskohtaisesti kuvattujen ja tarkastelujen viiden menetelmän joukosta. OECD:n siirtohinnoitteluohteissa käsitellään myös ii kohdassa tarkoitettua TNMM:ää sovellettaessa käytettävän voittoindikaattorin valintaa. Ne eivät kuitenkaan kata iii ja iv kohdassa tarkoitettuja menetelmävalintoja.
- (237) FFT:n veroneuvoja on tämän jälkeen valinnut useita muuttujia, todellisia numerotietoja, joita käytetään arvioitaessa korvattavan oman pääoman osuutta (iii kohdan valinta) ja kyseiseltä omalta pääomalta vaaditun tuoton tasoa (iv kohdan valinta). Korvattavan oman pääoman määrän kohdalla veroneuvoja on valinnut muuttujat riskipainolle ja vähimmäispääomavaatimuksille FFT:n hypoteettisen sääntömääräisen pääoman arvioimiseksi. Omalta pääomalta vaaditun tuoton tason kohdalla veroneuvoja on valinnut muuttujat riskittömälle korolle, beetakertoimelle ja markkinariskipreemioille, joita tarvitaan CAPM-mallia sovellettaessa ⁽¹¹³⁾.
- (238) Veroneuvoja on myös päättänyt olla ottamatta huomioon FFT:n oman pääoman kokonaismäärää lasiessaan markkinaehtoisin korvauksen: se on tätä varten vähentänyt kyseisestä omasta pääomasta FFT:n omistusosuudet FFNA:ssa ja FFC:ssä ja laskenut harjoitettavaa toimintaa vastaavan korvauksen jäljellä olevan määrän perusteella ⁽¹¹⁴⁾. Nämä valinnat eivät kuitenkaan vaikuta koskevan muuttujia. Niillä on päinvastoin mukautettu menetelmää siten, että FFT:lle kohdennettava voitto määritetään tavalla, joka ei vastaa mitään yleisesti sovellettua menetelmää.
- (239) Menetelmää koskevien valintojen sekä menetelmien soveltamiseksi valittujen muuttujien ja mukautusten [...] perusteella veroneuvoja on saanut tulokseksi konsernin sisäiseen rahoitukseen ja varainhallintaan liittyvää toimintaa vastaavan korvauksen, joka on hyväksytty kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa yleiskirjeen ja markkinaehtoperiaatteen mukaisena.
- (240) Jäljempänä johdanto-osan 241–301 kappaleessa komissio selittää, mistä syistä se katsoo monien näistä menetelmää ja muuttujia koskevista valinnoista sekä mukautuksista [...] johtaneen siihen, että FFT:ltä Luxemburgin yleisessä yhteisöverojärjestelmässä kannettava vero oli alempi kuin vero, jonka joutuivat maksamaan integroimattomat yritykset, joiden verotettavat voitot määräytyvät markkinaolosuhteissa toteutettujen liiketoimien perusteella. Tätä kautta komissio selittää myös, mistä syistä kiistanalaisella ennakkoratkaisulla, jossa hyväksytään nämä valinnat ja mukautukset, annetaan FFT:lle SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valikoiva etu ja se poikkeaa markkinaehtoperiaatteesta.

7.2.2.4 TNMM:n valinta ja siirtohinnoitteluselvitykseen sisältyvä toimintoarviointi

- (241) Edellä i kohdassa tarkoitettua valinnassa veroneuvoja on päättänyt arvioida TNMM:n avulla korvauksen, joka FFT:lle kuuluu sen harjoittaman toiminnan ja siihen kohdistuvan riskin perusteella ja joka hyväksyttiin kiistanalaisella ennakkoratkaisulla ⁽¹¹⁵⁾. Valittavana oli viisi menetelmää, jotka on kuvattu ja joita on tarkasteltu yksityiskohtaisesti OECD:n siirtohinnoitteluohteissa. Kyseisissä ohjeissa vaaditaan periaatteessa valitsemaan sopivin menetelmä markkinaehtoisin hinnan arvioimiseksi siirtohinnoittelun yhteydessä ⁽¹¹⁶⁾.
- (242) Jotta menetelmällä päästäisiin tulokseen, sen soveltaminen edellyttää myös yhden tai useamman muuttujan käyttöä. Menetelmän ja muuttujien valinta ei voi olla mielivaltaista. Valintojen jättäminen täysin verovelvollisen

⁽¹¹³⁾ Ks. johdanto-osan 64 kappale.

⁽¹¹⁴⁾ Ks. alaviite 114.

⁽¹¹⁵⁾ TNMM:n kuvaus johdanto-osan 91 kappaleessa.

⁽¹¹⁶⁾ Komissio ei hyväksy johdanto-osan 162 kappaleessa esitettyä FFT:n väitettä, jonka mukaan TNMM:n soveltaminen on perusteltua sen käytön yleistymisen vuoksi. Tämä väite on ristiriidassa sen kanssa, että FFT viittaa, kuten johdanto-osan 161 kappaleessa todetaan, OECD:n ohjeiden 2.2 kohtaan, jonka mukaan siirtohinnoittelua koskevan menetelmän valinnassa pyritään aina löytämään tiettyyn yksittäistapaukseen parhaiten soveltuva menetelmä. Tämä OECD:n ohjeiden tavoite ei ole sellaisen tulkinnan mukainen, että verovelvollinen voisi valita vapaasti eri menetelmien välillä riippumatta kyseisen tapauksen tosiseikoista ja olosuhteista.

harkittavaksi suosisi integroituneita rajatylittäviä konserneja suhteessa markkinoilla liiketoimia toteuttaviin yrityksiin. Ensin mainitut voisivat nimittäin itse valita konsernin sisäisten liiketoimien hinnan määrittämisessä käytettävän menetelmän ja muuttajat, joiden perusteella ne laskevat veropohjansa. Jälkimmäiset sen sijaan toteuttavat liiketoimensa markkinaehdoin eivätkä pysty mukauttamaan veropohjaansa. Valinnat on siis tehtävä siten, että tavoitteena on konsernin sisäisten liiketoimien markkinaehtoinen hinta.

- (243) Arvioitaessa markkinaehtoista hintaa siirtohinnoittelua varten toiseksi parhaana pidetyn menetelmän soveltaminen ei kuitenkaan anna automaattisesti etua integroituneille rajatylittäville konserneille. Jos siis tällainen menetelmä valitaan ja sitä sovelletaan yhdessä hyvin varovaisesti arvioitujen muuttujien kanssa, laskettu korvaus voi kuitenkin johtaa tulokseen, joka vastaa kyseisessä yksittäistapauksessa markkinaehtoista tulosta. Se voi myös johtaa liian suureen verotukseen, jolloin ennakkoratkaisu, jolla kyseinen menetelmä on hyväksytty, ei antaisi SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua etua.
- (244) Jos sen sijaan valituksi tulee parhaiten sopiva menetelmä, mutta sitä sovelletaan yhdessä liian suotuisasti arvioitujen muuttujien kanssa, menetelmällä tulokseksi saadussa korvauksessa saatetaan aliarvioida verovelvolliselta perittävät verot, jolloin verovelvolliselle annetaan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu etu.
- (245) Komissio epäili aloittamispäätöksessä, ettei TNMM sovellu parhaiten markkinaehtoisen korvauksen ja sitä kautta FFT:n verotettavan voiton määrittämismenetelmäksi. Neljästä muusta OECD:n siirtohinnoitteluohjeissa kuvatussa menetelmästä CUP-menetelmä on suurempi, ja sitä soveltamalla päästäisiin luotettavampaan arvioon markkinaehtoisesta tuloksesta.
- (246) Muodollisen tutkintamenettelyn aikana toimitettujen tietojen perusteella komissio hyväksyy kuitenkin FFT:n väitteen, jonka mukaan CUP-menetelmä ei välttämättä olisi paras mahdollinen FFT:n tapauksessa. Kyseisten tietojen perusteella FFT toteuttaa liiketoimia Fiat-konserniin kuuluvien erilaisten vastapuolten kanssa ja FFT:n myöntämien lainojen ja liikkeeseen laskemien joukkovelkakirjojen korot, muoto ja erääntymisaika vaihtelevat, vaikkei rahoitusvälineiden valikoima näytäkään vaihtelevan. Koska CUP-menetelmän soveltaminen siirtohinnoittelussa edellyttäisi vertailukelpoisten liiketoimien löytämistä jokaiselle FFT:n myöntämälle yksittäiselle lainalle, veroneuvojan päätös arvioida FFT:n harjoittamaa toimintaa ja FFT:hen kohdistuvaa riskiä vastaava markkinaehtoinen korvaus TNMM:n avulla vaikuttaa asianmukaiselta.
- (247) Komissio myöntää lisäksi, että FFT:n siirtohintaanalyysi perustuu oman pääoman tuottoon, joka on rahoitusosalalla hyväksyttävä tulosindikaattori, ja että FFT:n harjoittamaa toimintaa voidaan verrata rahoituslaitosten harjoittamaan toimintaan. FFT:n varojen ja velkojen monimutkainen rakenne vahvistaa nimittäin, että FFT harjoittaa maturiteettitransformaatiota ja rahoitusvälitystä, sillä se turvautuu ulkopuolisiin sijoittajiin täyttääkseen konsernin rahoitustarpeet⁽¹⁷⁾. Komissio katsoo näin ollen, että TNMM:n valitseminen siirtohinnoittelua varten on FFT:n tapauksessa asianmukaista.

7.2.2.5 Korvattavan oman pääoman määrä

- (248) Vaikka komissio pitää veroneuvojan päätöstä käyttäen TNMM:ää FFT:n kohdalla asianmukaisena, se katsoo kuitenkin, että useat menettelyt ja muuttujat koskevat valinnat ja mukautukset [...], joita veroneuvoja on tehnyt menettelyn soveltamisen aikana, eivät sovellu Luxemburgissa verotettavan FFT:n veropohjan laskemiseen.

⁽¹⁷⁾ Tämä eroaa tilanteesta, jossa konsernin sisäisiä lainoja myöntävä yritys rajaa toimintansa niin kutsuttuihin back-to-back-järjestelyihin, joissa riippumaton yritys ei suostuisi maksamaan korvausta kolmannelle. Tällaisia liiketoimia ei voida perustella taloudellisesti muista toiminnoista ja operaatioista erillisinä (back-to-back-liiketoimilla voidaan kattaa muusta toiminnasta aiheutuvat riskit). Niitä ei näin ollen – kuten ei toisiakaan toimintoja – voida verrata rahoituslaitoksen pääasiallisiin toimintoihin. Niiden hintoja ei voida määrittää asianmukaisesti pääoman perusteella, sillä muille aloille voivat sopia paremmin toiset indikaattorit, kuten kokonaisvarojen tuotto tai myyntituotto.

7.2.2.6 FFT:n hypoteettisen sääntömääräisen pääoman käyttö voittoindikaattorina

- (249) Komission mukaan veroneuvojan valitsema sääntömääräinen pääoma ei ole asianmukainen voittoindikaattori, kun FFT:n harjoittamaa toimintaa vastaava markkinaehtoinen korvaus määritetään TNMM:n avulla. Koska veroneuvoja on valinnut TNMM:n, jonka yhteydessä oman pääoman tuotto arvioidaan CAPM-mallin avulla, komissio katsoo, että jos tulokseksi halutaan luotettava arvio markkinaehtoisesta tuloksesta, voittoindikaattorina olisi sen sijaan käytettävä kirjanpidollista omaa pääomaa, joka kerrotaan oman pääoman tuotolla kyseisen korvauksen laskemista varten.
- (250) Tarkemmin sanottuna sen varmistamiseksi, että FFT:n veropohja on luotettava arvio markkinaehtoperiaatteen mukaisesta markkinaehtoisesta tuloksesta, menetelmän, jota käytetään FFT:n harjoittamaa toimintaa vastaavan markkinaehtoisesta korvauksen laskemiseksi, on oltava metodologisesti johdonmukainen kirjanpidon kannalta. Veroneuvojan tekemät valinnat eivät tätä ole.
- (251) Siirtohinnoitteluselvityksessä todetaan, että FFT:n arvioitu veropohja muodostuu kahdesta osasta: riskejä vastaavasta korvauksesta ja toimintoja vastaavasta korvauksesta ⁽¹¹⁸⁾. Veroneuvoja on määrittänyt FFT:n riskejä vastaavan korvauksen kertomalla korvattavaa omaa pääomaa koskevan arvion, jonka se on tehnyt laskemalla FFT:n hypoteettisen sääntömääräisen pääoman Basel II -säännöstöä analogisesti soveltaen ⁽¹¹⁹⁾, CAPM-mallin perusteella arvioidulla oman pääoman vaaditulla tuotolla.
- (252) CAPM-mallin avulla arvioidaan kuitenkin oman pääoman ehtoisilta sijoituksilta vaaditun tuoton teoreettinen taso, ja laskennassa käytetty beetakerroin perustuu yritysten osakkeiden hinnasta saadun tuoton (tai oman pääoman tuoton) vaihteluun ⁽¹²⁰⁾. Sen vuoksi CAPM-mallilla tehdyt laskelmat antavat rakenteensa vuoksi tulokseksi oman pääoman tuoton, eivät niinkään muun tyyppisen pääoman, esimerkiksi Basel II -säännöstöä analogisesti soveltaen määritetyn hypoteettisen sääntömääräisen pääoman, tuottoa ⁽¹²¹⁾.
- (253) Oman pääoman tuotto on kannattavuuden tunnusluku. Pääomasta saatava korvaus on yrityksen nettovoitto, joka muodostuu tuloista, joista on vähennetty kaikki toiminnan harjoittamisessa aiheutuneet menot sekä kaikki velkojille maksetut rahoituskulut. Nettovoitto on siis se osuus voitosta, joka jää yritykseen korvauksena osakkaille. Se on oman pääoman tuottoa, joka joko jaetaan osakkaille tai joka lisää yrityksen arvoa. Johdonmukaisuuden vuoksi oman pääoman tuoton tulisi siis olla yhtä kuin kirjanpidollinen nettovoitto, joka jää osakkaille kaikkien muiden kulujen maksamisen jälkeen, jaettuna osakkeiden kirjanpidollisella arvolla (oma pääoma), josta korvauksena kyseinen voitto saadaan.
- (254) Sen sijaan johdonmukaista ei ole ottaa yrityksen kirjanpidollista nettovoittoa huomioon laskettaessa sääntömääräistä pääomaa vastaavaa korvausta. Sääntelyviranomainen arvioi sääntömääräisen pääoman, joka on se pääoman vähimmäismäärä, joka pankin tai muun rahoituslaitoksen on säilytettävä. Sääntömääräinen pääoma ei anna sellaisenaan oikeutta vastaavaan osuuteen säännellyn yksikön voitosta. Rahoituslaitosten on myös säilytettävä kyseinen määrä pääomaa kaikkina aikoina. Tämä merkitsee sitä, että tosiasiaassa ne säilyttävät yleensä enemmän pääomaa kuin sääntömääräisesti vaaditaan, koska ne tarvitsevat puskurin, joka estää niitä rikkomasta vähimmäispääomavaatimuksia tappioiden tapauksessa. Tämä vähentää käytettävissä olevan pääoman määrää. Kaikki oma pääoma, joka ylittää vaaditun vähimmäismäärän, on korvattava sijoittajien näkökulmasta samalla tavalla.
- (255) Jotta taattaisiin kirjanpidon kannalta johdonmukainen menetelmä ja sitä kautta luotettava arvio markkinaehtoisesta tuloksesta, FFT:n veroneuvojan olisi siis pitänyt kertoa FFT:n kirjanpidollinen omaa pääoma CAPM-mallin

⁽¹¹⁸⁾ Ks. johdanto-osan 70 kappale.

⁽¹¹⁹⁾ Ks. johdanto-osan 58 ja 59 kappale.

⁽¹²⁰⁾ Ks. myös aloittamispäätöksen johdanto-osan 68 kappale.

⁽¹²¹⁾ Muita esimerkkejä erilaisten pääomaan perustuvien voittoindikaattorien eroista, ks. mm. McKinsey, "The use of economic capital in performance management for banks", Working Papers on Risk, nro 24, tammikuu 2011, erityisesti sivulla 13 oleva kaavio 10.

avulla lasketulla oman pääoman tuotolla. Jäljempänä olevassa taulukossa vaakasuuntaiset nuolet osoittavat, mitkä lähestymistavat ovat johdonmukaisia metodologiselta kannalta. Vain yksi nuoli osoittaa puolestaan FFT:n veroneuvojan noudattaman lähestymistavan.

Tuottoon liittyvät toimenpiteet	Pääomapohjat
Oman pääoman tuotto = voitto / IFRS:n mukainen oma pääoma	IFRS:n mukainen oma pääoma
FFT arvioinut CAPM-mallia ja beetakerrointa käyttäen 66 yrityksestä koostuvan otoksen perusteella.	Merkitty FFT:n taseeseen.
Sääntömääräisen pääoman tuotto = voitto / sääntömääräinen pääoma	Basel II -säännösten mukainen sääntömääräinen pääoma
Arviota ei saatavilla.	FFT toimitti virheellisen arvion sääntömääräisestä pääomasta.

- (256) Valitessaan epäjohdonmukaisen menetelmän, jossa oman pääoman tuotto kerrotaan FFT:n hypoteettisella sääntömääräisellä pääomalla, FFT:n veroneuvoja on saanut tulokseksi FFT:n harjoittamaa toimintaa ja FFT:hen kohdistuvia riskejä vastaavaa korvausta koskevan arvion, joka ei ole luotettava arvio markkinaehtoisesta tuloksesta. Epäjohdonmukaisuus vaikuttaa nimittäin huomattavasti FFT:n Luxemburgissa verotettavaan korvaukseen. Vuonna 2011 FFT:n kirjanpidollinen oma pääoma oli 287,5 miljoonaa euroa. Veroneuvoja on kuitenkin TNMM:ää soveltaessaan käyttänyt voittoindikaattorina FFT:n hypoteettista sääntömääräistä pääomaa, joka oli 28,5 miljoonaa euroa. Sovellettaessa oman pääoman arvioitua tuottoa, jonka veroneuvoja on saanut tulokseksi soveltamalla CAPM-mallia FFT:n hypoteettiseen sääntömääräiseen pääomaan kirjanpidollisen oman pääoman sijaan, FFT:n Luxemburgissa verotettava korvaus on jaettu kymmenellä ⁽¹²²⁾. Veroneuvojan tekemillä menetelmävalinnoilla FFT:n veropohja Luxemburgissa on toisin sanoen kaventunut verrattuna verotuksen kannalta integroitumattomiin yrityksiin, joiden verotettava voitto määräytyy markkinaehtoisesti.
- (257) Koska FFT:n oman pääoman osuus on tiedossa ja koska CAPM-mallilla saadaan arvio oman pääoman tuotosta, veroneuvojan olisi pitänyt käyttää TNMM:ää soveltaessaan FFT:n kirjanpidollista omaa pääomaa, ei hypoteettista sääntömääräistä pääomaa, jotta Luxemburgissa verotettava FFT:n veropohja olisi saatu selville markkinaehtope-
riaatteen mukaisesti.
- (258) Komissio ei hyväksy FFT:n tässä yhteydessä esittämää väitettä, jonka mukaan siirtohintojen vahvistamisessa ei pidä ottaa huomioon sen tosiasiallista oman pääoman määrää koska kyseinen määrä on muodostunut aiempien päätösten tuloksena ⁽¹²³⁾. Väitteellä annetaan ymmärtää, että FFT:n kirjanpidollisen oman pääoman osuus olisi liian suuri aiemmin tehtyjen päätösten vuoksi eikä siitä pitäisi näin ollen saada korvausta. Kyseinen väite ei kuitenkaan ole markkinoiden vaatimusten mukainen, sillä liian pieni oman pääoman osuus ei ole kestävä kilpailu-
markkinoilla. Yrityksille on nimittäin kalliimpaa korvata omaa pääomaa kuin velkoja. Jos vapaan kilpailun olosuhteissa toimivan yrityksen oma pääoma olisi liian suuri aiemmin tehtyjen päätösten vuoksi, kuten FFT väittää, yritys palauttaisi siksi ylijäävän pääomansa osakkailleen (esimerkiksi ostamalla takaisin tai jakamalla osakkeita), sillä kyseisiä varoja voitaisiin käyttää tehokkaammin muissa sijoitushankkeissa. Vapaan kilpailun olosuhteissa toimivien yritysten veropohjaa laskettaessa kyseisten yritysten osakkaiden on saatava antamastaan pääomasta kokonaisuudessaan sen tasoista korvausta, jota voidaan pitää markkinoiden vaatimusten mukaisena.
- (259) OECD:n siirtohinnoitteluohteiden perusteella pääoman tuotto voi puolestaan olla asianmukainen voittoindi-
kaattori sovellettaessa TNMM:ää pääomavaltaisessa rahoitustoiminnassa ⁽¹²⁴⁾. Ohjeissa viitataan myös ”käytettyyn pääomaan” mahdollisena asianmukaisen voittoindikaattorina TNMM:ää sovellettaessa ⁽¹²⁵⁾. Vaikka käytetyn pääoman käsitettä ei ole määritelty OECD:n ohjeissa sen tarkemmin, käsite ei vaikuta vastaavan Basel II- tai Basel III -säännöstyössä tai niiden täytäntöönpanosta annetuissa direktiiveissä käytettyä sääntömääräisen pääoman käsitettä.

⁽¹²²⁾ Veroneuvoja on siirtohinnoitteluselvityksessä saanut riskejä vastaavan korvauksen tulokseksi 1 726 000 euroa. Jos FFT:n kirjanpi-
dollinen oma pääoma sen sijaan kerrotaisiin veroneuvojan laskemalla 6,05 prosentin oman pääoman tuotolla, riskejä vastaavaksi
korvaukseksi tulisi 17 392 000 euroa.

⁽¹²³⁾ Johdanto-osan 163 kappale.

⁽¹²⁴⁾ Ks. OECD:n siirtohinnoitteluohteiden 2.97 kohta.

⁽¹²⁵⁾ Ks. OECD:n siirtohinnoitteluohteiden 2.86 kohta.

- (260) Yleiskirjeessä ei määritellä tarkemmin pääomaa, jota olisi käytettävä voittoindikaattorina TNMM:ää sovellettaessa ⁽¹²⁶⁾. Siinä erotetaan toisistaan kaksi mahdollista pohjaa rahoitustoimintaa ja varainhallintaa vastaaville korvauksille: myönnettyjen luottojen arvo ja hoidettavina olevien varojen määrä ⁽¹²⁷⁾. Päättyessään käyttää TNMM:ää ja valitessaan pohjaksi hypoteettisen sääntömääräisen pääoman FFT ei kuitenkaan ole valinnut suoraan myönnettyjen luottojen arvoon perustuvaa korvausta, vaikka hoidettavina olevat varat tarkoittavat kolmansien osapuolten (esimerkiksi varainhoitajien) nimissä olevia varoja, eikä FFT harjoita lähtökohtaisesti tällaista toimintaa.
- (261) Vaikka kirjanpidollista omaa pääomaa käytetään yleisesti rahoituslaskelmissa yrityksen kannattavuuslaskelmien perustana, komissio hyväksyy joka tapauksessa sen, että muukin pääoma voidaan periaatteessa ottaa perustaksi sovellettaessa TNMM:ää siirtohinnoittelua varten. Konsernin sisäisistä liiketoimista maksettavan korvauksen määrittämisessä käytetyn menetelmän on kuitenkin oltava johdonmukainen. FFT:n kohdalla komissio katsoo kuitenkin, että veroneuvojan tekemä valinta käyttää perustana FFT:n hypoteettista sääntömääräistä pääomaa on tästä näkökulmasta epäasianmukainen, koska sillä ei saada selville luotettavaa arviota markkinaehtoisesta tuloksesta jäljempänä esitetyistä syistä.
- (262) Ensinnäkään FFT ei ole säännelty rahoituslaitos, jota Basel II -säännöstö koskisi. Säännösten soveltamista FFT:n hypoteettisen sääntömääräisen pääoman arvioimiseksi on vaikeaa tarkistaa, kun säännöstöä käytetään ainoastaan verotukseen liittyvässä tarkoituksessa. Basel II -säännösten määrittelyn mukaan vaadittavalla sääntömääräisellä pääomalla tarkoitetaan nimittäin laitoksen omistamien omaisuuserien osuutta, joka on painotettu kuhunkin kyseiseen omaisuuserään liittyvällä riskillä. Se, miten säännöstössä tarkoitettu kunkin omaisuuserän riskipaino määritetään, riippuu erityisesti vastapuolen luottoluokituksista sekä kunkin omaisuuserän kohdalla erikseen arvioiduista muista kriteereistä. Hallintoviranomaisen velvollisuus tarkistaa jokaista omaisuuserää koskeva riskipaino ei kuulu enää vakavaraisuusvalvontaan, jos painon tarkoituksena on veropohjan laskeminen siirtohinnoitusten määrittämiseksi vähimmäispääomavaatimusten laskemisen sijaan. On siis epätodennäköistä, että verohallinto pystyisi tarkistamaan näillä laskelmilla saadut tulokset vaivatta ja että tuloksia voitaisiin pitää luotettavana arviona markkinaehtoperiaatteen mukaisesta markkinaehtoisesta tuloksesta.
- (263) Toiseksi sääntömääräisen vähimmäispääoman tuotto ei ole yleisesti rahoituslaskelmissa käytetty tulosindikaattori, joten kyseisen tuoton keskiarvoja ei yleensä analysoida eikä niitä ole yleisesti saatavilla ⁽¹²⁸⁾. Tällaisen pääoman pohjalta tehtyjen laskelmien tulos on näin ollen väistämättä vähemmän luotettava arvio markkinaehtoisesta tuloksesta kuin tulos, joka saadaan valitsemalla voittoindikaattoriksi kirjanpidollinen oma pääoma, joka kerrotaan alan normien mukaisella oman pääoman tuotolla.
- (264) Kolmanneksi ne 66 samankaltaista yritystä, jotka veroneuvoja on valinnut oman pääoman tuoton arvioimiseksi CAPM-mallia käyttäen, eivät selvästikään sovellu alan keskimääräisen sääntömääräisen pääoman tai tältä pääomalta vaaditun tuoton arviointiin. Monet kyseisistä yrityksistä eivät nimittäin ole Basel-säännösten soveltamisalaan kuuluvia säänneltyjä laitoksia (kuten pörssijä). Kyseiset yritykset eivät siis voisi laskea arviota sääntömääräistä pääomaa koskevista vaatimuksistaan, ja pelkästään julkisten tietojen perusteella olisi mahdotonta arvioida kutakin sääntelemätöntä laitosta koskevia sääntömääräisiä vähimmäisvaatimuksia.
- (265) Jos nyt tarkasteltavassa tapauksessa olisi käytetty voittoindikaattorina kirjanpidollista omaa pääomaa, ei veroneuvojan myöskään olisi tarvinnut laskea erillistä "toimintaa vastaavaa korvausta", joka muodostaa Luxemburgissa verotettavan FFT:n veropohjan toisen osan ja joka ei näytä varsinaisesti perustuvan mihinkään pätevään menetelmään, kuten aloittamispäätöksen johdanto-osan 80 kappaleessa selvitetään. Se, mitä FFT:n veroneuvoja nimittää siirtohinnoitteluselvityksessään "toiminnan harjoittamiseen käytettäväksi pääomaksi", ei nimittäin näytä vastaavan mitään tavanomaista pääoman luokkaa, jota käytetään tuottovaatimusten laskemiseen

⁽¹²⁶⁾ Yleiskirjeessä huomautetaan, että siinä tarkoitettut palveluntarjoajat harjoittavat olennaisilta osin samankaltaista toimintaa kuin säänneltyt laitokset. Siinä viitataan nimenomaisesti myös mahdollisiin lisiin, jotka korottavat luotonantoon liittyviä kuluja ja joissa otetaan huomioon velvollisuus noudattaa vakavaraisuuteen liittyviä vaatimuksia. Yleiskirjeessä ei kuitenkaan rajata korvattavaa pääomaa vain vakavaraisuuteen liittyviin vaatimuksiin.

⁽¹²⁷⁾ Ks. johdanto-osan 81 kappale.

⁽¹²⁸⁾ Sääntömääräisen oman pääoman tuoton käyttäminen on käytännössä hankalampaa, koska säännellyillä laitoksilla on monen tyyppistä sääntömääräistä pääomaa, kuten ydinpääomaa ja toissijaista pääomaa. FFT:llä on ainoastaan omaa pääomaa. Tilanteen monimutkaisuus korostuu Basel III -säännösten yhteydessä. Säännelty rahoituslaitokset eivät yleensä ilmoita sääntömääräistä vähimmäispääomaansa, mutta se voidaan laskea välillisesti. Laitokset ilmoittavat pikemminkin omistamansa sääntömääräisen pääoman tosiasiallisen määrän, joka ylittää aina vähimmäisvaatimuksen. Oman pääoman riskikorjattua tuottoa voidaan pitää sääntömääräisen pääoman tuoton kaltaisena. Säännelty rahoituslaitokset käyttävät sitä toisinaan sisäisessä hinnoittelussa. Tuolloin sitä käytetään kuitenkin yksittäin kunkin omaisuuserän kohdalla eikä koko laitoksen yhdistettynä voittoindikaattorina, eikä sitäkään näin ollen lähtökohtaisesti tuoda julki.

markkinahintaan arvostamisen yhteydessä. Käsitettä ei ole määritelty siirtohinnoitteluselvityksessä, eikä mikään viittaa siihen, ettei tällaista veroneuvojan käyttämään nimitykseen perustuvaa riskiä olisi katettu jollakin sääntömääräisen pääoman luokalla, esimerkiksi operatiivisen riskin ja erityisesti prosessiin liittyvän riskin kattamiseen tarkoitettulla pääomalla, jos veroneuvoja olisi arvioinut FFT:n hypoteettisen sääntömääräisen pääoman asianmukaisesti. Näin ei kuitenkaan ollut. Muita epäselvyyksiä, jotka liittyvät oman pääoman jakamiseen erillisiin osiin, joihin sovelletaan vaihtelevaa tuottokerrointa aina nollatuotosta lähtien, käsitellään tarkemmin jäljempänä johdanto-osan 277–289 kappaleessa.

- (266) Komissio toteaa näin ollen, että kiistanalainen ennakkoratkaisu poikkeaa markkinaehtoperiaatteen mukaisesta markkinaehtoisesta tuloksesta siksi, että siinä hyväksytään veroneuvojan tekemä päätös valita TNMM:n soveltamista varten voittoindikaattoriksi FFT:n hypoteettinen sääntömääräinen pääoma ja määrittää osa FFT:n Luxemburgissa verotettavasta voitosta soveltamalla kyseiseen pääomaan CAPM-mallin avulla arvioitua oman pääoman tuottoa. Koska menetelmävalinta on johtanut siihen, että FFT:ltä Luxemburgin yleisessä yhteisöverojärjestelmässä kannettava vero on alempi kuin verotuksen kannalta integroitumattomilla yrityksillä, jotka toteuttavat liiketoimia markkinaehdoin ⁽¹²⁹⁾, on katsottava, että kiistanalaisella ennakkoratkaisulla annetaan FFT:lle SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valikoiva etu.

7.2.2.7 Basel II -säännösten epäjohdonmukainen soveltaminen pääomalaskelmissa

- (267) Riippumatta siitä, ettei komissio hyväksy FFT:n hypoteettisen sääntömääräisen pääoman käyttöä TNMM:n soveltamisen yhteydessä, komissio katsoo lisäksi, että FFT on saanut SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valikoivaa edun, kun sen veroneuvoja sovelsi epäjohdonmukaisella tavalla analogisesti Basel II -säännöstä selvittääkseen kyseisen hypoteettisen sääntömääräisen pääoman määrän. Myös tämä on nimittäin johtanut siihen, että FFT:ltä Luxemburgin yleisessä yhteisöverojärjestelmässä kannettava vero on alempi kuin verotuksen kannalta integroitumattomilla yrityksillä, jotka toteuttavat liiketoimia markkinaehdoin.
- (268) Basel II -säännösten asianmukainen soveltaminen edellyttää ensinnäkin FFT:n riskipainotettujen omaisuuserien arviointia, minkä jälkeen kyseiseen arvioon on sovellettava asianmukaista sääntömääräistä pääomaa kuvaavaa suhdelukua. FFT:n veroneuvoja on aliarvioinut nämä molemmat siirtohinnoitteluselvityksessään.
- (269) Ensinnäkään FFT:n hypoteettisia riskipainotettuja omaisuuseriä ei ole laskettu asianmukaisesti, sillä veroneuvoja on soveltanut konsernin sisäisiin varoihin nollariskipainoa ⁽¹³⁰⁾. Kuten johdanto-osan 123 kappaleesta käy selvästi ilmi, konsernin sisäiset lainat, joita suurin osa FFT:n omaisuuseristä on, eivät ole riskittömiä, toisin kuin Luxemburg ja FFT väittävät. Mikään ei myöskään viittaa siihen, että kyseisiin lainoihin liittyvät riskit olisivat pankkilainojen riskejä pienempiä. Kun otetaan huomioon, että siirtohinnoittelukäytäntöjä koskevassa Fiatin sisäisessä asiakirjassa FFT:n luotto- ja vastapuoliriskiä luonnehditaan vähäiseksi, ei olemattomaksi, nollariskipaino on joka tapauksessa selvästi epäasianmukainen. FFT:n hypoteettisia riskipainotettuja omaisuuseriä ei myöskään ole laskettu asianmukaisesti, sillä ei Luxemburg eikä FFT ole missään vaiheessa perustellut kolmansille kuuluvien omaisuuserien 20 prosentin riskipainoa.
- (270) Jos FFT:n hypoteettisten riskipainotettujen omaisuuserien asianmukainen taso olisi määritetty siten, että olennaiseksi vertailukohdaksi olisi valittu pankkien omaisuuserien keskimääräinen riskipaino Euroopassa, joka oli 36 prosenttia vuonna 2010 ⁽¹³¹⁾ (ja joka oli tiedossa ennakkoratkaisun antamisen ajankohtana), ja tällä olisi kerrottu FFT:n omaisuuserien kokonaismäärä, 14 827 674 000 euroa, FFT:n hypoteettisten riskipainotettujen omaisuuserien määräksi olisi saatu noin 5 338 000 000 euroa. Jos Basel-säännösten mukainen pääomavaatimuksia koskeva kahdeksan prosentin suhdeluku olisi otettu vähimmäispääoman tasoksi, FFT:n hypoteettiseksi sääntömääräiseksi vähimmäispääomaksi olisi tullut Basel II -säännösten mukaisesti noin 427 miljoonaa euroa eikä FFT:n veroneuvojan siirtohinnoitteluselvityksessä arvioima 28,5 miljoonaa euroa.

⁽¹²⁹⁾ Ks. johdanto-osan 256 kappale.

⁽¹³⁰⁾ Ks. taulukko 6.

⁽¹³¹⁾ IMF WP/12/36, Sonali Das ja Amadou N.R. Sy, "How Risky Are Banks' Risk Weighted Assets?", 2012, s. 6.

- (271) Toiseksi veroneuvojan Basel II -säännöstöä analogisesti soveltaen tekemä FFT:hen kohdistuvien luotto- ja vastapuoliriskien laskelma ⁽¹³²⁾ on ristiriidassa kyseisen säännösten kanssa. Säännösten mukaan pankkien säilyttämän oman pääoman on oltava suhteessa riskipainotettuihin omaisuuseriin. FFT:n riskipääoman määrittämiseksi FFT:n veroneuvoja on siirtohintaanalyysissään soveltanut riskejä laskiessaan kuuden prosentin omavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta, vaikka säännösten mukaan asianmukainen suhdeluku on kahdeksan prosenttia.
- (272) Komissio esitti huolensa tästä seikasta aloittamispäätöksessä ⁽¹³³⁾, minkä johdosta FFT perusteli kuuden prosentin suhdelukua viittaamalla muita rahoituslaitoksia kuin pankkeja koskevan vaatimuksen täytäntöönpanoon Italiassa ⁽¹³⁴⁾. FFT ei kuitenkaan jatkanut aiheesta sen enempää eikä myöskään selittänyt, miksi Italian lainsäätäjän toteuttamaa täytäntöönpanoa voitaisiin soveltaa Luxemburgissa tai miksi sitä voitaisiin käyttää viitteenä.
- (273) Vaikka Basel II -säännösten perusteella puolet kahdeksan prosentin vaatimuksesta voi olla toissijaista pääomaa, FFT:llä ei vaikuta olevan tämän tyyppistä pääomaa, jota olisi voitu tarvittaessa käyttää säännösten mukaisen vaatimuksen täyttämiseen. Koska muita hyväksyttäviä pääoman muotoja ei ole, kahdeksan prosentin osuus olisi pitänyt kattaa omasta pääomasta.
- (274) Komissio pysyy näin ollen kannassaan, jonka mukaan Basel II -säännösten perustuva omavaraisuusastetta koskeva vaatimus on kahdeksan prosenttia. Näin ollen se, että veroneuvoja on käyttänyt suhdelukuna kuutta prosenttia, minkä Luxemburgin verohallinto hyväksyi, kyseenalaistaa kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa esitetyn päätelmän, jonka mukaan tämän perusteella tulokseksi saatu FFT:lle kohdennettu voitto olisi luotettava arvio markkinaehtoperiaatteen mukaisesta markkinaehtoisesta tuloksesta.
- (275) Vaikka komissio hyväksyy veroneuvojan suorittamassa operatiivista riskiä koskevassa laskelmassa 15 prosentin suuruisen kertoimen käytön FFT:n ⁽¹³⁵⁾ ja Luxemburgin ⁽¹³⁶⁾ toimittamien selvitysten perusteella, 15 prosentin kerrointa on sovellettu pohjaan, joka ei vaikuta vastaavan asianmukaista arviota FFT:n bruttovuositulosta. FFT:n veroneuvoja on käyttänyt kyseistä kerrointa ainoastaan pankkitalletuksista ja lainoista peräisin oleviin nettotuloihin ⁽¹³⁷⁾, mikä ei ole Luxemburgin esittämän menetelmän mukaista ⁽¹³⁸⁾, eikä mitään konsernin sisäistä toimintaa ole otettu huomioon bruttovuosituloa laskettaessa. Pankkilainat ja -talletukset ovat kuitenkin vain pieni osa FFT:n varoista ja veloista.
- (276) Komissio toteaa lyhyesti, että vaikka FFT:n hypoteettinen sääntömääräinen vähimmäispääoma olisi voitu hyväksyä TNMM:n soveltamisen yhteydessä käytettäväksi voittoindikaattoriksi, veroneuvoja on aliarvioinut tämän pääoman soveltamalla omaisuuseriin mielivaltaisesti valittua, liian pientä riskipainoa (valtaosa omaisuuseristä on jäänyt riskipainotuksen ulkopuolelle), soveltamalla pienempää kerrointa kuin Basel II -säännöstössä määrätään ja jättämällä konsernin varoista ja veloista saadut tulot pois FFT:n bruttovuosituloista. Näin ollen komissio toteaa, että kiistanalainen ennakkoratkaisu, jossa nämä valinnat hyväksytään, poikkeaa markkinaehtoperiaatteen mukaisesta markkinaehtoisesta tuloksesta. Koska nämä valinnat ovat johtaneet siihen, että FFT:ltä Luxemburgin yleisessä yhteisöverojärjestelmässä kannettava vero on alempi kuin verotuksen kannalta integroitumattomilla yrityksillä, jotka toteuttavat liiketoimia markkinaehdoin, on katsottava, että kiistanalaisella ennakkoratkaisulla annetaan FFT:lle SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valikoiva etu.

7.2.2.8 Korvattavaan pääomaan tehdyt epäasianmukaiset vähennykset

- (277) Veroneuvoja on paitsi aliarvioinut FFT:n hypoteettisen sääntömääräisen pääoman, myös tehnyt FFT:n muusta pääomasta useita vähennyksiä, jotka poikkeavat markkinaehtoisesta tuloksesta. Kuten taulukosta 2 käy ilmi, veroneuvoja on laskenut niin kutsumansa "toiminnan harjoittamiseen käytettävän pääoman" vähentämällä FFT:n

⁽¹³²⁾ Johdanto-osan 58 ja 59 kappale.

⁽¹³³⁾ Aloittamispäätös, johdanto-osan 72 kappale.

⁽¹³⁴⁾ Johdanto-osan 167 kappale.

⁽¹³⁵⁾ Ibid.

⁽¹³⁶⁾ Johdanto-osan 98 kappale.

⁽¹³⁷⁾ Ks. johdanto-osan 58 kappale.

⁽¹³⁸⁾ Ks. alaviite 136.

muusta pääomasta, aliarvioitua hypoteettista sääntömääräistä pääomaa lukuun ottamatta, niin kutsumansa "FFNA:han ja FFC:hen tehdyt sijoitukset kattavan pääoman". Jos FFT:n hypoteettinen sääntömääräinen pääoma olisi arvioitu asianmukaisesti, oma pääoma ei kuitenkaan todennäköisesti olisi ollut sääntömääräistä pääomaa suurempi ⁽¹³⁹⁾. Tällöin kumpikaan näistä kahdesta pääoman osuudesta ei olisi ollut sovellettavissa.

- (278) Edellä todetusta huolimatta komissio pitää epäasianmukaisena myös veroneuvojan päätöstä eritellä FFT:n veropohjaa arvioidessaan niin kutsumansa "FFNA:han ja FFC:hen tehdyt sijoitukset kattavan pääoman" osuus ja määrittää sille nollakorvaus ⁽¹⁴⁰⁾, sillä tämä on johtanut siihen, että FFT:ltä Luxemburgin yleisessä yhteisöverojärjestelmässä kannettava vero on alempi kuin verotuksen kannalta integroitumattomilla yrityksillä, jotka toteuttavat liiketoimensa markkinaehdoin.
- (279) Aluksi on todettava, ettei ole selvää, onko veroneuvoja päättänyt eritellä nämä kaksi oman pääoman osuutta "soveltaessaan" Basel II -säännöstöä vai tehnyt FFNA:han ja FFC:hen sijoitettujen osuuksien vähennykset *ad hoc*-tyyppisenä mukautuksena. Veroneuvoja olisi vähentänyt kyseiset omistususuudet FFT:n omasta pääomasta FFT:n veropohjan laskemista varten myös siinä tapauksessa, että se olisi valinnut TNMM:ää soveltaessaan voittoindikaattoriksi asianmukaisesti FFT:n kirjanpidollisen oman pääoman. Kuten johdanto-osan 238 kappaleessa selitetään, tämä johtuu siitä, ettei veroneuvoja vaikuta tukeutuneen mihinkään yleisesti käytettyyn menetelmään, kun hän on jakanut FFT:n oman pääoman kolmeen osaan ⁽¹⁴¹⁾.
- (280) Veroneuvojan päätös soveltaa nollakorvausta kyseiseen FFT:n oman pääoman osuuteen, jota kutsutaan FFNA:han ja FFC:hen tehdyt sijoitukset kattavaksi pääomaksi, on joka tapauksessa epäasianmukainen johdanto-osan 281–290 kappaleessa esitetyistä syistä. Koska tämä ratkaisu on johtanut korvattavan oman pääoman perusteettomaan pienentymiseen ja sitä kautta verotuksessa huomioon otettavan FFT:n veropohjan perusteettomaan alentumiseen, tähän ratkaisuun perustuvien siirtohinnoitteluun liittyvien menetelmien ei voida katsoa johtavan luotettavaan arvioon markkinaehtoperiaatteen mukaisesta markkinaehtoisesta tuloksesta.
- (281) Ensinnäkään Luxemburgin väitteet, jotka koskevat Basel II -säännöstöön perustuvaa muissa luottolaitoksissa olevien omistususuuksien vähennyskelpoisuutta, eivät päde FFT:n kohdalla ⁽¹⁴²⁾. Kuten johdanto-osan 262 kappaleessa todetaan, tämä ei johdu pelkästään siitä, ettei FFT ole säännelty laitos, vaan syynä on myös se, että kyseisen säännöksen kohtia, joihin Luxemburg ja FFT viittaavat, sovelletaan konsernitilinpäätöksen ulkopuolisiin yksiköihin. Tässä tapauksessa FFNA ja FFC sisältyvät kuitenkin konsernitilinpäätökseen. Kuten johdanto-osan 112 kappaleessa selitetään, FFT nimittäin toimitti Luxemburgille konsolidoidut tilinpäätökset. Konsolidoidut omat varat ovat lähtökohtaisesti FFT:n konsolidoimattomilla tileillä olevia omia varoja suuremmat ennen omistususuuksien vähentämistä. Jos Luxemburg ja Fiat olisivat tehneet sääntömääräiset vähennykset asianmukaisesti ja järjestelmällisesti, oman pääoman tuoton perustana ollut arvio omasta pääomasta olisi ollut suurempi ja sitä kautta myös tähän perustuva Luxemburgissa verotettava FFT:n veropohja olisi ollut suurempi.
- (282) Toiseksi omasta pääomasta Basel II -säännösten mukaisesti ja FFT:n kirjanpidollisen oman pääoman arvioinnin yhteydessä tehtyjen vähennysten osalta on syytä todeta yleisemmin, ettei komissio hyväksy Luxemburgin väitettä, jonka mukaan FFT:n omistususuuksien hankinta rahoitettiin kokonaan omalla pääomalla ⁽¹⁴³⁾. Tämä rahoitusmuoto johtaa nimittäin automaattisesti siihen, etteivät kyseiset varat ole enää käytettävissä FFT:hen kohdistuvien muiden riskien kattamiseen. Rahoituslähteitä, niin omaa pääomaa kuin taseeseen merkittyjä velkoja, ei kohdenneta tiettyyn omaisuuserään, ellei erityisissä lainsäädännön säännöksissä yhdistetä tiettyä velkaa tiettyyn varaan tai varojen kokonaisuuteen (kuten kiinneobligatioissa). Jos mitään tiettyä saatavaa ei ole yhdistetty yrityksen velkoihin, yrityksen omaisuuserät rahoitetaan sekä omalla pääomalla että velalla. Maksukyvyttömyystilanteessa kyseiset varat olisivat käytettävissä FFT:n omaisuuseristä johtuvien tappioiden kattamiseen, toisin kuin

⁽¹³⁹⁾ Koska tietoja ei ole riittävästi, jotta FFT:n sääntömääräinen vähimmäispääoma voitaisiin arvioida asianmukaisesti, alan keskiarvoa käyttämällä olisi sääntömääräiseksi vähimmäispääomaksi tullut 427 miljoonaa euroa (ks. johdanto-osan 270 kappale), mikä ylittää FFT:n oman pääoman kokonaismäärän, 287 miljoonaa euroa.

⁽¹⁴⁰⁾ Johdanto-osan 69 kappale ja Taulukko 1.

⁽¹⁴¹⁾ Johdanto-osan 61 kappale.

⁽¹⁴²⁾ Johdanto-osan 97 kappale.

⁽¹⁴³⁾ Johdanto-osan 96 kappale.

Luxemburg edellä väittää. Se seikka, että FFT:n omasta pääomasta vähennetyt, siirtohinnoitteluselvityksessä mainitut määrät vastaavat FFNA:n ja FFC:n hankintahintaa ⁽¹⁴⁴⁾, ei vaikuta mitenkään siihen, ettei rahoituslähteitä voida periaatteessa kohdentaa tiettyihin omaisuuseriin. Tämä pätee mihin tahansa omistussuhteiden määrään. FFT:n oma pääoma on kokonaan käytettävissä FFT:n vakavaraisuuden tukemiseen, ja sen koko määrästä tulisi saada korvaus FFT:n omaisuuseriin liittyvien riskien mukaisesti.

- (283) FFT:n vuosikertomukset eivät joka tapauksessa vaikuta vahvistavan Luxemburgin väitettä, jonka mukaan kyseiset ostot rahoitettiin omalla pääomalla, jos tällä väitteellä tarkoitetaan sitä, että konserni on antanut FFT:lle ylimääräistä omaa pääomaa FFNA:n ja FFC:n ostamista varten. FFT:n oma pääoma (eli osakepääoma ja varaukset) oli vuonna 2010, eli ennen ostoja, 286 000 000 euroa ja pysyi 287 000 000 euronä vuonna 2011, eli ostojen jälkeen.
- (284) Luxemburg tuo lisäksi esille, että näistä omistussuhteista aiheutuvat kulut eivät ole verovähennyskelpoisia Luxemburgissa ja ettei osinkoja veroteta ⁽¹⁴⁵⁾. Koska omistussuhteet FFNA:ssa ja FFC:ssä korvataan osingoilla, niitä ei pitäisi verottaa eikä ottaa huomioon arvioitaessa harjoitettua toimintaa ja otettuja riskejä ⁽¹⁴⁶⁾. Tämäkin väite on hylättävä, kuten myös FFT:n esittämä samankaltainen väite ⁽¹⁴⁷⁾. Komissio toteaa tältä osin, etteivät FFNA ja FFC ole jakaneet lainkaan osinkoja kiistanalaisen ennakkoratkaisun voimassaoloaikana. Vaikka jompikumpi niistä olisi näin tehnyt, tämä ei olisi muuttanut millään tavalla verotettavaksi tulevan FFT:n saaman korvauksen laskemista, koska kyseisen korvauksen on määrittänyt veroneuvoja soveltamalla TNMM:ää omaan pääomaan. TNMM on voittoihin perustuva liiketoimien arviointimenetelmä, jota sovelletaan varainhallintaan liittyvän FFT:n toiminnan kattavaan pääomaan. Jos FFT:n veroneuvoja olisi sen sijaan määrittänyt siirtohinnoittelu CUP-menetelmää käyttäen, yksittäiset liiketoimet tai korvausvirrat, kuten yksittäiset lainat tai FFT:n kohdalla osingonmaksut, olisi otettu huomioon laskettaessa FFT:n verotettavaa korvausta. CUP-menetelmässä määritetään nimittäin yksittäisten liiketoimien hinnat, kun taas TNMM:ssä pyritään arvioimaan kokonaisen toiminnon kannattavuutta. Johdanto-osan 161 kappaleessa esitetyistä syistä FFT:n veroneuvoja piti kuitenkin TNMM:ää FFT:n tapaukseen parhaiten sopivana menetelmänä. Katsomalla merkitykselliseksi tietyistä FFT:n omaisuuseristä saatavat tietyn tyyppiset korvaukset (osingot) Luxemburg ja FFT ovatkin yrittäneet laskea FFT:n verotettavan korvauksen käyttämällä CUP-menetelmän ja TNMM:n yhdistelmää. Tällaista menetelmien yhdistelmää ei kuitenkaan perustella mitenkään siirtohinnoitteluselvityksessä. Kun otetaan huomioon, että veroneuvoja on perustellut TNMM:n käytön kyseisessä selvityksessä, tällaisen yhdistelmän käyttö ilman perusteluja ei johda luotettavaan arvioon markkinaehtoisesta tuloksesta.
- (285) Kolmanneksi sovellettaessa omaan pääomaan perustuvaa TNMM:ää, omasta pääomasta tehtävissä arvioissa on huolehdittava siitä, että FFT:llä on alan normien mukaisesti riittävä pääomapohja. Tämä käy ilmi myös yleiskirjeessä suositellusta lähestymistavasta. Yleiskirjeen mukaan konsernin sisäisten rahoitusyhtiöiden harjoittama toiminta on olennaisilta osin verrattavissa itsenäisten rahoituslaitosten harjoittamaan toimintaan.
- (286) Vuoden 2011 lopussa, eli siirtohinnoitteluselvitykseen merkittynä viiteajankohtana, keskimääräinen velkaantuneisuusaste, joka kuvaa ydinpääoman suhdetta kokonaisriskiin ⁽¹⁴⁸⁾, oli Euroopan pankkiviranomaisen mukaan 2,9 prosenttia valvontaryhmään 1 kuuluvilla pankeilla (suuret eurooppalaiset pankit) ja 3,3 prosenttia valvontaryhmään 2 kuuluvilla pankeilla (pienet eurooppalaiset pankit). Alan normien (ja uuden Basel III -säännösten) mukainen vähimmäisomavaraisuusasteen (oma pääoma jaettuna taseen loppusummalla) soveltaminen osoittaa, ettei kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukainen FFT:n oma pääoma ollut markkinoiden tasoa suurempi. Tämän laskelman perusteella FFT:n vähimmäisomavaraisuusaste oli nimittäin [2–3 prosenttia] ⁽¹⁴⁹⁾ [...]. Toisin sanoen FFT:n omasta pääomasta ei voida tehdä mitään vähennyksiä – ei arvioitua ylijäävää pääomaa eikä muitakaan osuuksia – sillä tällaiset vähennykset pienentäisivät FFT:n pääomapohjaa [...].

⁽¹⁴⁴⁾ Kuten Luxemburg toteaa johdanto-osan 154 kappaleessa.

⁽¹⁴⁵⁾ Ks. johdanto-osan 154 kappale.

⁽¹⁴⁶⁾ Ks. johdanto-osan 95 kappale.

⁽¹⁴⁷⁾ Ks. johdanto-osan 165 kappale.

⁽¹⁴⁸⁾ Vähimmäisomavaraisuusaste kuvaa omalla pääomalla rahoitettujen omaisuuserien osuutta. Koska loput omaisuuserät rahoitetaan velalla, vähimmäisomavaraisuusaste mittaa yrityksen velkaantumista ja toiseen suuntaan pääomapohjaa.

⁽¹⁴⁹⁾ FFT:n tapauksessa kaikki oma pääoma on ydinpääomaa, sillä FFT ei käytä muihin luokkiin kuuluvia instrumentteja.

- (287) FFT:n pääomapohjasta ei siis ollut varaa vähentää omaa pääomaa tai hypoteettista sääntömääräistä pääomaa verotuksessa ⁽¹⁵⁰⁾ [...]. Tämän päätelmän perusteella aloittamis päätöksen johdanto-osan 80 kappaleessa esitetty huoli ylijäävää pääomaa vastaavan korvauksen pienuudesta ovat aiheettomia, sillä kyseistä korvausta ei voida eritellä.
- (288) Neljänneksi siirtohintaanalyysin yhteydessä tehty FFNA:ssa ja FFC:ssä omistettujen osuuksien vähentäminen FFT:n pääomasta arvioitaessa korvattavaa pääomaa osoittautuu erittäin epä johdonmukaiseksi, kun samaa menetelmää sovelletaan FF:n tileihin. Siirtohinnoittelukäytäntöä koskevan Fiatin sisäisen asiakirjan ⁽¹⁵¹⁾ mukaan samaa menetelmää noudatetaan arvioitaessa FFT:lle ja FF:lle kuuluvaa korvausta lainojen hinnan vahvistamista varten, mutta asiakirjassa kuvataan ainoastaan FFT:n veropohjan yksityiskohtaista arviointia kyseisellä menetelmällä. Jos FF:n korvattava oma pääoma arvioitaisiin sen sijaan samalla menetelmällä, jota on käytetty FFT:n kohdalla siirtohinnoitteluselvityksessä, FF:n arvioitu oma pääoma olisi ollut negatiivinen vuonna 2010, kun FF omisti osuuksia FFNA:ssa ja FFC:ssä ⁽¹⁵²⁾. Vuoden 2010 lopussa FF:llä oli nimittäin omaa pääomaa 271 miljoonaa euroa. Jos siihen olisi sovellettu kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa hyväksyttyä menetelmää, kyseisestä oman pääoman osuudesta vähennettävien omistusosuuksien kokonaisarvo olisi ollut 358 miljoonaa euroa. FF:n korvattavan oman pääoman määrä olisi siis ollut 87 miljoonaa euroa negatiivinen. Koska omistusosuuksien arvo oli suurempi kuin FF:n oman pääoman kokonaismäärä, korvattavan pääoman arviointi menetelmällä, jolla siirtohinnoitteluselvityksessä on määritetty Luxemburgissa verotettava FFT:n veropohja, olisi antanut tulokseksi negatiivisen oman pääoman, jollainen on maksukyvyttömyllä yhtiöillä. FF ei kuitenkaan ollut tuolloin maksukyvytön, joten tämä riittää osoittamaan, ettei omistusosuuksien vähentäminen FFT:n omasta pääomasta vaikuta asianmukaiselta menetelmältä laskea arvio korvattavasta pääomasta, jonka perusteella määritetään Luxemburgissa verotettava FFT:n veropohja.
- (289) Tulos olisi samalla tavoin epä johdonmukainen myös, jos FFT hankkisi uusia osuuksia kiistanalaisen ennakkoratkaisun voimassaolon aikana. Koska kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa vahvistettiin metodologiselta kannalta vääristynyt omistusosuuksien vähentäminen, ennakkoratkaisu olisi voinut johtaa tosiasiallisesti tilanteeseen, jossa FFT:ltä olisi kannettu Luxemburgissa nollaveroa, mikäli myöhemmin hankittujen omistusosuuksien arvo olisi laskenut FFT:n korvattavan pääoman määrän nolnaan tai jopa negatiiviseksi. Tällöin FFT:n harjoittama konsernin sisäinen rahoitustoiminta olisi voinut pysyä entisellään, mutta verotus olisi ollut selvästi alhaisempi, jopa kokonaan olematon, jos kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa vahvistettua menetelmää olisi sovellettu.
- (290) Vaikka FFT:n veroneuvoja olisi soveltanut Basel II -säännöstöä asianmukaisesti siirtohintoja määrittäessään, kyseiset vähennykset eivät olisi olleet mahdollisia FFT:n nykyisen pääomapohjan perusteella. Koska FFT ei kuitenkaan ole säännelty laitos, saatavilla ei ole mitään tietoja FFT:n riskipainotettujen omaisuuserien tasosta, jonka rahoituslaitosten sääntelyviranomaisen olisi hyväksynyt. Jos hypoteettisen sääntömääräisen pääoman taso olisi tällainen, FFT:llä ei myöskään voisi olla omistusosuuksia, jos niiden arvo on vähennettävä kyseisestä pääomasta ⁽¹⁵³⁾.
- (291) Edellä esitetyn perusteella komissio toteaa, ettei kiistanalainen ennakkoratkaisu ole markkinaehtoperiaatteen mukainen, koska siinä hyväksytään veroneuvojan ehdotus CAPM-mallin avulla arvioitun tuoton soveltamisesta hypoteettiseen sääntömääräiseen pääomaan. Tämä hypoteettinen sääntömääräinen pääoma on aliarvioitu Basel II -säännösten epäasianmukaisen soveltamisen ja epäasianmukaisten vähennysten vuoksi. Koska tämä markkinaehtoperiaatteesta poikkeaminen on johtanut siihen, että Luxemburgin yleisen yhteisöverojärjestelmän mukainen FFT:n veropohja on pienempi kuin verotuksen kannalta integroitumattomilla yrityksillä, jotka toteuttavat liiketoimia markkinaehdoin, on katsottava, että kiistanalaisella ennakkoratkaisulla annetaan FFT:lle SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valikoiva etu.

7.2.2.9 Korvattavaan pääomaan sovellettu vaaditun tuoton taso

- (292) Sen lisäksi, että komissio toteaa FFT:n veroneuvojan tehneen arvion korvattavasta pääomasta epä johdonmukaisella tavalla TNMM:n soveltamisen yhteydessä, se katsoo, ettei tapa, jolla FFT:n veroneuvoja on laskenut arvion

⁽¹⁵⁰⁾ Ks. johdanto-osan 268 kappale.

⁽¹⁵¹⁾ Kuvattu johdanto-osan 121–126 kappaleessa.

⁽¹⁵²⁾ FF:n kirjanpitolietojen perusteella. FF:n kirjanpitolietotiedot on esitetty johdanto-osan 114 kappaleessa olevassa taulukossa.

⁽¹⁵³⁾ Hypoteettinen sääntömääräinen pääoma, 427 miljoonaa euroa, on niin ikään enemmän kuin FFT:n pääoma FFNA:n ja FFC:n hankintaketkellä, 286 miljoonaa euroa.

vaaditun tuoton tasosta, jolla kyseinen pääoman osuus sitten kerrotaan, johda luotettavaan arvioon markkinaehtoisesta tuloksesta. Kyseinen arvio ei sen vuoksi ole sen vuoksi markkinaehtoperiaatteen mukainen jäljempänä johdanto-osan 293–300 kappaleessa esitetyistä syistä.

- (293) Ensinnäkään veroneuvojan CAPM-mallissa käyttämä beetakerroin (0,29) ei todennäköisesti vastaa siirtohinta-analyysissä vertailukelpoisina pidettyjen rahoitusalan yritysten beetakertoimia, jotka olisi pitänyt ottaa viitteeksi vaadittua tuoton tasoa arvioitaessa. Kyseisten yritysten beetakertoimet ovat usein hyvin suuria (ks. taulukko 3), usein selvästi markkinoiden keskimääräistä beetakerrointa (1) korkeampia. Komissio viittaa esimerkiksi Stoxx 50 Bank -alaindeksiin beetakertoimeen, joka oli 1,36 aikavälillä 31 päivästä joulukuuta 2009 31 päivään joulukuuta 2011 ⁽¹⁵⁴⁾, sekä siihen, että lähes kaikkien kyseistä alaindeksiä seuraavien pankkien beetakertoimet olivat yli yhden.
- (294) Toiseksi taulukossa 3 olevaan 66 yrityksen luetteloon sisältyy yrityksiä, jotka toimivat hyvin toisenlaisilla kaupallisilla aloilla kuin FFT. Mukana on jopa kaksi keskuspankkia: Banque Nationale de Belgique ja Schweizerische Nationalbank. Useat otoksessa mukana olevat yritykset harjoittavat jotain tiettyä rahoitusalan toimintaa, kuten rahoitusliisaua tai factoring-rahoitusta, tai ovat pikemminkin pörssiä kuin pankkeja ⁽¹⁵⁵⁾. Otoksesta puuttuvat sen sijaan monet eurooppalaiset pankit, jotka harjoittavat periaatteessa tukkukaupan rahoittamistoimintaa. Vertailukohdat, jotka veroneuvoja on valinnut beetakertoimen laskemista varten, eivät siis sovi tähän tarkoitukseen, eikä niiden perusteella saada luotettavaa arviota markkinaehtoisesta tuloksesta.
- (295) Kolmanneksi ja riippumatta siitä, ovatko FFT:n veroneuvojan otokseen valitsemat vertailukohdat asianmukaisia, siirtohinta-analyysissä ei lasketa beetakerrointa mediaanin vaan 25. persentiilin perusteella perustelematta asiaa mitenkään. Tällä tavoin toimimalla FFT:n beetakerroin jää suhteellisen pieneksi, 0,29:ään, vaikka otoksen mediaani olisi antanut tulokseksi beetakertoimen 0,64 ⁽¹⁵⁶⁾. OECD:n siirtohinnoitteluoheiden 3.57 kohdan mukaan markkinaehtoisessa vaihteluvälissä on kuitenkin otettava huomioon otoksen keskitendenssi sitä enemmän mitä ongelmallisempaa vertailu on.
- (296) Komissio huomauttaa tältä osin, että beetakerroin kuvaa oman pääoman tuoton hajauttamaton riskiä. Tässä asiayhteydessä pankkilainasalkut ovat lähtökohtaisesti enemmän hajautettuja kuin FFT:n lainasalkut, koska siihen kohdistuva riski keskittyy Fiat-konserniin kuuluviin autoteollisuuden alan yrityksiin. Näin ollen voidaan katsoa, että FFT:n veroneuvojan olisi pitänyt valita määritettävä beetakerroin korkeammalta vertailukohtien luettelosta, ja sen olisi kiistatta pitänyt olla mediaanin yläpuolella eikä 25. persentiilissä.
- (297) Yleiskirjeessään viitataan nimittäin nimenomaisesti vastapuoliriskiin ja aivan erityisesti alakohtaiseen riskiin asianmukaista korvausta määritettäessä. Alakohtainen riski on tässä erityisen suuri, koska FFT:n toiminta keskittyy yhdelle ainoalle alalle. Vaikka yleiskirjeessä ei ilmoiteta tarkkaan, miten nämä riskit on otettava huomioon korvauksen varsinaisessa laskennassa, FFT:n veroneuvojan valitsema menetelmä, jota sovellettaessa konsernin sisäisten lainojen riskit jäävät kokonaan vaille riskipainoa (toisin kuin kolmansilta olevien saatavien riskit) eivätkä siis myöskään johda mihinkään pääomavaatimukseen tai korvaukseen, ei ole kyseisen yleiskirjeen mukainen. Sen vuoksi FFT:n toiminnan alentunutta riskiä koskevia huomautuksia ei voida hyväksyä.
- (298) Lisäksi siirtohinnoittelukäytänteitä koskevassa Fiatin sisäisessä asiakirjassa korostetaan yhtä tärkeää toimintoa, jota ei ole otettu huomioon siirtohinnoitteluselvityksessä. Kuten johdanto-osan 123 kappaleessa todetaan, FFT antaa selvityksessä mainitun toiminnan ohella takauksia Fiat-konserniin kuuluvien yhtiöiden puolesta. Vuonna 2013 näiden takauksien arvo oli 10 miljoonaa euroa ⁽¹⁵⁷⁾. Siirtohinnoittelukäytänteitä koskevassa asiakirjassa myönnetään samoin, että konsernin sisäisiin lainoihin liittyy jonkinlainen vastapuoli- ja luottoriski, toisin kuin siirtohinnoitteluselvityksessä esitetään ⁽¹⁵⁸⁾. [...]

⁽¹⁵⁴⁾ Siirtohinnoitteluselvitys on päivätty vuonna 2011. Siksi valittiin tämä viitejakso. Vertailun vuoksi todettakoon, että 12 päivästä toukokuuta 2012 12 päivään toukokuuta 2014 indeksin beetakerroin oli 1,3.

⁽¹⁵⁵⁾ Ks. menettelyn aloittamispäätöksessä oleva taulukko 6.

⁽¹⁵⁶⁾ Ks. taulukko 4.

⁽¹⁵⁷⁾ Ks. johdanto-osan 114 kappale.

⁽¹⁵⁸⁾ Kuten johdanto-osan 123 kappaleessa todetaan.

- (299) Luxemburg on huomautuksissaan ottanut esille Fiat S.p.A:n antamat takaukset ⁽¹⁵⁹⁾, jotka kattavat FFT:n velat, mutteivät varoja. Takaukset hyödyttävät siis liikkeeseen laskettujen taattujen velkasitoumusten haltijoita, mutteivät vähennä FFT:n varoihin kohdistuvaa riskiä. Voitto, joka saadaan Fiat S.p.A:n liikkeeseen laskemia velkasitoumuksia ja joukkovelkakirjoja koskevaan takaukseen liittyvistä rahoituskustannuksista, siirretään konserniin kuuluville yhtiöille johdanto-osan 124 kappaleessa kuvatun hinnoittelumenetelmän avulla. Yhtiöille annettavan lainan hinta lasketaan nimittäin soveltamalla rahoitusyhtiöiden rahoituskustannusten marginaalia, joka vastaa emoyhtiön antaman takauksen mahdollisesti tuottamaa voittoa.
- (300) Näiden huomautusten perusteella komissio katsoo, etteivät implisiittiset eivätkä eksplisiittiset takaukset vähennä merkittävästi FFT:hen kohdistuvaa riskiä sen harjoittaessa toimintaansa. Kyseinen riski on suurempi kuin siirtohinnoitteluselvityksessä on esitetty. Tämä johtuu konserniin kuuluville yrityksille annetuista takauksista, jotka johtavat huomattaviin taseen ulkopuolisiin sitoumuksiin. Tästä syystä olisi pitänyt käyttää 25. persentiiliä suurempaa beetakerrointa.
- (301) Komissio katsoo näin ollen, että kiistanalainen ennakkoratkaisu, jossa hyväksytään veroneuvojan valitsema beetakerroin (0,29) määritettäessä CAPM-mallin avulla oman pääoman tuottoa, jota sovelletaan sitten FFT:n hypoteettiseen sääntömääräiseen pääomaan, on johtanut FFT:lle kohdennettavaan voittoon, joka ei ole markkinaehtoinen eikä markkinaehtoperiaatteen mukainen. Koska tämä markkinaehtoperiaatteesta poikkeaminen on johtanut siihen, että FFT:ltä Luxemburgin yleisessä yhteisöverojärjestelmässä kannettava vero on alempi kuin integroitumattomilla yrityksillä, jotka toteuttavat liiketoimia markkinaehdoin, on katsottava, että kiistanalaisella ennakkoratkaisulla annetaan FFT:lle SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valikoiva etu.

7.2.2.10 Pöytäkirja korvattavan pääoman määrästä ja kyseiseltä pääomalta vaaditun tuoton tasosta

- (302) Koska veroneuvoja on valinnut siirtohintaanalyysissä TNMM:n, komissio katsoo edellä esitettyjen huomautusten perusteella, että FFT:lle voidaan varmistaa asianmukainen ja markkinaehtoinen korvaus markkinaehtoperiaatteen mukaisesta Fiat-konsernin sisäisestä rahoitustoiminnasta ja varainhallinnasta vain, jos kyseinen korvaus määritetään FFT:n kirjanpidollisen oman pääoman perusteella asiaan liittyvät tosiseikat ja erityiset olosuhteet huomioon ottaen.
- (303) Komissio hyväksyy vuoden 2012 käyttämisen viitevuotena arvioitaessa Luxemburgissa verotettavaa FFT:n veropohjaa. Komissio ei myöskään vastusta sitä, että markkinaehtoista tuottoa arvioitaessa käytetään vertailukohtien tietokantahakua, mutta se on edelleen toista mieltä johdanto-osan 294 kappaleessa esitettyjen, valittujen vertailukohtien asianmukaisuudesta.
- (304) Edellä 7.2.2.9 jaksossa esitetystä tarkastelusta käy nimittäin ilmi, että FFT:hen kohdistuvat riskit, jotka on otettava huomioon markkinaehtoista korvausta laskettaessa, ovat suuremmat kuin siirtohinnoitteluselvityksessä esitetyt riskit. Näin ollen kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa hyväksytty 6,05 prosentin oman pääoman tuotto ennen veroja (ja 4,3 prosentin tuotto verojen jälkeen), jonka FFT:n veroneuvoja oli laskenut CAPM-mallin avulla, alittaa selvästi rahoituslaskella vaaditun oman pääoman tuoton, joka on ollut jatkuvasti 10 prosenttia tai enemmän. Tämä vahvistaa komission päätelmän, jonka mukaan veroneuvojan valitsemat vertailukohtat eivät olleet asianmukaisia.
- (305) Lisäksi verrattaessa euroalueella Fiatin rahoitusyhtiöinä toimivien FF:n ja FFT:n ilmoitettua kannattavuutta käy ilmi, että FF:n ja FFT:n voittojen välinen ero johtuu pyrkimyksestä laskea ilmoitettua kannattavuutta Luxemburgissa, vaikka kyseisten yritysten varojen rakenteessa, toiminnoissa ja tuloissa on paljon samankaltaisuuksia. FF:n ja FFT:n varojen ja velkojen rakenteen ja tuloslaskelman perusteella ⁽¹⁶⁰⁾ molempien yhtiöiden taseen koko ja varojen rakenne ovat hyvin samankaltaiset. Myös niiden korkotulojen ja menojen määrät ovat verrattavissa toisiinsa. FF on FFT:n pääasiallinen vastapuoli: FFT hankkii rahoituslähteitä markkinoilta ja siirtää osan rahoituksesta FF:lle, joka puolestaan lainaa varat Fiat-konsernin italialaisille yhtiöille. [...]

⁽¹⁵⁹⁾ Ks. johdanto-osan 155 kappale.

⁽¹⁶⁰⁾ Ks. johdanto-osan 113 ja 114 kappale.

- (306) Siirtohinnoittelukäytäntöjä koskevan Fiatin sisäisen asiakirjan tavoitteena vaikuttaa olevan se, että molemmat yritykset saisivat korvauksena samankaltaiset tuotot ⁽¹⁶¹⁾. Yritysten tasolla tarkasteltuna FF:n oman pääoman todellinen kirjattu ja verotettava tuotto on kuitenkin selvästi suurempi kuin FFT:llä. Jäljempänä olevissa taulukoissa on johdanto-osan 113 ja 114 kappaleessa oleviin taulukoihin koottujen tietojen perusteella esitetty toteutunut oman pääoman tuotto, joka on laskettu sekä FF:lle ja FFT:lle.

FF	2010	2011	2012	2013
Nettotulos (tuhatta euroa)	17 292	25 290	24 450	10 514
Oma pääoma (tuhatta euroa)	271 047	268 610	268 837	256 053
Oman pääoman tuotto (%)	6,4	9,4	9,1	4,1

FFT	2010	2011	2012	2013
Nettotulos (tuhatta euroa)	1 737	1 851	1 217	1 146
Oma pääoma (tuhatta euroa)	285 625	287 477	288 693	289 839
Oman pääoman tuotto (%)	0,6	0,6	0,4	0,4

- (307) Johdanto-osan 306 kappaleessa olevasta taulukosta käy ilmi, että vuosina 2010–2013 keskimääräinen oman pääoman tuotto oli FF:llä 7,2 prosenttia ja FFT:llä 0,5 prosenttia. Tämä vahvistaa jälleen, että veroneuvojan siirtohinnoitteluselvityksessä tekemä vertailukohtien valinta ja tämän perusteella määritetty pääoman tuotto eivät olleet asianmukaisia.
- (308) Pankkialan aggregoidut tilastot vaikuttavat soveltuvan paremmin FFT:n kirjanpidolliseen omaan pääomaan sovellettavan asianmukaisen oman pääoman tuoton määrittämiseen kuin ne 66 rahoitusyhtiötä, joista valtaosa näyttää harjoittavan jotain tiettyä rahoitusalan toimintaa. Ensin mainittu vaihtoehto vaikuttaa joka tapauksessa olevan lähempänä keskitendenssiä.
- (309) Kuten johdanto-osan 304 kappaleessa todetaan, eurooppalaisilta pankeilta nykyään vaadittu oman pääoman tuotto on noin 10 prosenttia, ja taso on säilynyt samana jopa finanssikriisin aikana. Kiistanalaisen ennakkoratkaisun antamisen ajalta peräisin olevat tiedot nimittäin vahvistavat, että vaadittu oman pääoman tuotto oli tällä tasolla. Kansainvälisen järjestelypankin julkaisussa vuodelta 2011 todetaankin, että ”pitkällä aikavälillä rahoitusyritysten pääoman tuotto on itse asiassa 11–12 prosenttia” ⁽¹⁶²⁾. Lisäksi EKP:n tutkimuksessa vuodelta 2011 todetaan, että 54 kansainvälisen pankin otoksessa keskimääräisellä pääoman tasolla vaadittu oman pääoman tuotto on noin [...] 10,3 prosenttia ⁽¹⁶³⁾. Nämä tasot vahvistuvat myös vuodelta 2011 peräisin olevista osaketutkimuksista. Deutsche Bankin mukaan se tavoitteli osakehintaa, joka vastaisi hieman yli mutta kuitenkin lähellä kymmentä olevaa kestävästä oman pääoman tuottoa ja oman pääoman kustannuksia, joiden se odotti pysyvän yli 10 prosentissa silloisella suhdannejaksolla ⁽¹⁶⁴⁾. Morgan Stanleyn ja Oliver Wymanin 19 päivänä maaliskuuta 2015 julkaisemassa osaketutkimuksessa vahvistetaan tavoitetuotoksi 10–12 prosenttia.
- (310) Komissio huomauttaa samoin, ettei markkinaehtoinen korvaus saa olla yrityksen tulojen ja menojen erotusta pienempi. Jos siis FFT:n antamien lainojen ja saamien talletusten korvauksia oli mukautettava ja jos FFT:n tämän perusteella saama korvaus oli siirtohinnoittelun avulla laskettua korvausta suurempi, verotettavaksi olisi pitänyt tulla kirjattu voitto kokonaisuudessaan. Kolmas osapuoli ei nimittäin suostuisi pienentämään saamaansa korvausta, elleivät sen vastapuolet vaatisi perustellusti talletuksistaan saatavan korvauksen korottamista tai lainoistaan maksettavan korvauksen pienentämistä.

⁽¹⁶¹⁾ Ks. johdanto-osan 125 kappaleessa oleva taulukko.

⁽¹⁶²⁾ Kansainvälinen järjestelypankki, 81th annual report, 1 April 2010–31 March 2011, 26 päivänä kesäkuuta 2011, s. 90.

⁽¹⁶³⁾ EKP, Financial Stability Review, joulukuun 2011, s. 130.

⁽¹⁶⁴⁾ Deutsche Bank, European Banks: Running the Numbers: Spring edition, 5 päivänä huhtikuuta 2011. Deutsche Bankin raportissa, joka on päivätty 20 päivänä maaliskuuta 2015, todetaan eurooppalaisten pankkien implisiittisten pääomakustannusten olevan noin 10 prosenttia.

- (311) Komissio on näin ollen sitä mieltä, että jos TNMM:ää käytetään siirtohinnoittelussa FFT:lle sen harjoittamasta Fiat-konsernin sisäisestä toiminnasta kuuluvan asianmukaisen korvauksen laskemiseksi, asianmukainen arvio Luxemburgissa verotettavasta FFT:n veropohjasta olisi vähintään 10 prosenttia verojen jälkeen. Tämä 10 prosenttia koskisi kirjanpidollisen oman pääoman kokonaismäärää, jonka katsotaan vastaavan maailmanlaajuisesti vähimmäisomavaraisuusasteen keskiarvoa alalla. Tältä pohjalta laskettu veropohja johtaisi markkinaehtoperiaatteen mukaiseen markkinaehtoiseen voitonjakoon, sillä se vastaa tasoltaan voittoa, jonka riippumattomat rahoituslaitokset odottaisivat saavansa markkinoilta. Ennakkoratkaisu, jossa hyväksytään FFT:ltä Luxemburgin yleisessä yhteisöverojärjestelmässä kannettavan veron määrittäminen tältä pohjalta, ei antaisi SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valikoivaa etua.

7.2.3 "Konsernille aiheutuva etu"

- (312) FFT väitti aloittamispäätöksestä esittämissään huomautuksissa, että komission olisi pitänyt ottaa huomioon toimenpiteen vaikutus konserniin. Fiat-konserni ei siis saanut sen mukaan mitään etua, koska veropohjan laajentaminen Luxemburgissa tasoittui kokonaan verovähennysten kasvamisella muissa jäsenvaltioissa ⁽¹⁶⁵⁾. FFT:n mukaan tämä vaikutus on tunnustettu monissa komission päätöksissä ⁽¹⁶⁶⁾.
- (313) Komissio muistuttaa aluksi, ettei sen päätöskäytäntö sido sitä ja että jokaista toimenpidettä on arvioitava tapauskohtaisesti SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteella ⁽¹⁶⁷⁾. FFT on joka tapauksessa tulkinnut virheellisesti esille ottamaansa konsernin sisäisiin korkoihin Unkarissa sovellettavaa verojärjestelmää koskevaa päätöstä, jossa komissio on sen mukaan myöntänyt tällaisen konserniin kohdistuvan vaikutuksen. Komissio ei hyväksynyt kyseisessä päätöksessä Unkarin väitettä, jonka mukaan edun olemassaoloa olisi pitänyt arvioida konsernin tasolla, vaan totesi, että etua on arvioitava kunkin yksikön tasolla.
- (314) Tässä päätöksessä tutkitaan, antoiko Luxemburg kiistanalaisella ennakkoratkaisulla valikoivan edun FFT:lle pienentämällä siltä Luxemburgissa kannettavaa veroa. Näin ollen arvion, jonka mukaan kyseisellä ennakkoratkaisulla annetaan tällainen etu, on kohdistuttava yrityksen kohteluun asianomaisessa jäsenvaltiossa, eli FFT:n kohteluun Luxemburgissa. Siinä ei tule ottaa huomioon sellaista mahdollisuutta, että vaikutus Fiat-konsernin muihin yrityksiin on neutraali niihin muissa jäsenvaltioissa kohdistuvan kohtelun vuoksi ⁽¹⁶⁸⁾. Joka tapauksessa oikeuskäytännön ⁽¹⁶⁹⁾ mukaan pelkästään se, että jokin vapautustoimenpide kompensoitaisiin edunsaajan osalta korottamalla jotakin muuta erityistä maksua, joka ei liity vapautustoimenpiteeseen, ei estä kyseisen toimenpiteen luokittelemista valtiontueksi. Toisin sanoen jäsenvaltion yritykselle antamaa etua ei voida tasoittaa toiselle yritykselle aiheutuvalla haitalla, vaikka molemmat yritykset kuuluisivat samaan konserniin.

7.2.4 Toissijaiset perustelut: Luxemburgin tuloverolain 164:§stä ja/tai yleiskirjeestä poikkeamiseen perustuva valikoiva etu

- (315) Luxemburg ja FFT ovat väittäneet, että Luxemburgin tuloverolain 164 § tai yleiskirje ovat viitejärjestelmä, jonka perusteella valikoivan edun aiheutumista kiistanalaisesta ennakkoratkaisusta olisi arvioitava. Luxemburg on myös väittänyt, että Luxemburgin verohallinto pelkästään tulkitsi sääntöjä eikä mikään FFT:n tapauksessa viittaa siihen, että verohallinto olisi poikennut yleisesti sovellettavista verosäännöksistä, joita komissio on mahdollisesti tarkastellut ⁽¹⁷⁰⁾.
- (316) Kuten johdanto-osan 210–215 kappaleesta käy ilmi, komissio on eri mieltä sovellettavaa viitejärjestelmää koskevista Luxemburgin ja FFT:n väitteistä. Komissio toteaa kuitenkin toissijaisena perusteluna, että kiistanalaisella

⁽¹⁶⁵⁾ FFT:n ensimmäiset huomautukset, 64 kohta. FFT:n toiset huomautukset, 1.8.1 kohta ja sitä seuraavat kohdat sekä 3.1.8 kohta.

⁽¹⁶⁶⁾ Lähinnä konsernin sisäisiin korkoihin Unkarissa sovellettavaa verojärjestelmää koskeva päätös.

⁽¹⁶⁷⁾ Ks. johdanto-osan 202 kappale.

⁽¹⁶⁸⁾ Ks. myös groepsrentebox-päätös, 80–82 kohta; konsernin sisäisiin korkoihin Unkarissa sovellettavaa verojärjestelmää koskeva päätös, 131 ja 132 kohta.

⁽¹⁶⁹⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 8.12.2011, France Télécom v. komissio, C-81/10 P, ECLI:EU:C:2011:811, 43 kohta; unionin tuomioistuimen tuomio 15.12.2005, Italia v. komissio, C-66/02, ECLI:EU:C:2005:768, 34 kohta; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.11.2009, Ranska ja France Télécom v. komissio, T-427/04 ja C-17/05, ECLI:EU:C:2009:474, 207 ja 215 kohta.

⁽¹⁷⁰⁾ Menettelyn aloittamispäätöstä koskevat Luxemburgin huomautukset, 28 kohta.

ennakkoratkaisulla annetaan FFT:lle valikoiva etu myös rajallisemmassa viitejärjestelmässä, joka muodostuu siirtohintojen soveltavista, Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momentin ja yleiskirjeen soveltamisalaan kuuluvista konserniyhtiöistä. Kyseisessä säännöksessä säädetään Luxemburgin vero-oikeudessa noudatettavasta markkinaehtoperiaatteesta, jonka mukaan samaan konserniin kuuluvien yritysten väliset liiketoimet olisi hinnoiteltava samalla tavoin kuin hinnoiteltaisiin vastaavanlaisessa markkinaehtoisessa tilanteessa neuvottelevien itsenäisten yritysten toteuttamat vastaavat liiketoimet. Yleiskirjeen 2 osioon sisältyy erityisesti kuvaus markkinaehtoperiaatteesta sellaisena kuin se on määritelty OECD:n siirtohinnoitteluohjeissa ja saatettu osaksi kansallista oikeutta ⁽¹⁷¹⁾.

- (317) Komissio on osoittanut jo 7.2.2 jaksossa, että kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa hyväksytään tietyt menetelmään liittyvät valinnat, sovellettavien muuttujien valinnat ja *ad hoc* -tyyppiset mukautukset, joiden pohjalta FFT:n veroneuvoja on vahvistanut siirtohinnat ja joiden ei voida katsoa johtavan luotettavaan arvioon markkinaehtoisesta tuloksesta. Tämä on johtanut FFT:n Luxemburgissa verotettavan veropohjan kaventumiseen. Näin ollen komissio voi todeta niin ikään, että kyseisellä ennakkoratkaisulla annetaan valikoiva etu myös Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momentista tai yleiskirjeestä muodostuvan rajallisemman viitejärjestelmän perusteella, koska se on johtanut siihen, että FFT:ltä kannettava vero on alempi kuin se olisi ollut, jos olisi sovellettu asianmukaisesti kyseisessä säännöksessä vahvistettua markkinaehtoperiaatetta.

7.2.5 Komissio ei ole havainnut mitään asianmukaiseksi viitejärjestelmäksi kelpaavaa, yleiskirjeeseen perustuvaa johdonmukaista ennakkoratkaisukäytäntöä

- (318) FFT on myös väittänyt, että ennakkoratkaisusta sille väitetysti aiheutuneen valikoivan edun osoittamiseksi komission pitäisi verrata kyseistä ennakkoratkaisua yleiskirjeeseen perustuvaan Luxemburgin verohallinnon hallintokäytäntöön ja erityisesti muille rahoitus- ja varainhallintayhtiöille annettuihin ennakkoratkaisuihin, jotka Luxemburg on toimittanut komissiolle edustavana otoksena ennakkoratkaisukäytännöstään ⁽¹⁷²⁾.
- (319) Komissio on toista mieltä tästä päättelystä, sillä se merkitsisi, että kiistanalaisen ennakkoratkaisun tarkastelussa käytettävänä viitejärjestelmänä olisi muita rahoitus- ja varainhallintayhtiöitä koskevaan yleiskirjeeseen perustuva Luxemburgin ennakkoratkaisukäytäntö. Komissio on jo osoittanut, miksi Luxemburgin yleinen yhteisöverojärjestelmä on asianmukainen viitekehys valikoivuuden arviointia varten ⁽¹⁷³⁾.
- (320) Komissio osoittaa kuitenkin ylimääräisenä toissijaisena perusteluna, miksi yleiskirjeeseen perustuva Luxemburgin ennakkoratkaisukäytäntö on asianmukainen viitejärjestelmä sen selvittämiseksi, onko kiistanalaisesta ennakkoratkaisusta aiheutunut valikoivaa etua FFT:lle. Näin on ensinnäkin siksi, että yleiskirje on laadittu liian yleisluonteisesti, eikä sen perusteella voida määrittää kaikkiin siirtohinnoittelua varten ennakkoratkaisua hakeviin rahoitus- ja varainhallintayhtiöihin sovellettavia objektiivisia kriteereitä. Komissio tutki Luxemburgin toimittamat ennakkoratkaisut ja havaitsi samoin, ettei ole olemassa minkäänlaista johdonmukaista sääntökokonaisuutta, jota sovellettaisiin yleisesti objektiivisten kriteerien perusteella ja johon kiistanalaista ennakkoratkaisua voitaisiin verrata sen selvittämiseksi, onko FFT saanut ennakkoratkaisusta valikoivaa etua.

7.2.5.1 Yleiskirje on laadittu liian yleisluonteisesti voidakseen olla asianmukainen viitejärjestelmä

- (321) Kuten johdanto-osan 193 kappaleessa todetaan, viitejärjestelmä muodostuu johdonmukaisesta sääntökokonaisuudesta, jota sovelletaan objektiivisten kriteerien perusteella yleensä kaikkiin sen tavoitteen määrittelemään soveltamisalaan kuuluihin yrityksiin. Komissio katsoo, että konserniin kuuluvien rahoitus- ja varainhallintayhtiöiden kohdalla yleiskirjettä ei voida käyttää tällaisena viitejärjestelmänä, sillä ei ole olemassa objektiivisia kriteerejä, joiden avulla markkinaehtoperiaatetta voitaisiin soveltaa johdonmukaisesti konsernin sisäistä rahoitusta koskeviin liiketoimiin.

⁽¹⁷¹⁾ Ks. johdanto-osan 77 kappale.

⁽¹⁷²⁾ FFT:n ensimmäiset huomautukset, 60 kohta; FFT:n toiset huomautukset, 1.4 kohta.

⁽¹⁷³⁾ Edellä oleva 7.2.1.1 jakso.

- (322) Yleiskirje on laadittu hyvin yleisluonteisesti, ja tekijät, joita verohallinnon on otettava huomioon soveltaessaan markkinaehtoperiaatetta konsernin sisäisiin rahoitusyhtiöihin, on kuvattu hyvin lyhyesti. Näihin tekijöihin kuuluu, että yritysten on tehtävä riskianalyysi ja määritettävä luotonantoon liittyvät ylimääräiset kulut, jotka lisätään peruskustannuksiin. Tämä edellyttää puolestaan luottoriskin arviointia. Yleiskirjeessä todetaan niin ikään, että konserniin kuuluvalla rahoitusyhtiöllä on oltava riittävästi omaa pääomaa toimintaansa liittyvien riskien kattamiseksi ja että jokaisen yksittäisen tapauksen tosiseikkojen ja olosuhteiden perusteella on arvioitava otettavia riskejä ja sitä, onko konsernin rahoitukseen liittyviä liiketoimia toteuttavalla yhtiöllä riittävästi omaa pääomaa näiden riskien kattamiseen ⁽¹⁷⁴⁾.
- (323) Yleiskirjeessä ei anneta kuitenkaan mitään tietoja siitä, miten oman pääoman odotettu tuotto tulisi arvioida, tai siitä, onko CAPM-mallin käyttö hyväksyttävää ja jos on, miten kyseisen mallin kannalta olennaiset muuttujat on määritettävä. Yleiskirjeeseen sisältyy myös hyvin vähän tietoja huomioon otettavasta pääomasta sen lisäksi, että pääomaa on oltava riittävästi kattamaan kyseiset riskit.
- (324) Aloittamispäätöstä koskeissa huomautuksissaan Luxemburg väittää, että ennakkoratkaisu perustuu Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momentissa annettuun rajalliseen harkintavaltaan. Kyseisessä kohdassa vahvistetaan markkinaehtoperiaatteen noudattaminen Luxemburgin vero-oikeudessa ⁽¹⁷⁵⁾. Siinä täsmennetään myös, että veroalan säännöksiä on tulkittava kunkin tapauksen tosiasiallisen tilanteen perusteella, mikä edellyttää väistämättä, että huomioon otetaan verovelvollisen tosiasiallisesti harjoittaman toiminnan luonne ja toiminnan harjoittamisen olosuhteet ⁽¹⁷⁶⁾. Luxemburg myöntää siis yhtäältä, että sääntöjä on tulkittava kunkin tapauksen olosuhteet huomioon ottaen. Toisaalta se ei kuitenkaan selitä, miten yleiskirjeessä lueteltuja yleisluonteisia kriteerejä tulisi soveltaa FFT:n verotilanteen konkreettisessa tarkastelussa, eikä se myöskään selitä, miten taataan kaikkien verovelvollisten yhtenäinen kohtelu yleiskirjettä sovellettaessa. Ei siis ole yllättävää, että FFT:n siirtohinnoitteluselvityksessä ei viitata lainkaan yleiskirjeen kriteereihin lukuun ottamatta sen alussa olevaa yhtä viittausta yleiskirjeeseen, eikä siinä myöskään täsmennetä, miten yleiskirjettä on sovellettu FFT:n kohdalla.
- (325) Todetessaan, että siirtohinnoitteluselvitys on tehty 28 päivänä tammikuuta 2011 annetun yleiskirjeen 164/2 mukaisesti ja markkinaehtoperiaatetta noudattaen, Luxemburgin verohallinto ei näin ollen tukeudu mihinkään yleiskirjeessä esitettyyn objektiiviseen kriteeriin, sillä yleiskirje ei sisällä yhtään täsmällistä objektiivista kriteeriä, jonka perusteella markkinaehtoperiaatetta voitaisiin soveltaa yhtenäisellä tavalla konsernin sisäistä rahoitusta koskeviin liiketoimiin.

7.2.5.2 Luxemburgin ennakkoratkaisukäytäntö on liian epäjohdonmukainen voidakseen olla asianmukainen viitejärjestelmä

- (326) Yleiskirjeen yleisluonteisuuden ohella komissio tutki Luxemburgin sille toimittamat ennakkoratkaisut ja totesi myös konserniin kuuluvia rahoitus- ja varainhallintayhtiöitä koskevan Luxemburgin käytännön osoittavan, ettei ole olemassa johdonmukaista sääntökokonaisuutta, jota sovellettaisiin objektiivisten kriteerien perusteella yleisesti kaikkiin samankaltaisessa tilanteessa oleviin verovelvollisiin.
- (327) Niistä 21 ennakkoratkaisusta, jotka esitettiin alun perin samaan aikaan kuin FFT:n APA, ainoastaan kaksi koskee yleiskirjeen perusteella hyväksyttyä rahoitustoimintaa ja ainoastaan niihin liittyy siirtohinnoitteluselvitys:

— Ennakkoratkaisu [...] 2013 (nro 2) ⁽¹⁷⁷⁾ koskee yleiskirjeen soveltamista välitysrahoitusta koskevaan toimintaan [...].

— Ennakkoratkaisu [...] 2013 (nro 4) koskee myös analyysiä markkinaehtoperiaatteen soveltamisesta yleiskirjeen mukaisesti konsernin sisäiseen rahoitustoimintaan. [...]

⁽¹⁷⁴⁾ Yleiskirje, s. 3 ja 4.

⁽¹⁷⁵⁾ Menettelyn aloittamispäätöstä koskevat Luxemburgin huomautukset, 34 kohta.

⁽¹⁷⁶⁾ Menettelyn aloittamispäätöstä koskevat Luxemburgin huomautukset, 36 kohta.

⁽¹⁷⁷⁾ Numerointi perustuu Luxemburgin komissiolle toimittamien ennakkoratkaisujen numerointiin.

- (328) Kun näitä kahta ennakkoratkaisua tarkastellaan pikaisesti ja verrataan kiistanalaiseen ennakkoratkaisuun, käy ilmi, ettei rahoitusyhtiöiden yleiskirjeeseen perustuva kohtelu eikä myöskään Luxemburgin verohallinnon suorittama verotettavan voiton tarkastelu ole johdonmukaista. Riippumatta siitä, onko kyseisissä kahdessa ennakkoratkaisussa sovellettu asianmukaisesti CUP-menetelmää, niissä myönnetään nimenomaisesti, että kyseinen menetelmä soveltuu joka tapauksessa parhaiten välitysrahoitukseen liittyvien liiketoimien arviointiin toimintoanalyysin ja pankkeja käsittävien vertailukohtien saatavuuden vuoksi. Tämä myötäilee myös yleiskirjettä, jossa konsernin sisäisen rahoitusyhtiön harjoittamaa toimintaa pidetään olennaisilta osin verrattavissa itsenäisten rahoituslaitosten harjoittamaan toimintaan. Toisin kuin kyseisissä kahdessa ennakkoratkaisussa, kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa ei ole käytetty CUP-menetelmää, sillä FFT:n veroneuvoja piti TNMM:ää sopivimpana sillä perusteella, että "TNMM vaikutti asianmukaiselta" ⁽¹⁷⁸⁾.
- (329) Kolme muuta Luxemburgin esittämää ennakkoratkaisua koskee niin ikään yleiskirjeeseen perustuvaa konsernin sisäistä rahoitustoimintaa, mutta niihin ei ole liitetty siirtohinnoitteluselvitystä hakemuksen tueksi:
- Ennakkoratkaisu [...] 2012 (nro 1) koskee rahoitustoimintaa [...].
 - Ennakkoratkaisu [...] 2012 (nro 5) koskee erityisesti indeksilainoja [...].
 - Ennakkoratkaisu [...] 2013 (nro 22) koskee erityisesti rahoitustoimintaa [...].
- (330) Verrattaessa ennakkoratkaisuja nro 1, 5 ja 22 kiistanalaiseen ennakkoratkaisuun voidaan todeta, että Luxemburgin verohallinnon harjoittama ilmeinen erilainen kohtelu näkyy siinä, että toisin kuin kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa, ennakkoratkaisuja nro 1, 5 ja 22 koskeviin hakemuksiin ei ollut liitetty siirtohinnoitteluselvitystä, vaikka yleiskirjeessä vaaditaan tätä nimenomaisesti ⁽¹⁷⁹⁾.
- (331) Kaksi muuta Luxemburgin komissiolle toimittamaa ennakkoratkaisua koskee rahoitustoimintaa, mutta ne eivät perustu yleiskirjeeseen.
- Ennakkoratkaisu [...] 2012 (nro 6) koskee yrityksen rakenneuudistusta. Siinä käsitellään muun muassa indeksilainaa [...].
 - Ennakkoratkaisu [...] 2012 (nro 21) koskee [...]n hankintaa.
- (332) Komissio tutki kaksi Luxemburgin toimittamista 13 ennakkoratkaisusta, jotka koskevat varainhallintaa ja sisältyivät Luxemburgin 22 päivänä joulukuuta 2014 toimittamaan 5 323 ennakkoratkaisun luetteloon ⁽¹⁸⁰⁾. Kumpikin näistä kahdesta ennakkoratkaisusta perustuu yleiskirjeeseen.
- E-nimisen yhtiön harjoittamaan varainhallintaan liittyvä ennakkoratkaisu muodostuu kyseisen yhtiön veroneuvojan toimittamista kokousmuistiinpanoista, jotka Luxemburgin verohallinnon edustajat olivat allekirjoittaneet [...]. [...]
 - G-nimisen yhtiön harjoittamaan varainhallintaan liittyvä ennakkoratkaisu [...], jossa hyväksytään kyseisen yhtiön samana päivänä tekemä hakemus. [...]
- (333) Komissio huomauttaa, että toisin kuin kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa, kummassakaan näistä kahdesta ennakkoratkaisusta ei ole sovellettu TNMM:ää eikä CAPM-mallia, eikä kummassakaan niistä ole ilmeisesti määritetty yhtiön verotettavaa voittoa hypoteettisen sääntömääräisen pääoman tuottona. Lisäksi vaikka G-nimisen yhtiön ennakkoratkaisuhakemuksessa viitataan myöhemmin toimitettavaan siirtohinnoitteluselvitykseen, vaikuttaa siltä, ettei kyseistä selvitystä milloinkaan toimitettu Luxemburgin verohallinnolle ⁽¹⁸¹⁾. Vaikka G-nimisen yhtiön ennakkoratkaisusta ei käy selvästi ilmi, mille tasolle marginaali asettuu ja mihin marginaalia sovelletaan, se eroaa kiistanalaisesta ennakkoratkaisusta, sillä ennakkoratkaisuhakemuksen mukaan marginaali perustuu varoihin,

⁽¹⁷⁸⁾ FFT:n siirtohinnoitteluselvitys, s. 34.

⁽¹⁷⁹⁾ Ks. johdanto-osan 83 kappale.

⁽¹⁸⁰⁾ Näistä kaksi ennakkoratkaisua koskee FFT:n ja [F-nimisen yhtiön] hakemuksia, ks. johdanto-osan 28 ja 29 kappale.

⁽¹⁸¹⁾ Kesäkuun 23 päivänä 2015 päivätty komission pyyntö käsitti kaikki yhtiön toimittamat siirtohinnoitteluselvitykset, eikä 25 päivänä kesäkuuta 2015 päivättyyn Luxemburgin kirjeeseen sisällynyt mitään tämän tyyppistä myöhempää selvitystä.

joihin lisätään oman pääoman tuotto. Yhteenvetona voidaan todeta, ettei kyseisten kahden yhtiön verokohtelussa varainhallintaan liittyvän toiminnan osalta ole noudatettu mitään kiistanalaisen ennakkoratkaisun kanssa yhtenäistä lähestymistapaa tai menetelmää.

- (334) Luxemburg väittää, ettei FFT:tä voida verrata muihin rahoitusyhtiöihin, sillä se hankkii varoja markkinoilta, kun taas toiset rahoitusyhtiöt hankkivat yleensä konsernin sisäistä rahoitusta. Se väittää myös, ettei FFT:tä voida verrata mihinkään toiseen Luxemburgissa verovelvolliseen yhtiöön, sillä jokaisen verovelvollisen tilanne on niin erityinen, ettei tietoja voida verrata tarkoituksenmukaisella tavalla muiden verovelvollisten tietoihin ⁽¹⁸²⁾.
- (335) Komissio on eri mieltä näistä väitteistä ja toteaa tältä osin, että ennakkoratkaisua hakeviin rahoitus- ja varainhallintayhtiöihin objektiivisten kriteerien perusteella yleisesti sovellettavan johdonmukaisen sääntökokonaisuuden puuttuminen käy selvästi ilmi siitä, että [F-nimisen yhtiön] hyväksi on annettu toinenkin ennakkoratkaisu. [F-nimistä yhtiötä] koskeva ennakkoratkaisu on annettu samana päivänä ja koskee samoja toimintoja kuin kiistanalainen ennakkoratkaisu ([F-niminen yhtiö] rahoittaa sen mukaan teollisuudenalaa [...] toisenlaisessa konsernin sisäisistä rahoitusyhtiöistä muodostuvassa rakenteessa). Siinä päädytään huomattavan erilaiseen yhtiöiden veropohjaa koskevaan ratkaisuun ilman perusteluita. Kiistanalaisessa ennakkoratkaisussa hyväksytään nimittäin noin 2,5 miljoonan euron veropohja, kun taas [F-nimisen yhtiön] hyväksi tehdyssä ennakkoratkaisussa hyväksytään samankaltaisesta rahoitustoiminnasta ja varainhallinnasta saatavaan korvaukseen perustuvaksi veropohjaksi [...] euroa. Tällainen käytännössä täysin samanlaisten yhtiöiden perustelematon erilainen kohtelu osoittaa niin ikään, että yleiskirjeen yleisluonteisiin ohjeisiin perustuva Luxemburgin ennakkoratkaisukäytäntö ei ole asianmukainen viitejärjestelmä valikoivuuden arviointia varten.
- (336) Lyhyesti voidaan todeta, että Luxemburgin verohallinnon ennakkoratkaisukäytännön tarkastelun perusteella ei voida määrittää johdonmukaista sääntökokonaisuutta, jota sovellettaisiin objektiivisten kriteerien perusteella yleisesti kaikkiin sen tavoitteen määrittelemään soveltamisalaan kuuluviin yrityksiin. Tällaista käytäntöä ei siis voida käyttää viitekehikseksi, jonka perusteella kiistanalaista ennakkoratkaisua tutkitaan sen selvittämiseksi, onko FFT saanut SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun valikoivan edun.

7.2.6 Verojärjestelmän luonteeseen tai yleiseen rakenteeseen pohjautuva perustelu

- (337) Luxemburg ja FFT eivät ole kumpikaan esittäneet minkäänlaista syytä, jolla voitaisiin perustella kiistanalaisesta ennakkoratkaisusta johtuva valikoiva kohtelu. Komissio muistuttaa, että tällaisen perustelun esittäminen on jäsenvaltion tehtävä.
- (338) Joka tapauksessa ei ole havaittu mitään syytä, jolla voitaisiin perustella kiistanalaisesta ennakkoratkaisusta johtuva FFT:n suotuisampi kohtelu, jonka voitaisiin katsoa olevan suora seuraus viitejärjestelmän perus- tai pääperiaatteista tai joka perustuisi järjestelmälle luonteenomaisiin mekanismeihin, jotka ovat tarpeen järjestelmän toiminnan ja tehokkuuden kannalta ⁽¹⁸³⁾. Tämä pätee siitä riippumatta, onko viitejärjestelmänä Luxemburgin yleinen yhteisöverojärjestelmä, kuten komissio väittää, vai Luxemburgin tuloverolain 164 § ja yleiskirje, kuten Luxemburg ja Fiat väittävät.

7.2.7 Päätelmä valikoivan edun olemassaolosta

- (339) Komissio toteaa, että kiistanalaisella ennakkoratkaisulla, jossa hyväksytään menetelmä, jolla päädytään markkinaehtoperiaatteen mukaisesta markkinaehtoisesta tuloksesta poikkeavaan FFT:lle kohdennettuun voittoon Fiat-konsernissa ja joka on johtanut siihen, että FFT:ltä Luxemburgin yleisessä yhteisöverojärjestelmässä perittävä vero on alempi kuin Luxemburgissa verotettavilta markkinaehtoista liiketoimintaa harjoittavilta, integroitumattomilta yrityksiltä perittävä vero, annetaan FFT:lle SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valikoiva etu.

⁽¹⁸²⁾ Maaliskuun 24 päivänä 2015 päivätty Luxemburgin kirje, vastaus kysymykseen nro 6.

⁽¹⁸³⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 8.9.2011, Paint Graphos ym., C-78/08–C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550, 69 kohta.

- (340) Komissio toteaa toissijaisena perusteluna, että kiistanalaisella ennakkoratkaisulla, jossa hyväksytään menetelmä, jolla päädytään markkinaehtoperiaatteen mukaisesta markkinaehtoisesta tuloksesta poikkeavaan FFT:lle kohdennettuun voittoon Fiat-konsernissa ja joka on johtanut siihen, että FFT:ltä Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momentin ja yleiskirjeen perusteella perittävä vero on alempi kuin Luxemburgissa verotettavilta, markkinaehtoista liiketoimintaa harjoittavilta integroitumattomilta yrityksiltä perittävä vero, annetaan FFT:lle SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valikoiva etu.

7.3. Riidanalaisen toimenpiteen edunsaaja

- (341) Komissio katsoo, että kiistanalaisella ennakkoratkaisulla annetaan FFT:lle SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valikoiva etu, koska sillä alennetaan FFT:ltä Luxemburgissa verotettavan voiton määrää verrattuna integroitumattomiin yrityksiin, joiden verotettava voitto määräytyy markkinaehdoin toteutettujen liiketoimien perusteella. Komissio huomauttaa kuitenkin, että FFT kuuluu monikansalliseen Fiat Chrysler Automobiles -konserniin, jäljempänä 'FCA', ja että konsernin sisällä sen tehtävänä on tarjota rahoitus- ja varainhallintapalveluja Fiat-konsernin muille yrityksille. Kiistanalainen ennakkoratkaisu koskee tästä toiminnasta saatavaa korvausta.
- (342) Usean erillisen oikeushenkilön voidaan katsoa muodostavan yhden taloudellisen kokonaisuuden valtiontukisääntöjä sovellettaessa. Tätä taloudellista kokonaisuutta pidetään tällöin tukitoimenpiteestä hyötyvänä yrityksenä. Unionin tuomioistuin onkin todennut aiemmin, että "kilpailuoikeuden yhteydessä yrityksellä on katsottava tarkoitettavan taloudellista kokonaisuutta, vaikka oikeudellisesti tämän taloudellisen kokonaisuuden muodostaakin useampi kuin yksi luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö" ⁽¹⁸⁴⁾. Voidakseen todeta, muodostuuko taloudellinen kokonaisuus useista yksiköistä, unionin tuomioistuin tarkistaa, onko olemassa määräävää omistussuutaa tai toiminnallisia, taloudellisia tai organisatorisia yhteyksiä ⁽¹⁸⁵⁾. Nyt tarkasteltavassa tapauksessa FFT:n omistavat Fiat S.p.A. (nykyisin Fiat Chrysler Automobiles, NV) ja FF, jonka omistaa puolestaan 100-prosenttisesti Fiat S.p.A. ⁽¹⁸⁶⁾. FFT on siis 100-prosenttisesti Fiat S.p.A:n määräysvallassa, ja tämä puolestaan käyttää määräysvaltaa Fiat-konsernissa ⁽¹⁸⁷⁾.
- (343) Lisäksi juuri Fiat-konserni teki päätöksen FFT:n sijoittamisesta Luxemburgiin. Se hyötyy näin kiistanalaisesta ennakkoratkaisusta, sillä kuten johdanto-osan 52 kappaleessa todetaan, ennakkoratkaisussa määritetään FFT:lle konsernin sisällä jaettava voitto FFT:n konserniin kuuluville yhtiöille tarjoamista rahoitus- ja varainhallintapalveluista. Kiistanalainen ennakkoratkaisu on siis päätös, jolla hyväksytään Fiat-konsernin sisällä toteutuvissa liiketoimissa sovellettavien siirtohintojen vahvistamismenetelmä. Luxemburgin verohallinnon myöntämä FFT:n suotuista verokohtelu hyödyttää siis koko Fiat-konsernia antamalla ylimääräisiä resursseja FFT:n lisäksi koko konsernille. Toisin sanoen, kuten johdanto-osan 221 kappaleessa todetaan, kun on tarpeen vahvistaa siirtohinnat samaan konserniin kuuluvien erilaisten oikeudellisten yksiköiden välillä vaihdettavien tuotteiden ja palvelujen hintojen määrittämistä varten, siirtohintojen vahvistamisessa käytetty menetelmä vaikuttaa väistämättä useampaan kuin yhteen kyseisen konsernin yrityksistä (yhden yrityksen tekemä hinnankorotus pienentää toisen yrityksen saamaa voittoa).
- (344) Riippumatta siitä, että konserni muodostuu erillisistä oikeushenkilöistä, siirtohinnoittelun ennakkosopimuksen yhteydessä näitä yrityksiä on sen vuoksi pidettävä yhtenäisenä ryhmänä, joka hyötyy kiistanalaisesta tukitoimenpiteestä ⁽¹⁸⁸⁾.

⁽¹⁸⁴⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 12.7.1984, Hydrotherm, C-260/83, ECLI:EU:C:1984:271, 11 kohta. Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.10.2004, T-137/02, Pollmeier Malchow v. komissio, ECLI:EU:T:2004:304, 50 kohta.

⁽¹⁸⁵⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 16.12.2010, Acea Electrabell Produzione SpA v. komissio, C-480/09 P, ECLI:EU:C:2010:787, 47–55 kohta ja unionin tuomioistuimen tuomio 10.1.2006, Cassa di Risparmio di Firenze ym., C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, 112 kohta.

⁽¹⁸⁶⁾ Ks. johdanto-osan 110 kappale.

⁽¹⁸⁷⁾ Ks. johdanto-osan 34 kappale.

⁽¹⁸⁸⁾ Analogisesti unionin tuomioistuimen tuomio 14.10.1984, Intermills, 323/82, ECLI:EU:C:1984:345, 11 kohta, jossa todetaan seuraavaa: "Kantajien itsensä esittämistä tiedoista käy ilmi, että rakenneuudistuksen seurauksena Vallonian hallintoalueella on määräämisvalta sekä Intermills-yhtiössä että kolmessa uudessa teollisuusyrityksessä ja että tuotantolaitosten kolmeen uuteen yritykseen siirtämisen jälkeen Intermills-yhtiö on edelleen niissä osallisena. On siis syytä todeta, että huolimatta siitä, että kolmesta teollisuusyrityksestä kukin on vanhasta Intermills-yhtiöstä erillinen oikeushenkilö, nämä yritykset muodostavat yhtenäisen ryhmän – ainakin Belgian viranomaisten myöntämän tuen kannalta tarkasteltuna [...]."

- (345) Nyt tarkasteltavassa asiassa FFT:n Luxemburgissa maksaman veron määrä vaikuttaa FFT:n Fiat-konsernin yrityksille myöntämien konsernin sisäisten lainojen hinnoittelun ehtoihin, koska lainat perustuvat konsernin keskimääräisiin pääomakustannuksiin ja marginaaliin⁽¹⁸⁹⁾, jolloin FFT:n verojen vähentyminen lieventää väistämättä konsernin sisäisten lainojen hinnoittelun ehtoja. FFT:n Luxemburgissa maksamien verojen vähentyminen hyödyttää FFT:n lisäksi kaikkia konserniin kuuluvia yhtiöitä, jotka saavat FFT:ltä rahoitusta, ja tätä kautta koko Fiat-konsernia.

7.4 Päätelmä valtiontuesta

- (346) Edellä esitetyn perusteella komissio toteaa, että Luxemburgin FFT:lle antamalla kiistanalaisella ennakkoratkaisulla annetaan viimeksi mainitulle sekä Fiat-konsernille valikoiva etu, joka johtuu Luxemburgista ja on rahoitettu valtion varoista, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua ja joka on omiaan vaikuttamaan unionin sisäiseen kauppaan. Kiistanalainen ennakkoratkaisu on näin ollen SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.
- (347) Koska kiistanalaisella ennakkoratkaisulla alennetaan maksuja, joista FFT:n olisi tavallisesti vastattava päivittäisen toimintansa yhteydessä, on katsottava, että sillä myönnetään toimintatukea FFT:lle ja Fiat-konsernille.

8. TUEN SOVELTUVUUS SISÄMARKKINOILLE

- (348) Valtiontukea pidetään sisämarkkinoille soveltuvana, jos se kuuluu johonkin SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 kohdassa luetelluista ryhmistä⁽¹⁹⁰⁾. Se voidaan katsoa sisämarkkinoille soveltuvaksi myös, jos komissio toteaa sen kuuluvan johonkin SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdassa luetelluista ryhmistä. Tuen myöntävän jäsenvaltion tehtävänä on osoittaa, että sen myöntämä valtiontuki soveltuu sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla.
- (349) Luxemburg ei ole vedonnut mihinkään johdanto-osan 345 kappaleessa mainituissa määräyksissä määrättyyn poikkeukseen osoittaakseen FFT:lle ja Fiat-konsernille kiistanalaisella ennakkoratkaisulla myönnetyn tuen soveltuvan sisämarkkinoille.
- (350) Kuten johdanto-osan 347 kappaleessa todetaan, on myös katsottava, että kiistanalaisella ennakkoratkaisulla myönnetään toimintatukea FFT:lle ja Fiat-konsernille. Tällaista tukea ei lähtökohtaisesti voida yleensä pitää sisämarkkinoille soveltuvana SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, koska sillä ei tueta tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämistä eivätkä kyseiset verokannustimet ole määräaikaista, asteittain alenevia tai oikeassa suhteessa siihen, mikä on tarpeen tietyn taloudellisen haitan korjaamiseksi kyseisillä alueilla.
- (351) Tämän vuoksi Luxemburgin kiistanalaisella ennakkoratkaisulla FFT:lle ja Fiat-konsernille myöntämä valtiontuki ei sovellu sisämarkkinoille.

9. TUEN SÄÄNTÖJENVASTAISUUS

- (352) SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto tuen myöntämistä koskevasta suunnitelmasta (ilmoitusvelvollisuus) eivätkä ne saa toteuttaa ehdottamiaan tukitoimenpiteitä ennen kuin komissio on antanut lopullisen päätöksen (täytäntöönpanokielto).
- (353) Komissio huomauttaa, ettei Luxemburg ole ilmoittanut sille aikomuksestaan antaa kiistanalainen ennakkoratkaisu eikä se noudattanut sitä SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti koskevaa täytäntöönpanokieltoa. Kiistanalainen ennakkoratkaisu on näin ollen neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589⁽¹⁹¹⁾ 1 artiklan f kohdassa tarkoitettua sääntöjenvastaista valtiontukea, joka on pantu täytäntöön SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti.

⁽¹⁸⁹⁾ Ks. johdanto-osan 48 kappale.

⁽¹⁹⁰⁾ SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 kohdassa määrättyjä poikkeuksia, jotka koskevat yksittäisille kuluttajille myönnettävää sosiaalista tukea, tukea luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi sekä tukea tiettyjen Saksan liittotasavallan alueiden talouksille, ei voida soveltaa nyt tarkasteltavassa tapauksessa.

⁽¹⁹¹⁾ Neuvoston asetus (EU) 2015/1589, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2015, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 248, 24.9.2015, s. 9).

10. TAKAISINPERINTÄ

- (354) Asetuksen (EU) 2015/1589 16 artiklan 1 kohdan mukaan komissio voi määrätä sisämarkkinoille soveltumattoman sääntöjenvastaisen tuen perittäväksi takaisin. Säännöksessä täsmennetään lisäksi, että kyseisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sääntöjenvastaisen ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi todetun tuen perimiseksi takaisin. Saman asetuksen 16 artiklan 2 kohdassa säädetään, että takaisin perittävään tukeen lisätään korko, jota alkaa kertyä siitä päivästä alkaen, jolloin sääntöjenvastainen tuki on ollut tuensaajan käytössä, sen takaisinperimispäivään asti. Komission asetuksessa (EY) N:o 794/2004⁽¹⁹²⁾ selostetaan yksityiskohtaisesti menetelmät, joita on noudatettava laskettaessa takaisinperintään liittyvää korkoa. Asetuksen (EU) 2015/1589 16 artiklan 3 kohdassa säädetään vielä, että ”takaisinperiminen on toteutettava viipymättä ja asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti, jos ne mahdollistavat komission päätöksen välittömän ja tehokkaan täytäntöönpanon”.

10.1 Luottamuksensuoja ja oikeusvarmuus

- (355) Asetuksen (EU) 2015/1589 16 artiklan 1 kohdassa säädetään myös, ettei komissio saa vaatia tuen takaisinperimistä, jos tämä olisi jonkin yleisen oikeusperiaatteen vastaista.
- (356) Luxemburg väittää ensinnäkin, että luottamuksensuojan periaatteen mukaisesti päätös, jossa todetaan tuen olemassaolo, ei voi tulla voimaan ennen kyseisen ennakkoratkaisun voimassaolon päättymistä, eli nyt tarkasteltavassa tapauksessa ennen verovuoden 2016 päättymistä. Luxemburgin mukaan yritysverotuksen käytäntöjä kehittävä OECD:n haitallisia verokäytäntöjä käsittelevä foorumi (Forum on Harmful Tax Practices) ovat molemmat vahvistaneet, että yleiskirjeeseen perustuva Luxemburgin ennakkoratkaisukäytäntö on käytäntöjen ja OECD:n ohjeiden mukainen. Luxemburg esittää näin ollen, että 27 päivänä toukokuuta 2011 pidetyssä neuvoston istunnossa vahvistettiin nimenomaisesti, että yleiskirjeen hyväksymisen ansiosta ennakkoratkaisukäytäntöä ei tarvitse tutkia käytäntöjen pohjalta⁽¹⁹³⁾.
- (357) Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio, jonka viranomaiset ovat myöntäneet tuen SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa vahvistettujen menettelymääräysten vastaisesti, ei voi vedota edunsaajien perusteltuun luottamukseen perustellakseen sitä, että on laiminlyönyt velvollisuutensa toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sellaisen komission päätöksen täytäntöönpanemiseksi, jolla komissio on määrännyt kyseisen jäsenvaltion perimään tuen takaisin. Jos tämä olisi mahdollista, kyseenalaistettaisiin SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan määräysten tehokas vaikutus, koska kansalliset viranomaiset voisivat tällä tavoin vaarantaa kyseisten SEUT-sopimuksen artiklojen nojalla tehtyjen komission päätösten tehokkuuden käyttäen perusteena omaa lainvastaista menettelyään⁽¹⁹⁴⁾. Näin ollen ei ole jäsenvaltion vaan edunsaajayrityksen tehtävänä vedota poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden perusteella se on voinut perustellusti luottaa tuen sääntöjenmukaisuuteen ja joiden perusteella se voi kieltäytyä tuen palauttamisesta⁽¹⁹⁵⁾. FFT ei ole esittänyt mitään tähän viittaavaa komissiolle antamissaan huomautuksissa, joten komissio katsoo, että Luxemburgin esittämää luottamuksensuojaan perustuvaa väitettä ei voida hyväksyä tässä päätöksessä.
- (358) Joka tapauksessa luottamuksensuojaan perustuva väite voidaan hyväksyä vain, jos luottamus perustuu komission aiempaan toimintaan, jossa se on antanut täsmällisiä vakuutuksia⁽¹⁹⁶⁾. Luxemburgin mukaan yritysverotuksen

⁽¹⁹²⁾ Komission asetus (EY) N:o 794/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta (EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁹³⁾ Menettelyn aloittamispäätöstä koskevat Luxemburgin huomautukset, 104 kohta ja sitä seuraavat kohdat. Luxemburg lainaa yritysverotuksen käytäntöjä kehittävä OECD:n haitallisia verokäytäntöjä käsittelevä foorumi (Forum on Harmful Tax Practices) ovat molemmat vahvistaneet, että yleiskirjeeseen perustuva Luxemburgin ennakkoratkaisukäytäntö on käytäntöjen ja OECD:n ohjeiden mukainen. Luxemburg esittää näin ollen, että 27 päivänä toukokuuta 2011 pidetyssä neuvoston istunnossa vahvistettiin nimenomaisesti, että yleiskirjeen hyväksymisen ansiosta ennakkoratkaisukäytäntöä ei tarvitse tutkia käytäntöjen pohjalta⁽¹⁹³⁾.

⁽¹⁹⁴⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 20.9.1990, komissio v. Saksan liittotasavalta, C-5/89 P, ECLI:EU:C:1990:320, 17 kohta; unionin tuomioistuimen tuomio 7.3.2002, Italia v. komissio, C-310/99, ECLI:EU:C:2002:143, 104 kohta.

⁽¹⁹⁵⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.1.1998, Ladbroke Racing v. komissio, T-67/94, ECLI:EU:T:1998:7, 183 kohta; myös unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 5.8.2003, P&O European Ferries (Vizcaya) SA ja Diputación Foral de Vizcaya v. komissio, T-116/01 ja T-118/01, ECLI:EU:T:2003:217, 202 kohta.

⁽¹⁹⁶⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.1.2000, Mehias Dordtselaan v. komissio, T-290/97, ECLI:EU:T:2000:8, 59 kohta, ja unionin tuomioistuimen tuomio 22.6.2006, Belgia ja Forum 187 ASBL v. komissio, C-182/03 ja C-217/03, ECLI:EU:C:2006:416, 147 kohta.

käytännessäntöryhmän kokouksessa syntynyt yhteisymmärrys siitä, ettei konsernin sisäistä rahoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvää Luxemburgin verotoimenpidettä ole tarpeen arvioida käytännessäntöjen mukaisten kriteerien perusteella, on täsmällinen vakuutus, joka on omiaan synnyttämään perustellun luottamuksen. Komissio muistuttaa, että Ecofin-neuvoston hyväksymät käytännessännöt ⁽¹⁹⁷⁾ eivät ole oikeudellisesti velvoittavia, vaan niiden avulla pyritään tarjoamaan jäsenvaltioille foorumi, jolla keskustellaan toimenpiteistä, joilla on tai voi olla merkittävä vaikutus yritysten taloudellisen toiminnan sijoittumiseen unionin sisällä. Käytännessännöillä ja valtioneuvoston päätöksillä on erilaiset tavoitteet. Käytännessännöillä pyritään torjumaan jäsenvaltioiden välistä haitallista verokilpailua, kun taas valtioneuvoston päätösten tavoitteena on korjata kilpailun vääristymistä, joka johtuu jäsenvaltioiden tietyille yrityksille erityisesti verovähennysten muodossa myöntämästä suotuisasta kohtelusta. Lisäksi käytännessäntöryhmällä on jonkin verran harkintavaltaa, mutta komissiolla ei puolestaan ole sitä lainkaan, kun se selvittää, onko toimenpide valtiontukea, koska valtiontukien käsite on objektiivinen. Näin ollen käytännessäntöryhmässä syntynyt yhteisymmärrys ei voi sitoa eikä rajoittaa komission toimintaa sen käyttäessä SEUT-sopimuksessa saamaansa toimivaltaa valtioneuvoston päätöksissä ⁽¹⁹⁸⁾.

- (359) Sama koskee OECD:n haitallisia verokäytäntöjä käsittelevällä foorumilla syntyneitä yhteisymmärryksiä. OECD:n foorumin kokouksessa 6 päivänä joulukuuta 2011 sovittiin seuraavaa: "[...] seuraavia kymmentä järjestelmää ei tarvitse tutkia enempää [...] Luxemburg – konsernin sisäistä rahoitusta koskeva verotuksen ennakoarvio". OECD ei ole unionin toimielin, eikä unioni ole kyseisen järjestön jäsen ⁽¹⁹⁹⁾. OECD:n päätelmät eivät ole velvoittavia, eivätkä ne voi sitoa unionin toimielimiä. OECD:n foorumi ei ole antanut täsmällistä vakuutusta eikä tutkinut tarkemmin Luxemburgin tekemää konsernin sisäistä rahoitusta koskevaa veroanalyysiä. Kyseisen lainauksen perusteella on siis mahdotonta tehdä minkäänlaista päätelmää tai johtopäätöstä valtioneuvoston päätösten soveltamisesta kiistanalaiseen ennakkoratkaisuun.
- (360) Toiseksi Luxemburg väittää komission loukanneen oikeusvarmuuden periaatetta. Luxemburg viittaa komission aiempaan päätöskäytäntöön, jossa komissio olisi suostunut rajoittamaan takaisinperintää kyseisen periaatteen perusteella.
- (361) Ei ole kuitenkaan olemassa aiempaa päätöskäytäntöä, joka olisi herättänyt epävarmuutta siitä, voivatko ennakkoratkaisut johtaa valtiontukien myöntämiseen. Päätöksessä, johon Luxemburg viittaa, komissio rajoitti kyllä takaisinperintää komission aiemman päätöksen perusteella aiheutuneen epävarmuuden vuoksi. Sen sijaan nyt tarkasteltavan tapauksen kohdalla yritysten välitöntä verotusta koskevassa tiedonannossa viitataan nimenomaisesti ennakkoratkaisuihin ja niihin olosuhteisiin, joissa ennakkoratkaisujen on katsottava olevan valtiontukea.
- (362) Luxemburg väittää, ettei tuen määrää voida laskea täsmällisesti, koska valittu lähestymistapa on uusi. Sen mukaan tukea ei siksi pitäisi periä takaisin. Komissio kuitenkin huomauttaa soveltaneensa aiemmassa päätöskäytännössään markkinaehtoperiaatetta erityisesti Luxemburgin hyväksymien toimenpiteiden kohdalla ja todenneensa, että markkinaehtoperiaatteen noudattamatta jättäminen voi olla valtiontukea ⁽²⁰⁰⁾. Myös unionin tuomioistuin on vahvistanut tämän päätelmän ⁽²⁰¹⁾. Kiistanalaista ennakkoratkaisua koskevassa komission lähestymistavassa ei siis ole mitään uutta. Jäsenvaltioiden pitäisi siis tietää, että veroviranomaisen ja yrityksen välillä tehty sopimus, jolla myönnetään yritykselle suotuisa kohtelu kaventamalla keinotekoisesti sen veropohjaa siten, etteivät käytetyt siirtohinnot anna luotettavaa arviota markkinaehtoisesta tuloksesta, on vastoin valtioneuvoston päätöksiä, ja epäselvissä tilanteissa tällaisesta sopimuksesta on ilmoitettava aina komissiolle.
- (363) Tuen määrän laskemisen väitettyä hankaluutta esitetään perusteeksi olla määräämättä takaisinperintää. Unionin tuomioistuin on kuitenkin todennut aiemmin ⁽²⁰²⁾, ettei komissio ole velvollinen ilmoittamaan palautettavan tuen

⁽¹⁹⁷⁾ Ecofin-neuvoston päätelmät veropolitiikasta, hyväksytty 1 päivänä joulukuuta 1997 (EYVL C 2, 6.1.1998, s. 1). Ks. myös seuraavassa osoitteessa olevat asiakirjat: http://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/harmful-tax-competition_en#code_conduct

⁽¹⁹⁸⁾ Vastaavasti julkisasiamies Légerin ratkaisuehdotus 9.2.2006, Belgia ja Forum 187 ASBL v. komissio, C-217/03, ECLI:EU:C:2006:89, 376 kohta.

⁽¹⁹⁹⁾ Joulukuun 14 päivänä 1960 tehdyn taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestöä koskevan konvention ensimmäisessä lisäpöytäkirjassa konvention allekirjoittajat ovat sopineet, että Euroopan komissio osallistuu järjestön toimintaan. Euroopan komission edustajat osallistuvat jäsenien rinnalla OECD:n työohjelmasta käytäviin keskusteluihin ja ovat mukana koko järjestön ja sen eri elinten toiminnassa. Vaikka Euroopan komission osallistuminen on laajempaa kuin pelkän tarkkailijan osallistuminen, komissiolla ei ole äänioikeutta, eikä se osallistu virallisesti neuvoston vahvistettaviksi toimitettavien asiakirjojen hyväksymiseen.

⁽²⁰⁰⁾ Komission päätös, tehty 11 päivänä heinäkuuta 2001, asia C 47/2001 (ex NN 42/2000) – Saksa: ulkomaisten yhtiöiden valvonta- ja koordinointikeskukset (EYVL C 304, 30.10.2001, s. 2). Päätös 2003/501/EY.

⁽²⁰¹⁾ Ks. alaviite 105.

⁽²⁰²⁾ Vaikka kyseessä olisi "takaisinperimisen mahdottomuus" eikä "tuen määrän laskemisen vaikeus".

täsmällistä määrää. Unionin oikeudessa vaaditaan ainoastaan, että sääntöjenvastaisesti myönnetyn tuen takaisinperimisellä on palautettava aikaisempi tilanne ja että tämän palauttamisen on tapahduttava kansallisen oikeuden sääntöjen mukaisesti ⁽²⁰³⁾. Komissio voi siten tyytyä toteamaan kyseessä olevan tuen takaisinmaksuvelvoitteen ja jättää kansallisten viranomaisten tehtäväksi palautettavan tuen tarkan määrän laskemisen ⁽²⁰⁴⁾.

- (364) Komissio voi näin ollen todeta, että luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteisiin liittyvät Luxemburgin väitteet ovat perusteettomia siltä osin kuin ne koskevat Luxemburgin FFT:lle sääntöjenvastaisesti kiistanalaisella ennakkoratkaisulla myöntämän tuen takaisinperintävelvollisuutta.

10.2 Takaisinperintämenettely

- (365) SEUT-sopimuksen ja unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komissiolla on toimivalta päättää, että jäsenvaltion on poistettava tuki tai muutettava sitä, jos komissio on todennut, ettei tuki sovellu sisämarkkinoille. Myös tuomioistuin on johdonmukaisesti katsonut, että jäsenvaltion velvollisuudella lakkauttaa tuki, jota komissio pitää sisämarkkinoille soveltumattomana, pyritään palauttamaan aiemmin vallinnut tilanne. Tuomioistuin on todennut tässä yhteydessä, että tällainen tavoite on saavutettu, kun tuensaaja on palauttanut sääntöjenvastaisesti myönnettyt tuet ja tämän myötä menettänyt markkinoilla kilpailijoihinsa nähden saamansa edun, ja kun ennen tuen maksamista vallinnut tilanne on palautettu.
- (366) Kun kyseessä ovat verotoimenpiteinä myönnettävät sääntöjenvastaiset valtiontuet, todetaan valtiontukisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen annetun tiedonannon ⁽²⁰⁵⁾ 35 kohdassa, että takaisin perittävä määrä lasketaan vertaamalla todellisuudessa maksetun veron määrää yleisesti sovellettavan verosäännön mukaisesti maksettavaan määrään. Jotta saadaan selville veron määrä, joka olisi peritty yleisesti sovellettavan verosäännön mukaisesti, eli jos markkinaehtoperiaatetta olisi noudatettu asianmukaisesti vahvistettaessa Luxemburgissa verotettava FFT:n veropohja, Luxemburgin verohallinnon on muutettava FFT:n käyttämää vuotuista laskentatapaa, jossa käytetään TNMM-menetelmää CAPM-mallin pohjalta. Sen on toisin sanoen muutettava i) korvattavan oman pääoman määrää ja ii) tätä vaadittavaa oman pääoman määrää vastaavaa korvauksen tasoa johdanto-osan 311 kappaleessa esitetyn arvion mukaisesti.
- (367) Yhdessäkään unionin oikeuden säännöksessä ei edellytetä, että komission on, kun se määrää sisämarkkinoille soveltumattomaksi todetun tuen palautettavaksi, vahvistettava palautettavan tuen täsmällinen määrä. Päinvastoin, on riittävää, että komission päätös sisältää sellaiset tiedot, joiden nojalla sen adressaatti voi itse suuremmitta vaikeuksista määrittää tuon summan ⁽²⁰⁶⁾.
- (368) Komissio on ehdottanut 7.2.2.10 jaksossa ja erityisesti johdanto-osan 311 kappaleessa menetelmää, jolla voidaan poistaa ennakkoratkaisusta FFT:lle aiheutuva valikoiva etu ⁽²⁰⁷⁾, jos Luxemburg säilyttää TNMM-menetelmän FFT:n veropohjan vahvistamista varten. Komissio on kuitenkin tietoinen siitä, että myös muilla siirtohintojen vahvistamismenetelmillä voidaan saada selville luotettava arvio markkinaehtoperiaatteen mukaisesta markkinaehtoisesta tuloksesta. Jos Luxemburg ehdottaa ennen tämän päätöksen täytäntöönpanopäivämäärää takaisinperintämenetelmä, joka perustuu toiseen siirtohintojen vahvistamismenetelmään, komissio on siksi valmis hyväksymään tällaisen menetelmän edellyttäen, että sen avulla saadaan selville luotettava arvio markkinaehtoisesta tuloksesta ja että valinnasta riippumatta menetelmässä ei toisteta FFT:n veroneuvojan siirtohinnoitteluselvityksessä tekemiä valintoja ja mukautuksia, joita komissio ei pidä markkinaehtoperiaatteen mukaisina.
- (369) Tarkemmin sanottuna komissio ei näe mitään syytä, miksi kirjanpidolliseen pääomaan tarvitsisi tehdä mukautuksia korvattavan pääoman määrää laskettaessa. Lisäksi tämän pääoman perusteella arvioidun markkinaehtoisesta korvauksen osalta on todettava, että vaikka CAPM-mallin käyttäminen voi vaikuttaa tarpeettoman monimutkaiselta, mikään ei estä käyttämästä sitä siirtohintojen vahvistamisessa edellyttäen, ettei sitä käytetä niin, että vertailukelpoisilla yrityksillä todetun oman pääoman tuoton mukaisesta markkinaehtoisesta tuloksesta poiketaan selvästi.

⁽²⁰³⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.11.2009, Ranska v. komissio, T-427/04 ja T-17/05, ECLI:EU:T:2009:474, 297 kohta.

⁽²⁰⁴⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.11.2009, Ranska v. komissio, T-427/04 ja T-17/05, ECLI:EU:T:2009:474, 299 kohta.

⁽²⁰⁵⁾ Komission tiedonanto valtiontukisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen (EYVL C 384, 10.12.1998, s. 3).

⁽²⁰⁶⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 18.10.2007, komissio v. Ranska, C-441/06, ECLI:EU:C:2007:616, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

⁽²⁰⁷⁾ Ks. erityisesti johdanto-osan 308–311 kappale.

10.3 Tuen takaisinperimisen kohde

- (370) Johdanto-osan 341–345 kappaleessa esitettyjen huomautusten perusteella komissio katsoo, että Luxemburgin on ensin perittävä takaisin FFT:ltä ennakkoratkaisulla myönnetty sääntöjenvastainen ja sisämarkkinoille soveltumaton tuki. Jos FFT ei pysty palauttamaan kiistanalaisen ennakkoratkaisun perusteella saamaansa tukea kokonaisuudessaan, Luxemburgin on perittävä jäljellä oleva tuen määrä Fiat S.p.A:n seuraajalta, Fiat Chrysler Automobiles N.V:ltä, koska kyseinen yhtiö käyttää määräysvaltaa Fiat-konsernissa, jotta markkinoilla aiemmin vallinnut kilpailutilanne saadaan palautettua ennalleen.

11. PÄÄTELMÄT

- (371) Komissio toteaa, että Luxemburg on myöntänyt kiistanalaisella ennakkoratkaisulla sääntöjenvastaista valtiontukea FFT:lle ja Fiat-konsernille vastoin SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohtaa ja että kyseinen tuki ei sovellu sisämarkkinoille. Luxemburgin on tämän vuoksi ja asetuksen (EU) 2015/1589 16 artiklan mukaisesti perittävä tuki takaisin FFT:ltä. Jos viimeksi mainittu ei palauta tuen määrää kokonaan, sen on perittävä jäljellä oleva palauttamaton tuen määrä Fiat Chrysler Automobiles N.V:ltä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Luxemburgin 3 päivänä syyskuuta 2012 Fiat Finance and Trade Ltd:n hyväksi antama verotusalan ennakkoratkaisu, jonka mukaisesti viimeksi mainittu voi vahvistaa Luxemburgissa verotettavan veropohjansa vuosittain viiden vuoden ajan, on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, joka ei sovellu sisämarkkinoille ja jonka Luxemburg on toteuttanut vastoin SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohtaa.

2 artikla

1. Luxemburgin on perittävä takaisin Fiat Finance and Trade Ltd:ltä 1 artiklassa tarkoitettu sisämarkkinoille soveltumaton sääntöjenvastainen tuki.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun takaisinperinnän yhteydessä Fiat Finance and Trade Ltd:ltä mahdollisesti perimättä jäävä tuen määrä on perittävä takaisin Fiat Chrysler Automobiles N.V:ltä.
3. Takaisinperittävistä summista on maksettava korkoa siitä päivästä alkaen, jona ne saatettiin tuensaajien käyttöön, niiden tosiasialliseen takaisinperintään saakka.
4. Korko on laskettava asetuksen (EY) N:o 794/2004 V luvun säännösten mukaisesti.

3 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu tuki on perittävä takaisin välittömästi ja tehokkaasti.
2. Luxemburgin on varmistettava, että tämä päätös pannaan täytäntöön neljän kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta.

4 artikla

1. Luxemburgin on toimitettava komissiolle tiedot tuen täsmällisen määrän laskemisessa käyttämästään menetelmästä tämän päätöksen tiedoksiantamista seuraavien kahden kuukauden aikana.

2. Luxemburgin on ilmoitettava komissiolle tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi toteutettavien kansallisten toimenpiteiden edistymisestä säännöllisesti siihen saakka, kunnes 1 artiklassa tarkoitetun tuen takaisinperintä on saatettu loppuun. Sen on annettava välittömästi komission pyynnöstä tiedot toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Luxemburgin suurherttuakunnalle.

Tehty Brysselissä 21 päivänä lokakuuta 2015.

Komission puolesta
Margrethe VESTAGER
Komission jäsen
